

ΠΙΠΙΝΑ Δ. ΕΛΛΗ

Αδελταχού

η ΕΛΛΑΔΑ!..

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΩΝ

ΑΘΛΩΝ

ΣΥΔΝΕΪ 2019

ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ Η ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ

Ποίηση 2019

ΣΥΝΘΕΣΗ, ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΕΞΩΦΥΛΛΟ

© Πιπίνα Δ. Έλλη

Everywhere ELLADA...

TO EPOS TON ATHLION

POETRY 2019

All works and copyright

by

Pipina D. Elles

Εκδόσεις, Πιπίνα Δ. Ιωσηφίδου - Έλλη

(Publisher, Pipina D. Elles)

ISBN 978-0-9954441-4-0

**«Η ζωή θέλει θάρρος και χαλιναγώγηση!...
Μην διστάζετε τις επεμβάσεις όταν
είστε βέβαιοι για την ορθότητά
τους!»**

**Τάδε έφη, Πυτίνα Δ. Έλλη
Σύδνεϋ 3/8/‘19**

ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ Η ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ

Μία Εισαγωγή

Μεγάλη Τρίτη, 23 Απριλίου 2019

**Η μετανοούσα “Πόρνη” και ο Ιούδας
Χρονογράφημα ως αφετηρία Συλλογισμών**

Η μετανοούσα “Πόρνη”¹ και ο Ιούδας², αποτελούν δύο ξεχωριστούς χαρακτήρες, εκ διαμέτρου αντίθετους. Και μην θεωρήσετε απρεπή την σύγκριση, καθώς και οι δύο αναφέρονται στον έξοχο Εσπερινό της Μ. Τρίτης, που τον απόλαυσα κι εφέτος! Η σχέση τους με τον Φωτισμένο Διδάσκαλο Ιησού, καταγράφηκε στην ως άνω Ακολουθία, με ζωηρότητα!

Στο μεταξύ...

Ανορθόδοξο ή μη, από την εικασία της Δημιουργίας του Κόσμου, μέχρι σήμερα, στον τωρινό, όλα φαίνονται ότι έχουν αλλάξει. Και δεν εννοώ την ανάγκη του ανθρώπου να συνταιριάζει και να συμπεθεριάζει χάριν της φύσης

¹ «...προσήλθε σοι, μύρα συν δάκρυσι κατακενούσά σου ποσί, φιλόανθρωπε, και δυσωδίας των κακών λυτρούται τη κελεύσει σου» (σ. 140) ακολουθία: Μεγάλη Τρίτη, Ήχος α', σσ.140 -166, *Η Μεγάλη Εβδομάς*, μετά ερμηνείας, υπό Επιφανίου Ι. Θεοδωροπούλου, Αρχιμανδρίτου, Έκδοσις Δ' Επισημημένη. Εκδόσεις Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας Ελλάδος, copyright 1978, by Apostoliki Diakonia, Catalog Number 01-100, Printed in Greece.

² «... ο δόλιος φιλαργυρίας ερών, προδούναι σε Κύριε, τον θησαυρόν της ζωής, δολίως εμελέτησεν.» (σ. 140), Αυτόθι σσ. 140-162.

του, για το πολλαπλασιασμό του είδους του! Γιατί αυτή δεν μπορεί να καταργηθεί από τον ίδιο τον άνθρωπο, καθώς η αέναα ευφυής φύση, θα βρει ούτως ή άλλως τρόπους για την συνέχεια του είδους του. Θα πείτε αυτό δεν έγινε με τους δεινόσαυρους! Επομένως!.. Ναι σωστά! Αν κάποιος τρελός εφεύρει τρόπους να καταστρέψει ολοσχερώς την ανθρώπινη ύπαρξη -ήδη γνωρίζουμε έναν, τον Ατομικό Πόλεμο- και ότι έχει απομείνει από δαύτη πάνω στο πρόσωπο του Πλανήτη μας, συμπεριλαμβανομένου και του δράστη, ίσως και να συμβεί. Πρόκειται για εφιάλτη, καθώς κανείς δεν γνωρίζει πότε και πώς, θα πέσει η αυλαία των «Έργων και των Ημερών» των ανθρώπων ανά την Υφήλιο, και παρόμοια οι εξίσου θαυμάσιες, πανίδα και χλωρίδα, που θα αφανιστούν ταυτόχρονα. Βέβαια οι ποικίλες έρευνες έχουν αποδείξει ότι είδη βακτηριδίων επιζούν ακόμη και μέσα στην λάβα. Επομένως από κάπου, αν τελικά συνεχίσει να υπάρχει ο πλανήτης μας -που είναι και το μάλλον σωστό-, δεν αποκλείεται να ξεφυτρώσουν κάποια όντα, σαν μανιτάρια μετά από μια ευεργετική βροχή και να συνεχιστεί -«φτου κι από την αρχή»- η όποιας μορφής, ζωή.

Θα αναρωτηθείτε, καλά τώρα μεγαλοβδομαδιάτικα και δη Μεγάλη Τρίτη, εκεί που ελπίζουμε στην αιώνια ζωή, έρχεσαι εσύ μια κάποια και δη θηλυκή ύπαρξη και μας υπενθυμίζεις την θνησιμότητά μας και όχι μόνο, καθώς παραβλέπεις τις υποσχέσεις του «Κυρίου», για αιώνια ζωή και σπέρνεις εφιάλτες αφανισμού του ανθρώπινου είδους!

Με ποιο τρόπο λοιπόν θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε μια τέτοια άδικη, για ετούτη την περίοδο, δοξασία, που είναι

άλλωστε πιθανή ως θεωρία, καθώς έχει ήδη αποδειχθεί ότι οι άνθρωποι ποτέ δεν υπήρξαν αγαπημένοι μεταξύ τους. Επί πλέον οι σχέσεις μεταξύ αλλόφυλων, συνδράμουν αυτού του είδους την πιθανότητα!

Η αλήθεια είναι ότι δεν θέλω να σας μπερδέψω ούτε να σας βάλω ψύλλους στ' αυτιά. Όμως αγαπητοί, δεν νομίζετε ότι η καρδιά του ανθρώπου επηρεάζεται από ανεξίτηλες αλλαγές, που τείνουν να την σκληρύνουν, ώστε να γίνει τελικά πέτρινη; Η ψυχή διαφέρει από την καρδιά, ως προς την νομοτέλειά της. Πριν δύο χιλιάδες και πλέον έτη, μία «πόρνη» ικετεύει να πλύνει τα πόδια του Ιησού, γιατί ο λόγος Του μίλησε στην ψυχή της! Η πράξη της ευαισθητοποίησε περαιτέρω, την μοναχή Κασσιανή³ -υποψήφια «νύφη», αδικημένη από τον Θεόφιλο!- και της ενέπνευσε το τροπάριο που ψάλλεται επίσης στην ακολουθία, Εσπέρας της Μεγάλης Τρίτης! Αντίθετα ο «καταραμένος» -στην χριστιανική ομήγυρη- Ιούδας, μαθητής του Ιησού, σκληρύνεται! Όντως δεν καταλαβαίνει από τέτοια... Ίσως θεωρεί άλλα ως υψηλά ή φοβερά!

Ο Ιούδας αγαπητοί, αντίθετα από τον «Διδάσκαλό» του, δεν είναι ειρηνευτής. Ο Ιησούς εξακολουθεί να διδάσκει και με την συνήθη γαλήνη του μαγεύει τα πλήθη, με συνθήματα όπως Συγχώρεση, Αγάπη! Δεν ξεχνούμε και τα θαύματά του που παραμένουν αθάνατα, για χάρη των γραπτών μνημείων των Ευαγγελιστών Ιωάννη, Λουκά, Μάρκου και Ματθαίου!

Ο Ιούδας όμως απαρνείται τον Ιησού. Γιατί άραγε; Ίσως πρόκειται για επαναστάτη μιας άλλης «φοράς»,

³ Αυτόθι, Το ποίημα της Κασσιανής, σσ. 164-166

κατευθύνσης. Κατευθύνεται πιθανόν εναντίον των μισητών κατακτητών της Ιουδαίας, τους Ρωμαίους. Αμφιβάλλω πάντως, ότι απλά, ενδιαφερόταν για τα τριάκοντα αργύρια! «Πρακτικός Νους!» ίσως σκεφθείτε. Ποιος όμως μπορεί να είναι βέβαιος ύστερα από τόσους αιώνες, γι' αυτή την συμπεριφορά του Ιούδα και για τα κίνητρα της προδοσίας του! Και φυσικά ετούτη η άποψη του επαναστάτη με αιτία, δεν επιχειρεί να δικαιολογήσει την τελική πράξη ενός «προδότη». Εξάλλου ίσως ο παντοδύναμος Πατέρας ημών, είχε κατά Νου την διασταυρού ατιμωτική εκτέλεση του Υιού Του -ως μη Ρωμαίος πολίτης- και ακολούθως την ταπεινή Ταφή Του. Η τελευταία πράξη του Δράματος επικυρώνεται με την Λαμπρή Ανάσταση του Ιησού, φαινόμενο καταπληκτικό, που βεβαίως σημαίνει την εις τον αιώνα Ανάστασή Του, στις καρδιές ημών, των Χριστιανών.

Τέλος, πάντων ετούτων, και η Θεία Δίκη σύσσωμη των πιστών του Χριστού -και μη καλούμενων τότε Χριστιανών-, πιστεύεται ότι συνέβαλε στην μετάνοια του Ιούδα, για την προδοσία του εναντίον ενός αθώου. Η ψυχή του του επαναστάτη, οργισμένη προφανώς από την εναντίον του κατακραυγή τον οδήγησε στην τολμηρότερη των πράξεων ενός, την αυτοκτονία! Επέλεξε τον δι' αγχόνης, θάνατο, και στην πορεία τον είδαμε με τα μάτια της φαντασίας μας ή με την βοήθεια εικόνων, να κρέμεται από μια κατακαυμένη Συκιά! Έτσι πιθανόν -και εκ των προτέρων-, βρήκε ηρεμία η ψυχή του. Είμαι μόνο βέβαια ότι ο Ιησούς τον συγχωρέσε, γιατί τι άλλο θα μπορούσε να κάνει ως ο Μονογενής Υιός του Θεού! Μεγαλόψυχος εί, όπως ο Πατέρας του, ο Κτίστης του Σύμπαντος...

Είμαστε όντως εξαιρετικά τυχεροί που ο Απλανής Ήλιος εξακολουθεί να ανατέλλει, και το αείποτε χλωμό Φεγγάρι Εν συνέχεια...

να κάνει την δική του βάρδια, χαμογελώντας αινιγματικά παρόμοια ως η Τζοκόντα του Λεονάρντο Ντα Βίντσι, και μάλλον ανελλιπώς, καθώς συχνά μπορούμε να το ξεχωρίζουμε ακόμη και όταν το σκεπάζουν τα σύννεφα... το ίδιο κάποτε και ο Ήλιος! Όσο για τα αστέρια πλανήτες ή μη, τα μάτια μας τα βλέπουν να τρεμοσβήνουν λες και από μυστηριακή ηδονή στις πνοές των ανέμων ή λόγω των στρωμάτων του αιθέρα και εμείς ως άνθρωποι απλά ρομαντικοί, τα ερωτευόμαστε γιατί μας κάνουν τις πιο όμορφες ματιές! Άσε ποια τα πεφταστέρια που τρέχουμε να κάνουμε ευχές, λες και τα ταλαιπωρα έχουν την δύναμη ή την θέληση να τις πραγματοποιούν, ότι μπορούν να μας κάνουν χάρες... και χαρές!

Όλα ετούτα και τόσα άλλα...

Και όμως εμείς οι άνθρωποι δεν μπορούμε καν να είμαστε βέβαιοι για την έκβαση, ή την κατεύθυνση της μιας ζωής μας. Ω και βέβαια έχουμε μια ιδέα και ελπίζουμε στην καλή έκβαση της καθημερινότητας και επομένως κι αυτής της ζωής μας. Όμως στην πραγματικότητα ψαχνόμαστε για ετούτη την απαλλοτρίωση των ψυχών μας, από τις των άλλων. Όντως η ζωή δεν μπορεί πάει μπροστά με αυτό τον βηματισμό! Στρεφόμαστε και πάλι στον ουρανό, ψιθυρίζουμε εκκλήσεις και παρακλήσεις πάντα προς τον Πλάστη μας, λες και πρόκειται για το πιο χειροπιαστό ΟΝ... Η φορά των άστρων παραμένει μέχρι στιγμής ίδια και επομένως ελπίζουμε στον Νοητό Κτίστη του Σύμπαντος. Αυτή η νομοτέλεια πάντων υπαρκτών εν

Ουρανώ και επί της Γης, μας δίνει μια σιγουριά όσο τα μυαλά μας είναι υγιή. Αναρωτιέμαι αν η ίδια δύναμη θα μπορούσε να επιβάλλει στον ουρανό... στα άστρα... να επαναστατήσουν και να αλλάξουν την θέση τους ή την όποια φορά τους, αν υπάρχει τελικά κάτι τέτοιο! Πάντως ως άνθρωποι πήγαμε καλύτερα από ότι περιμέναμε. Αναφέρομαι στις έρευνες και τα όποια συμπεράσματα τελικά, για τις black holes!

Αλλά ας ασχοληθούμε με τις «μαύρες τρύπες» που αλλοιώνουν την ζωή μας των θνητών... και μάλλον επί της Γης... «Μα!...» Θα διαμαρτυρηθείτε και με το δικίο σας, «Τι ακριβώς εννοείς!» Απλά αναφέρομαι στα ουδέτερα κενά, αυτά που δημιουργούνται εξαιτίας των πολλών και ποικίλων αναστατώσεων στην καθημερινότητά μας! Όντως είναι ποικίλες και διαφορετικής βαρύτητας, καθώς εξαρτώνται από την σοβαρότητα που τους αποδίδουμε τελικά... Αρχικά παρουσιάζονται ως ασήμαντα φαινόμενα που με την επανάληψή τους παίρνουν άλλη υφή. Προκαλούν κάποια δυσαρέσκεια ή μικρο-στενοχώρια, φαινόμενα που με την επανάληψή τους δημιουργούν άγχος, απογοήτευση, ανησυχία, αλλαγή συμπεριφοράς, και συχνά ωθούν σε λογομαχίες ή υπερβολικές αντιδράσεις που πληγώνουν!

Ως άνθρωποι παρατηρούμε και αξιολογούμε τις συμπεριφορές των συνανθρώπων μας, ξεκινώντας πρωτίστως από το άμεσο περιβάλλον αυτών και στην συνέχεια επεκτείνουμε την έρευνά μας συγκρίνοντας αυτές τις συμπεριφορές στο ευρύτερο κοινωνικό...

Πρόκειται όμως για ένα ξεχωριστό κεφάλαιο που είναι εξίσου σημαντικό, καθώς αφορά τα του ζεύγους ανθρώπων που ετοιμάζονται να ενωθούν με τα δεσμά του

γάμου και στην συνέχεια τον ελάχιστο κοινωνικό οργανισμό με την μεγάλη σημασία και συμβολή του, στην κοινωνία, την οικογένεια!

Θεέ μου... πόσο παρασύρομαι! Η ζωή μας είναι τόσο μα τόσο μοναδική και πολύτιμη γιατί ο θάνατος ο Άδης, ο Πλούτων... ο Χάρος... κόβει το νήμα της και έτσι ας το σκεφτούμε πολύ τι κάνουμε και πώς το κάνουμε τελικά! Η Μεγάλη Εβδομάδα της Δόξας, των Παθών και του Θριάμβου της Ανάστασης του Χριστού, μας ενθαρρύνει να ζήσουμε με τους καλύτερους οδηγούς γνωρίζοντας πως ΖΩΗ ΘΑΝΑΤΟΣ - ΦΩΣ ΣΚΟΤΑΔΙ...

ΔΙΑΛΕΓΟΥΜΕ ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΟΣΟ ΠΑΕΙ...

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ...

Μεγάλη Τετάρτη σήμερα και θα επισκεφθώ τον Αι-Γιάννη at the City of Parramatta, που είναι ανέκαθεν η ενορία μας... για να συνάδω με τους ψάλτες και τον παππά Δημήτρη, την εξαιρετική ακολουθία, την τρίτη στην σειρά, ετούτη την ουσιαστική εβδομάδα ή όπως την αποκαλούμε λαϊκιστά, ετούτο το Μεγαλοβδόμαδο!

Βοήθειά μας λοιπόν αγαπητοί φίλοι και του χρόνου να γιορτάσουμε, όσοι τέλος πάντων είμαστε ακόλουθοι αυτών των ελληνοχριστιανικών τελετουργιών με υγεία....

Τελικά και άσχετα με ετούτη την παράδοση εισαγωγή κλείνω με την ευχή... Η ΕΛΛΑΔΑ μας να ζήσει για πάντα... και τα ΕΠΗ -κάθε άλλο παρά «πτερόντα»-, της μακρόχρονης ύπαρξής της να αποκαλύπτουν στους αγνοούντες την υπέροχη και πολυποίκιλη ιστορία της, στους αιώνες! ΑΜΗΝ!

**ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ...
ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ -ΑΝΑΤΑΣΗ ΑΥΤΟΥ;**

***Θεέ μου δος μου δύναμη
το έπος μου να γράψω
Θα το προσφέρω στους θνητούς
που ξέρω... που αγαπάω!***

1.Ο όχλος - οι αμαρτίες των βροτών...

Οι βροτοί διακρίνονται για τα ιδιαίτερα
χαρακτηριστικά τους
και παρόμοια για τα κοινά και ασήμαντα
που είτε παραμένουν στάσιμα,
-συμβαίνει μάλλον συχνά, ένεκα ποικίλων
συγκυριών-
είτε εξελίσσονται σε σημαντικά ή
και υπέρ-δυναμικά κάποτε,
και που τα κουβαλούν στο διάβα της ζωής
είτε με προχειρότητα, ή με προσοχή
και επιμέλεια!

Κάποια οικουμενική στιγμή, που έδωσε
η φύση τους
να κοιταχτούν κατάματα
τα συναισθήματα ξεχείλισαν ακράτητα.
Δεν ήταν όλοι ίδιοι, κάθε άλλο!
Διέφεραν σε τόσα πολλά...
είτε από μακριά ή από κοντά...
Η γλώσσα τους, το χρώμα τους, τα μάτια τους,
οι συνήθειες τους!
Αλήθεια... πόσο διέφεραν!

Εν πρώτοις, επιφανειακά -τουλάχιστον!
Πώς άραγε μπορούσαν να τα' «'βρουν»
μεταξύ τους;
Ακόμη και εκείνες οι ομάδες που έφεραν
κοινά χαρακτηριστικά
δεν ταίριαζαν αδελφέ μου!
Οι βωμολοχίες έδιναν και έπαιρναν και
ας μη καταλάβαιναν συχνά,
τι έλεγε ο ένας στον άλλον!
Με ένα τέτοιο μπέρδεμα... μια τέτοια
ανακατωσούρα,
οι συνωμοσίες, οι ατιμίες ή
η εγκληματικότητα
έγδερναν ακόμη και τις τάξεις ομογενών
συνόλων!
Κοινές αποδεικνύονται οι συμπεριφορές
-στα πλάτη και στα βάθη-
ετούτου του πολύπαθου πλανήτη
λες και οι δεινόσαυροι
-όντως δεν ήταν η μοναδική απειλή!-
δεν απουσίαζαν ποτέ!.. Μα την αλήθεια, όχι!
Ήταν αέναα εδωδά, κοντά τους, πάντα,
εκείνο το πάλαι φοβερό «άλλοτε»!
Αυτοί οι ίδιοι ήταν οι «δεινόσαυροι»,
που τελικά η φύση «εν πανικώ»,
τους περιόρισε στην φόρμα την σημερινή
ετούτη... που την λένε «ανθρωπινή»!..

2. Και είπε ο θεός να διαζευχθούν

η γη και το νερό... και ούτως εγένετο!
Και είπε πως η ζωή είναι μία μόνο
και πως οφείλουμε
να την προσέχουμε από τις κακοτοπιές ,
να την ξεσκονίζουμε, να την λουστράρουμε,
να την παινεύουμε να την ανυψώνουμε
ως δώρο ανεπανάληπτο και παναμώμητο!
Μόνο έτσι θα τα πάμε καλά μαζί της
και δεν θα μας προδώσει ως το τέλος!
Μα... ότι και να κάνει κανείς
η ζωή δεν είναι απλά περίεργη,
είναι επίσης σκληρή ασυμβίβαστη
και όχι τόσο ευδιάθετη!
Ας προσπαθήσουμε να κρατηθούμε
στα όρια της σύνεσης λοιπόν
και όχι στους φανφαρονισμούς
με την ελπίδα κατά πόδα!

3. Σαν αποφάσισε ο Κτίστης

την φύση εν τέλει να φροντίσει
δήλωσε ότι σε ημέρες επτά
άπαντα θα τακτοποιήσει!
Όντως συμπεριλάμβανε
την Εύα... τον Αδάμ...
ως πρότυπα μοντέλα του!
Όμως δεν ήταν έτσι!
Και πώς να το ξέρει
τι έμελλε ν' ακολουθήσει...

Κατά που φαίνεται, μήτε
Αυτός ο Δημιουργός τους,
γνώριζε τα τοιαύτα, τελικά!
Προφανώς και εννοώ το καλούμενο
Πρώτο ή Πρωτογενές Σκάνδαλο
–Εωσφόρος!
Άκου λέει... τον σκανταλιάρη Όφι!
Μα!.. Αλήθεια! Τι χρειάζονταν
όλα ετούτα τα παράδοξα,
εφόσον Όφισ ο φημισμένος,
ήταν επίσης πλάσμα Του...
Τον Κτίστη του υπηρετούσε
στο μέγα, το αείποτε μοναδικό...
το... περίφημο πείραμά του!
Οπότε, ξανά και πάλι αναρωτιέται
ο όποιος διανοούμενος
γιατί θα πρέπει ένα άλογο...
ένα... ταπεινό ερπετό,
να θεωρείται τρισκατάρατο
από εμάς τους απογόνους
των Πρωτοπλάστων!
Και αν όντως ο Όφισ, δεν ήταν
τίποτε περισσότερο από ερπετό,
ίσως θα έπρεπε τελικά ν' απαλλαγεί
από την όποια (εναντίον του!)
κατηγορία!
Αν και θεωρείται κατώτερο όν
του Κτίστη,
είχε επιφορτισθεί έναν άκρως
σημαντικό ρόλο:
εκπροσωπούσε τον καίριο πειρασμό!

Το δε κακόμοιρο μήλο βαπτίσθηκε
φρούτο της ΓΝΩΣΗΣ!
Κάπως παρατραβηγμένο θα πείτε,
αλλά από κάπου τέλος πάντων
έπρεπε να πιαστεί και η συνέχεια...
Είναι αλήθεια, αληθινή ετούτη
η ιστορία
ή μήπως είναι τελικά ένα σπουδαίο,
μα πολύ σπουδαίο, παραμύθι,
με φοβερά συμπεράσματα;

4. Ανάμεσα σε πολλές και παρόμοιες

ιστορίες...

γνωστές στην αποδεδειγμένα,

άχαρη Υφήλιο

-για εκείνους που έχουν μνηθεί

στην Κλασική Μυθολογία-

είναι κι εκείνη του Πατρός, Θεών τε

και θνητών, Διός,

όστις εξοργισμένος από τις φθηνές

συμπεριφορές των πλασμάτων του

αποφασίζει να τους καταστρέψει

ώστε να μην αρρωσταίνει από σιχασιά

για την ασυδοσία τους!

Και εδώ χωρά μια χαρά, η λαϊκή

κουβέντα

των νοητών σάκων, που έκαστος εξ ημών

κουβαλά:

έναν μπροστά, τον δικό του, και έναν πίσω,

των άλλων!

Ο παντοδύναμος Δίας, που αείποτε παρέβλεπε
τα δικά του καμώματα-ανομήματα
και που δεν του ξέφευγαν τα των άμοιρων Θνητών
έστρεψε την άωτο οργή του εναντίον τους!

Οι Θνητοί όμως, εποίησαν -έστω και κατά φαντασίαν-
«εν σοφία», τελικά!

Και το λέω αυτό, γιατί όντως ξεκινά μία απρόβλεπτη
αντι-κίνηση... αντι-παράθεση!

Επεξηγώ...

Ο αγαθός Τιτάνας, ο Προμηθέας, θεωρώντας
μέγα αδίκημα τα του Διός καμώματα,
και δη, τον αφανισμό των αδυνάτων βροτών
επαναστατεί!

Αποφασίζει και σκαρώνει με πάθος και χωρίς φόβο,
πήλινα ανθρωπάκια.

Στην συνέχεια ακολουθώντας συμβουλή συμπαθούς
προς αυτόν, χαρακτήρα, «κλέβει» την φλόγα
κεραυνού, - φωτιά από την του Ηφαίστου Κάμινο-
που ως μηχανισμός τιμωρίας, ανήκε αποκλειστικά
στον Δία

αντίπραξη άκρως ζωτική, για να τα ανθρωπέψει!

Το αποτέλεσμα όντως υπήρξε Θεϊκό!

Με ετούτη όμως την «μιαρή» πράξη, ο ημίθεος,
και χαρισματικός Προμηθέας,

είχε αποδείξει πως ήταν επικίνδυνος αντάρτης
εναντίον του βασιλέα των Θεών, Δία!

Επόμενο καθήκον του οργισμένου Βασιλιά

ήταν η τιμωρία για την απρόβλεπτη ανταρσία
του ημίθεου, εναντίον του !

Άλλωστε η όποια τιμωρία-υπόδειγμα του αθεόφοβου

Προμηθέα,
θα συνέβαλε θετικά ως προς την σύνεση όλων:
να μην διανοηθούν να τολμήσουν, να ανταρτέψουν
εναντίον του!
Σιγά και θα περνούσε ετούτη η προδοσία,
ετούτο το ανόμημα έναντι του κατασκευαστού της
φλόγας του κεραυνού... του Θεού Ηφαιστου,
μοναδικό μέσον τιμωρίας προς χάριν της υπόληψης
του αστραπόβροντα Διός, «αβρόχοις ποσίν»!

5. Άνθρωπε... πρόσεχε λοιπόν

σε τι επιτέλους στοχεύεις!
Αυτού του μεγέθους, οι πράξεις
ανυπακοής-κλεψιάς προς και από τον Θεό
ουδόλως περνούν απαρατήρητες
και οπωσδήποτε μακράν από του να είναι
συγχωρητές!
Η τιμωρία του Προμηθέα από τον Κύρη,
τον Βασιλέα των Θεών,
δεν άργησε να πραγματοποιηθεί!
Θεέ... Κύριε των Δυνάμεων!
Οποία σκληρότητα! Και όμως!
Έγινε έτσι, πασίγνωστη στην Οικουμένη!
Τον κάρφωσε -κι είναι το μόνο βέβαιο!-
σε βράχο περιωπής... κάπου μακριά...
-να στον Καύκασο!-
ανέθεσε μάλιστα την φριχτή αποστολή
σε αετό αχόρταγο
το συκώτι του αλυσοδεμένου Προμηθέα

ολημερίς να τρώει!

Πολλές φορές σκέφτηκα μήπως αυτός ο ίδιος
-ο Βασιλιάς ο Δίας- ήταν ο πεινασμένος αετός!
Είναι γνωστόν, πως άλλαζε μορφές!
Κάποτε μεταμορφώθηκε σε Κύκνο και
ων ο βασιλεύς των Ουρανών και δικαιούχος
παρομοίων αποτρόπαιων επεμβάσεων
βίασε την μάνα του Αχιλλέα!

Όντως δεν επρόκειτο για μια νέτη-σκέτη
τιμωρία!
Οι μύθοι πήραν κι έδωσαν κι ετούτη εδώ
εξελίχθηκε
σε σοβαρή... μα πάντα μυθική ιστορία!
Και ήτανε για τον ήρωα κόλαση η καθουτή!
Το βράδυ θεραπεύονταν ο άμοιρος αντιήρωας
Τιτάνας ο Προμηθέας κτίστης των πηλινών
ανθρώπων,
και την ημέρα -φτου κι απ' την αρχή-!
στο καθήκον του ο «ασυνείδητος τιμωρός
αετός»!

6. Δεν τον συγχώρησε μαθές, ο Δίας
τον αντάρτη που σήκωσε παντιέρα
στον Πάντων Βασιλέα! Γιατί άλλωστε;
Έτσι ενδυνάμωνε την θέση του στην κορυφή
του Ολύμπου!
Και επαναλαμβάνω της φρίκης το σενάριο:

σαν τέλειωνε η μέρα, φτου κι απ' την αρχή
την επομένη, ο του Διός αετός, εκτελούσε
κατά γράμμα, την έρμη αποστολή του!
Όμως ο Ηρακλής ο άλλος θρυλικός ημίθεος
το πάλεψε και τον απελευθέρωσε... λένε...
με την βοήθεια... αυτή την φορά του Διός!
Κάποτε ξεθυμαίνει και η των Ηγητόρων
Οργή, τελικά... ναι... νερώνουν το κρασί τους!
Τάδε εγράφησαν και εξακολουθούν να γράφονται
και όντως μας αρέσει να τα διαβάζουμε,
να τα ακούμε, να τα πιστεύουμε!
Ο Θεός Ηρακλής τρύπησε με τα βέλη του
τον αετό του Δία!
Λέτε αυτό που σκέπτομαι;
Ότι η τιμωρία του Ηρακλή, ήταν σβήσει από
την ζωή
με τις σάρκες του καμένες από το δηλητήριο
του Κένταυρου
που το πρόσφερε στη έρημη την γυναίκα
του ήρωα
κι εκείνη ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες του
το ύφανε στην φανέλα του (πάντα του Ηρακλή!)
πιστεύοντας στα περί αθανασίας ψεύδη του,
σαν θανάσιμα τον κάρφωσε ο ήρωας με βέλος του;
Τι μπορώ να πω; Ακόμη κι έτσι θαυμάζω την των
Ελλήνων
υπέροχη φαντασία για τα πάθη των,
τα σχετιζόμενα με το... «Έγκλημα και Τιμωρία»!

7. Μιαν άλλη στιγμή στην διάρκεια των αιώνων

ο Δίας είχε και πάλι οργισθεί με τα καμώματα...
τις συμπεριφορές των βροτών
-συνέβαιναν τόσα πολλά «παράλογα», που ο καημένος
Βασιλιάς, στιγμές ανάπαυλας στερούνταν διαρκώς!
Αυτή την φορά αποφάσισε να τιμωρήσει τους θνητούς
με θανατηφόρο κατακλυσμό!
Εξαιρέθηκε ο των Θεσσαλών Δευκαλίων, ευλογημένος
ων, ως άνθρωπος-Βασιλέας,
όστις ειδοποιήθηκε από τον Δία για τον θανατηφόρο
κατακλυσμό,
και τα σχετικά με την σωτηρία του και της κυράς του,
Πύρρας!
Ιδού τι όφειλε να κάνει και το έκανε ευθύς:
Μαστόρεψε μέγα πλωτό και αφού επιβιβάστηκε
με το έτερόν του ήμισυ, εννέα μέρες ύστερα,
προσάραξε στον Όθρυ, ή στον Παρνασσό,
ή ακόμη και στον Άθω... Διαλέξετε και πάρτε!
Δεν είναι όντως ανάγλυφα, τα της μεγίστης του
Δευκαλίωνος, περιπέτειας,
σε βράχο του Ολύμπου... μήτε σε μπρούτζο χαραγμένα
για να μας φτάσουνε ως την σήμερον ημέραν!
Παραμυθάκι όμορφο πειθούς και σεβασμού για όλους,
εμάς... τα παιδιά μας...τα εγγόνια μας!

8. Από την πλευρά των Εβραίων ακούμε

τα παρόμοια!
-δεινοί έμποροι όντες, την εποχή ετούτη
πηγαινοέρχονταν στις όμορφες Κυκλάδες

στο μαγικό Αιγαίο και αλλαχού,
-στην πραγματικότητα κυκλοφορούσαν, ελεύθεροι,
απλά... γιατί ζούσαν εκεί!
Ω! Έλληνες του εμπορίου και της αποδοχής!-
Λέω λοιπόν και πάλι...
ότι από την πλευρά των Εβραίων
και σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη αυτών,
τότε δηλαδή που οι άνθρωποι τον δρόμο τους
(κατά πως ο Πλάστης υπαγόρευε!)
και πάλι τον είχαν χάσει...
αλλόφρονες και αδαείς μια πολιτεία έχτισαν
εντός κατασκευάσματος αλλόκοτου, τεράστιου,
όμοια με κάστρο πολύπλοκο -είδος puzzle-...
όπου παράδοξες συμπεριφορές, απεχθείς
ή αμαρτωλές, έπαιρναν ή έδιναν,
λέω λοιπόν πως απογοητευμένος ο Παντοκράτωρ-
Κύριος ...
τον πλήρη αφανισμό τους, αποφάσισε!
Όρισε τότε τον ευσεβή Νώε, άνθρωπο σωστόν
και νοικοκύρη,
μια Κιβωτό να κτίσει για την καλή φαμίλια του,
και από κοντά για το καλό των ζωντανών της γης,
να τα μαζέψει σε ζεύγη ζωτικά: το άρρεν και το θήλυ!

9. Μιλώντας για ζεύγη και ζευγάρωμα

αναρωτιέμαι για το ζευγάρωμα ομοίων τε των φύλων...
Δεν θυμάμαι να έχω διαβάσει ποτέ ότι ο Κτίστης,
έχει ευλογήσει μια τέτοια αλλόκοτη σχέση!
Δεν υπήρχε; Και βέβαια υπήρχε... ναι, και

θα πρέπει να ήταν ένα καλά φυλαγμένο μυστικό!
Άλλωστε ποιος νοιάζεται τελικά για την ιδιωτική
ζωή ενός!
Είναι προσωπική υπόθεση εκατό τοις εκατό!
Όχι όμως και η ανόητη και συχνά κακής γεύσης
διαφήμιση!
Δεν τους χρωστά τίποτε, η λοιπή κοινωνία!
Να μας λείπει λοιπόν η στεντόρεια φωνή
πολλών τε και αδίκων -έχουμε και οικογένειες
αδελφέ!-
Ή... οι περισσότεροι οι κούφιοι φαναρισμοί
της όποιας σημερινής κοινωνίας!
Εκείνα λοιπόν τα πανάρχαια έτη ίσως κρινόταν
ως άρρωστη και ίσως τιμωρητέα κατάσταση!
Παράδειγμα αποτελούν τα Σόδομα και Γόμορρα!
Η πλειοψηφία ημών και υμών γνωρίζει καλά
μόνο
τα του Δωτ, ως υπόδειγμα ανθρώπου, που αξιώθηκε
να ειδοποιηθεί από τον «αλάνθαστο» Κτίστη υμών
και ημών -τόρα πια!- με αποστολή αγγέλου,
για την δια πυράς καταστροφή των πόλεων
που έβριθαν πολλών τε και ποικίλων αμαρτιών!
Ο Δωτ, ευλαβής ων και από κοντά η φαμίλια του,
-όλη η οικογένειά του, ήταν επίσης, εξαιρετέα-
αποχώρησε, πριν ο Κτίστης «βρέξει» την φωτιά του
με έναν και μοναδικό όρο: να μην στρέψει, ουδείς
εξ αυτών, την κεφαλή του από περιέργεια ώστε
να μαρτυρήσει
την κόλαση που άφηναν ξοπίσω τους,
την οδύνη να καταβροχθίζει τους ανεύθυνους,
έναντι της ανθρωπιάς!

Μόνη η γυναίκα του Λωτ... παράκουσε τον Κύριο-
Τιμωρό...
και μαρμαρώθηκε την στιγμή που μαρτύρησε την
κόλαση εκείνη!
Ω! Γύναι! Αλήθεια πιστεύετε ότι αυτό δεν ήταν
παρά διάκριση εναντίον των θηλυκών ανθρώπων!
Πάντως προσωπικά θίγομαι γι' αυτή την διάκριση
των φύλων... στις ιστορίες της Παλαιάς Διαθήκης!
Θεωρώ ότι η γυναίκα είναι εξ ίσου ηρωική
έστω και αν δεν φέρει τους μυς του ανδρός...
Αποτελεί δε, ενδιαφέρουσα πνευματική παρουσία
στην όποια κοινωνία του πλανήτη μας!

10. «Κατά πως φαίνεται», ως άνθρωποι,
είχαμε, έχουμε και θα έχουμε υποδείγματα
ηθικού ξεπεσμού, στην απαθή Υφήλιο!
Θα ήθελα να πω «κατά καιρούς»,
όμως... συγχωρέστε με αν τονίσω τα περαιτέρω:
η αθλιότητα του σήμερα, άγγιξε τον Ουρανό...
ή ίσως ακόμη καλύτερα τον πάτο βούρκου! !
Είναι θαρρώ μια ένδειξη πως κατά βάθος
και πλάτος στην Γήινη την Σφαίρα
ο άνθρωπος επέμενε, και πάντα θα επιμένει
στην άθλια αποστασία του από το «Καλόν τε
κ' Αγαθόν!»

11. Αγαπητοί συνάνθρωποι, παράδεισος

εστί...

η νοητή ευτυχία κι όχι τόσο οι πολύτιμοι κήποι,
ή τα κεχαριτωμένα πετεινά του όποιου ουρανού,
ο ήλιος, το φεγγάρι ή το χαμόγελο του νιογέννητου
«πεντακάθαρου από τις αμαρτίες του κόσμου»,
μωρού!

Ο... Η... Παράδεισος!

Άραγε παραμένει ίδιος, ίδια... όπως τότε που τον
έπλασαν

οι αγαθοποιές δυνάμεις του ενός και μόνου Θεού;

Μην χαμογελάτε ειρωνικά, μήτε να ξεροβήχετε!

Καθότι βλάπτετε τις φωνητικές σας χορδές!

Ποιος άραγε μπορεί με βεβαιότητα, να πει
πόθεν αλήθεια ξεφυτρώσαμε όλοι οι πριν, όλοι εμείς
οι μετά, πολυποίκιοι του Πλανήτη, κάτοικοι!

Αν άραγε υπήρχε είδος σπόρου σεπτού τε
και αγαθού από το χέρι του ενός, Καλού Θεού
και που συνέβαλλε στην των ανθρώπων γέννηση!

Αναρωτιέμαι για όλα ετούτα, ίσως όμως
περιττεύει να το ψάχνουμε εφόσον οι ιθύνοντες
που το παλεύουν στον αιώνα

δεν βρήκαν πειστικές ακόμη, απαντήσεις!

Μεταξύ μας... αμφιβάλλω αν θα βρύνε τελικά!

Ας σεβαστούμε λοιπόν την όποια σχετικά, πίστη
στην Υφήλιο!

Οι εδώ ιθαγενείς μας έχουν μια τρυφερή και πολύ
ανθρώπινη, «φυσική» πίστη...

«the continuity of life»: την συνέχιση της ζωής
μετά θάνατον

με μια μορφή που ταιριάζει στο άμεσο και αγαπημένο περιβάλλον τους...

τα δέντρα, τα φυτά, τα πολυποίκιλα ζωντανά, τριγύρω τους.

Και ακούγεται τόσο παρηγορητικό να αισθάνεται ο ορφανεμένος δικός, τους μετοικήσαντες στην άλλη ζωή

κάπως έτσι, δίπλα του, κοντά του... μαζί του!

12. Επαναπαυόμαστε στις γνώσεις μας λοιπόν

συμπεριλαμβανόμενων ιστοριών...

ή όμορφων και μη μύθων των θρησκειών ημών!

Και δος του καταφεύγουμε σε κάποιες εικασίες, ακολουθούμενες από σεπτές, ποικίλες ιστορίες που εκτροχιάζονται συχνά, ως υπερβολικές.

Είναι αλήθεια πως από δαύτες, παρηγορούν τινές!

Από την εποχή των πρωτοπλάστων

ή των ιστοριών ανάγκη για την ύπαρξή μας, αποδεικνύεται μέτρο παραμυθίας στις δύσκολες ημών στιγμές: στην αρρώστια... στον θάνατο!..

Η φαντασία των θνητών είναι θαυμαστή, περίεργη, ατελεύτητη και όντως παραγωγική προς όλες τις κατευθύνσεις!

Κάποτε παύει να βοηθά, κι εδώ ας μην ξεχνούμε τον διπρόσωπο Δρ. Τζέικιλ και Δρ. Χάιντ⁴...

ή τον ήρωα στο «Πορτραίτο» του Ντόριαν Γκρέν⁵ !

⁴ Του Ρόμπερτ Στίβενσον.

⁵ Του Όσκαρ Γουάιλντ.

Στην πορεία της ζωής τα ποικίλα φαινόμενα
προβάλλουν ενώπιον των ομμάτων μας
και επιβεβαιώνουν ότι όντως, η πραγματικότητα
ξεπερνά την όποια φαντασία!

13. Έτσι λοιπόν οι άνθρωποι των Σπηλαίων,

με το πέρασμα των αιώνων

έγιναν τελικά οι άνθρωποι του σήμερα!

Δεν παίρνω όρκο ότι τα ένστικτά τους έχουν

μετριασθεί, σιγάσει ή αφανιστεί!

Μάλλον όχι!

Από τις πράξεις τους διαπιστώνεται το αντίθετο!

Ίσως τα ένστικτα δεν αλλοιώνονται στο πέρασμα

του χρόνου

παρά με την εκπαίδευση εντός συμπαθούς κοινωνικής
ατμόσφαιρας,

ώστε να μπορεί να ζει, να μορφώνεται ως πρέπει,

και να ευημερεί!

Στις ημέρες μας, οι άνθρωποι τύπου Νεάντερταλ,

και οι αγροίκοι που επιμένουν να τους ακολουθούν,

αποτελούν παράδειγμα εμμονής των ενστίκτων!

Πρόκειται για ιδιάζοντας τύπους,

που λανθασμένα αποκαλούνται άνθρωποι!

Ενίοτε, λέω... ετούτα τα «παλικάρια της φακής»,

εξελίσσονταν σε επικίνδυνες μάζες, ναι μάζες

γιατί ο καθείς τους χωριστά, είναι παλικάρια της

φακής...

και να μου το θυμάστε αυτό: είναι θρασύδειλοι!

Ανώνυμοι εντός πληθώρας και υπό απαράδεκτες
συνθήκες δεν διστάζουν
να κραυγάσουν, με έναν παράξενο τρόπο ή φθόνο,
«Σταύρωσον... Σταύρωσον, Αυτόν!»

14. Ας μην αυτοκολακευόμαστε, συνάνθρωποι!..

Διαπιστώνεται -και μάλλον όχι σπάνια- πως ελάχιστα
διαφέρουμε από τους προπάτορές μας!
Παραμένουμε Νεαντερτάλιαν ως προς τα ασίγαστα
Πάθη μας... τα ένστικτά μας...
Τα τελευταία λοιπόν που η φύση καλύπτει οικειοθελώς...
επιφανειοποιούνται όταν ένας -κατά τα άλλα normal-,
μεθύσει, αρρωστήσει ή πάθει αμόκ, σαν πάρει ουσίες...
Ο Κτίστης αδέκαστος, Ων, ειδοποιεί, τον έναν, έστω,
«καλόν» άνθρωπο, να εγκαταλείψει τον χώρο όπου ζει
καθώς θα πυρποληθεί εξ ουρανού και θα βυθιστεί
στην κόλαση... επί της γης ετούτη την φορά
ή θα πνιγεί στα θεόρατα κύματα μιας αβύσσου!
Τα παραδείγματα της άποψης, ευλογίας ή προστασίας
του Θεού
είναι -ως γνωστόν- άπειρα στην Παλαιά Διαθήκη
που ανήκει
στην θρησκειολογία των Εβραίων
και επίσης στην ιδεολογία των Αρχαίων ημών
προγόνων!
Οπωσδήποτε δανείστηκαν πολλά ο ένας από τον
άλλον
αφού μαγείρευαν τους μύθους των στην Μεσόγειο

όπου κυκλοφορούσαν... εμποράκοι μιας αλλοτινής
εποχής.
Κι' όταν δεν έχουμε παραδείγματα για εύλογες
αιτίες-τιμωρίες,
καταφεύγουμε στην φαντασία μας, που επηρεάζεται
από την όποια παιδεία μας και την πραγματικότητα
της εποχής μας!
Γράφουμε λοιπόν ποίηση με έμφαση περιωπής
Μυθιστορήματα, κινηματογραφικά σενάρια,
ενίοτε πλήρους ανατροπής των κοινωνικών
κατεστημένων,
ή θεατρικά έργα, με απάιστους συχνά χαρακτήρες!
Πάντα μας έλκει η φρίκη... το κακό... η τιμωρία...
Αν και δεν είμαι βέβαιος κατά πόσον, τελικά,
ο θεατής ή ο πελάτης του κινηματογράφου είναι
σε θέση
να χαλαρώσουν έχοντας εμβалτισθεί στανάματα
της ποθητής Κάθαρσης
που άλλοτε ήταν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα
της Τραγωδίας των Τραγωδών ημών
και αναξιοπαθών σήμερα, προπατόρων μας!
Στον κινηματογράφο υπάρχει κάποτε ένας ήρωας
που ισορροπεί τα δραματικά ή εξωφρενικά γεγονότα
του έργου π.χ. σε εκείνα του Τζέιμς Μπόντ,
όπου η κάποια ικανοποίηση στον θεατή ως είδος
κάθαρσης,
επέρχεται από την ικανότητα του συμπαθητικού ήρωα
να πετύχει στους απάνθρωπους στόχους της αποστολής
του!
Ο θάνατος караδοκεί κάθε στιγμή και πετυχαίνει
στους στόχους του

δια μέσων απροσδόκητων... υπερρεαλιστικών!
Και φυσικά συμπεριλαμβάνονται οι πλακέτες και τα
κινητά...
Και περιττεύει να σας υπενθυμίσω τα φρικτά γεγονότα
που περισσότερο από συχνά, παρελαύνουν στην
μέσω μιας εμπειριστατωμένης ειδησιογραφίας!
Ωστόσο η αλήθεια του σήμερα μαρτυρά, ότι πολλοί από
εμάς -όπως συνήθως συμβαίνει- ως άνθρωποι,
παραμένουμε θρασύδειλοι!

15. Τελικά, ο άνθρωπος, είναι δύσκολο Ον!

Σκεφθείτε την ιστορία του Δαβίδ και του Γολιάθ...
Δίνει ο Θεός και ο Δαβίδ νικά τον απέναντι Γίγαντα,
με την σφενδόνη!
Όμως όχι και για τον Σαμφών, που περιέργως βασιζεται
στην δύναμη της περίφημης κόμης του!
Η Δαλιδά την κόβει και τον καταστρέφει ολοσχερώς!
-Ω! Σαμφών σου έλειπε ο ΝΟΥΣ παιδί μου!-
Άσχετο το γεγονός του γκρεμίσματος του Ναού
ων δεμένος στις κολώνες του, μαζί με τους ασεβείς!

16. Και τι σας λέει η παμπάλαια ιστορία

της Εβραϊκής Θρησκευολογίας,
που αφορά τον σοφό βασιλιά Σολομώντα
στον ρόλο του δικαίου δικαστή!
Θαρρώ πως όλοι την έχουμε υπόψη μας...
δύο γυναίκες, από τις οποίες η κάθε μια

ισχυρίζεται πως το μωρό για το οποίο τρώγονται
μεταξύ τους, της ανήκει γιατί είναι δικό της!
Δεν μπορεί ένας, παρά να θαυμάσει τον βασιλιά
για την αποτελεσματική επέμβασή του, την
κάπως έτσι,
όπως την φαντάστηκα και την καταθέτω:
«Αφού και οι δύο λέτε, ότι αυτό το ένα μωρό είναι
δικό της...
και η κάθε μια από εσάς, το θέλει για τον εαυτό της,
δεν γίνεται παρά να κοπεί στην μέση και να το
μοιραστείτε!»
Ως εκ θαύματος... η αληθινή μητέρα αποκαλύπτεται
είναι εκείνη που τρέμει στην ιδέα του σφαγιασμένου
βρέφους της
και αποσύρει το αίτημά της, δεχόμενη να δοθεί
στην άλλη γυναίκα...
Ο Σολομών ξέρει πλέον, μόνο καλά, ποια είναι
η αληθινή μητέρα... και την αμείβει δεόντως!
Φαντασθείτε όμως την τύχη του άμοιρου βρέφους
αν και οι δύο γυναίκες ήταν ψεύτρες, κλέφτρες
ή τρελές!

17. Και τι να σκεφτεί κανείς για τον μάρτυρα

Ιωάννη τον Βαπτιστή
και την θυγατέρα αμαρτωλής, την ανώριμη Σαλώμη!
Ο χορός της ήταν για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και
την τιμωρία του!
Καμία σχέση με τον βασιλιά... που χρησιμοποιήθηκε!

Ἦ όταν ο Σωκράτης που δίδασκε με την δύναμη
του Νου και της Ψυχῆς για να προσφέρει
τα νάματα της σοφίας του, στους νέους Αθηναίους
που διψούσαν για μία διαφορετική, εμπνευσμένη
ἀποψη πέρα από την κοινή λαϊκή,
για την ζωή, τις σκέψεις και τις σχέσεις των
εκπαιδευμένων
των μνημένων και φωτισμένων ανθρώπων,
κατηγορήθηκε και τιμωρήθηκε ως απρόσεκτος
εγωπαθής, επικίνδυνος και αξιοκατάκριτος ανήρ,
ἴσως ἀκόμη ως διεστραμμένος δολιοφθορέας!
Κατηγορήθηκε για αποπλάνηση, και εκμετάλλευση
των νέων ανθρώπων που μαθήτευαν κοντά του!
Βλέπετε οι σπουδαῖοι Δάσκαλοι το ἔχουν στο
αἷμα τους
να διαπλάθουν αγαθοὺς, σωστοὺς χαρακτήρες!
Ἐλα ὁμως που οι δῆθεν ἀδιάφοροι προς τα παρόμοια
ιδανικά,
δεν ἀδιαφοροῦν ἀπλά, ἀλλὰ ἐκνευρίζονται παράλληλα
σε υπέρτατο μάλιστα βαθμὸ για τα ὁμορφα
αποτελέσματα,
και ἐννοῶ πάντα την σωστή, την σεβαστὴ διάπλαση
ανθρώπων
που αγαποῦν το φιλοσοφεῖν!
Πὼς οι ἀ-χρηστοι θα πλανέψουν τους νέους
και θα τους φέρουν στα νερά τους, αν εἶναι
καλοὶ κ' αγαθοὶ!
Εξαγριώνονται οι ἀσχετοι όταν εἶσαι διαφορετικὸς,
καθὼς δεν εἶσαι πλέον η ποθητὴ ἐκμεταλλεύσιμη
ὕλη!
Εξαγριώνονται, ορέγονται να σε ποδοπατήσουν

και εκείθεν να σε αφανίσουν!
Όντως πρόκειται για ζηλοφθονία!
Ο Σωκράτης καλός τε κ' αγαθός, σωστός διδάσκαλος,
ο άνθρωπος που είπε ότι δεν μπορεί να υπάρχουν
πολλοί Θεοί και ο Δίας Βασιλιάς τους,
ούτε να μοιάζουν ως προς τα πάθη τους θνητούς
και ζήτησε να στηθεί
κολώνα αφιερωμένη στον Έναν τον Άγνωστο Θεό...
αρνήθηκε τέλος να αποδεχτεί τις κατηγορίες
που του απέδωσαν οι εν Αθήναις συμπατριώτες του
και την χυδαία πρόταση ή φύγει από την πατρίδα
του την Αθήνα
ή να πάρει το κώνειο!
Βράχος των πίστεών του, προτίμησε το κώνειο από
την φυγή,
αποδεικνύοντας άλλη μια φορά, ότι ως διδάσκαλος
ήταν η ανθρώπινη αρετή, ενσαρκωμένη!
Αδικοχαμένες ψυχές!

18. Ο Διδάσκαλος : ο αίρων τας αμαρτίας

του κόσμου!

Ο Ιησούς, ο Ναζωραίος αν και άλλου είδους
διδάσκαλος,
δεν είχε καλύτερη μοίρα από εκείνη του Σωκράτη!
Δίδασκε την αγάπη προς αλλήλους, τον σεβασμό
στον Κτίστη του γήινου και του ουράνιου κόσμου...
Μετά την δαφνοφόρα υποδοχή του, δεν κρύφτηκε,
μήτε αρνήθηκε τις ιδιότητές του ή τις σχέσεις του
με τους ανθρώπους

και οδηγήθηκε από τους Φαρισαίους, στον Σταυρό
με εκτελεστικό όργανο τους Ρωμαίους, κατακτητές
της χώρας!

Εβραίος που διδάξε την αγάπη προς αλλήλους και
αποκήρυξε τους σκληρούς κανόνες των Εβραίων,
«οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος!»

Οι δε Εβραίοι αποκηρύσσοντας τον Ιησού, ως μη δικόν
τους,

εξαιτίας των κηρυγμάτων του περί ισότητας και αγάπης
επέμεναν να τιμωρηθεί Αυτός, ως ασεβής προς
τις παραδοσιακές πίστεις και πεποιθήσεις τους!

Πόλεμος εναντίον ενός νεωτεριστή στην γη τους,
ενός επαναστάτη...

19. Το μίσος καταστρέφει ολοσχερώς!

Μανιασμένοι οι του είδους, κηρύσσουν τον πόλεμο
μεταξύ των ανθρώπων

και συμβάλλουν στην απομάκρυνση από τα ευεργετικά:
τον συμβιβασμό, την ανοχή, την άφεση, την αγάπη!

Μόνος και μοναδικός ο Ιησούς, κηρύσσει
τον πάλαι επαναστατικό νεωτερισμό στα χρονικά
των Εβραίων, και της Υψηλίου εν γένει

όταν ψιθυρίζει από τον σταυρό του μαρτυρίου Του:

«Άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι!»

Πόσο καταπληκτική είναι ετούτη η παράκληση

«εν τω μέσω της νυκτός» των Νεαντερτάλιαν
ενστίκτων!

Αναρωτιέμαι για ετούτη την «απλή» συγχώρηση!

Οι άνθρωποι της εποχής μας συγχωρούν διαφορετικά,
καθώς δυσκολεύονται περισσότερο από συχνά!
Προσεύχονται, ζητούν απελπισμένα την βοήθεια του
Θεού
για να βρύνε και να αδράξουν την ατραπό της
συγχώρεσης...
Εμείς προσπερνώντας τα λαμπρά υποδείγματα
του Σωκράτη και δη του Χριστού Ιησού,
παραμένουμε αδύνατοι, δύσκολοι, δύσπιστοι,
προσεκτικοί, σκληροπυρηνικοί, απάνθρωποι!
Φοβόμαστε τον απέναντι, καθώς δεν θέλουμε να
πιαστούμε «κορόιδα»!
Κάποτε γινόμαστε κακοί... μα τόσο κακοί, τόσο πια
που κάποιοι από εμάς, -κατά τα άλλα ειρηνικούς
ανθρώπους,
δοθείσης ευκαιρίας θα ξανασταυρώναμε τον αθώο
Ιησού...
Θα ποτίζαμε με κώνειο τον Θείο μας Σωκράτη!..

20. Γεννήθηκε στην Βηθλεέμ...

σε φάτνη των αλόγων...

*«ο Βασιλεύς των Ουρανών ο Ποιητής
των Όλων...»*

-στην κατοχή των Ρωμαίων.

Ταπεινές οι ρίζες του...

αν και αργότερα ειπώθηκαν άλλα!

Είναι κι αυτά στο πρόγραμμα!

Θετός πατέρας ο ξυλουργός Ιωσήφ,

μητέρα του η Μύριαμ,

άρχοντας της Ιουδαίας Ηρώδης
ο Μεγάλος ⁶...
Φονιάς ο των νηπίων την εποχή
που γεννήθηκε ο Ιησούς!
Γιατί μου θυμίζει τον άθλιο Bush...
που κατέστρεψε χιλιάδες τα παιδάκια
στο δύστυχο Ιράκ;
Και ας ήταν δικός τους, ο «άμοιρος»
κατά σειράν... Σεντάμ Χουσέιν
“once upon the time!”
Τον αμείψανε κι αυτόν με θάνατο...
Βλέπετε πόσο γενναιόδωροι είναι απέναντι
στους ανθρώπους των...
Ίσως και να τους φοβούνται εκ των υστέρων
και τους καθαρίζουν για να είναι ήσυχοι...
Αλλά αλήθεια ποιον φοβούνται αυτοί!
Κανέναν μα την αλήθεια... Κανέναν!
And the saga of the Middle East continued!
Οι διάδοχοί του πρόεδροι, έφαγαν
τον άμοιρο Καντάφη,
που τόλμησε τους έρημους να βοηθήσει

⁶ Εκτυλίχθηκε στη Βηθλεέμ λίγο μετά την γέννηση του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με τις Γραφές. Με διαταγή του διανοητικά ανισόρροπου βασιλιά της Ιουδαίας Ηρώδη του Μεγάλου (73 - 4 π.Χ.) θανατώθηκαν όλα τα νήπια έως δύο ετών, στην προσπάθειά του να ανακαλύψει και να εξαφανίσει από προσώπου γης τον Ιησού Χριστό, που σύμφωνα με προφητεία θα αμφισβητούσε την εξουσία του. Ο θάνατος νηπίων δεν αναφέρεται καν από τον σπουδαίο ιστορικό της εποχής εκείνης Φλάβιο Ιώσηπο (37 -100), ενώ σύγχρονοι Δυτικοί θεολόγοι, κυρίως Αγγλοαμερικανοί, εκφράζουν προβληματισμό ή και αμφισβητούν τη σφαγή των νηπίων. (Πηγή το Ιντερνέτ)

Αφρικανούς,
τόλμησε δικό του νόμισμα, μέγιστο ανόμημα
μεταξύ άλλων...
κι ύστερα, η συνεργασία, Κλίντον- Ερντογάν
εναντίον της συμμάχου των Ρώσων, Συρία!
Οι κάτοικοι ετούτων των κρατών,
κατεστραμμένοι, αδικημένοι, ορφανεμένοι
από οικογένεια, γυναίκες και παιδιά...
ταπεινωμένοι, χαμένοι, στον αιώνα!
Κατακαημένη Ανατολή! Κατακαημένα
πληγωμένα, άμοιρα παιδιά!
Όλα έγιναν με σχέδιο και πονηριά ασίγαστη
Όλα έγιναν γιατί μισούνε άπαντες...
Όλα έγιναν με την συνεργασία των ομοίων
τους..
και ο κόσμος διαλύθηκε σκορπίστηκε
σαν το μελίτσι από τις κυφές τους
και σκορπίστηκαν στην Οικουμένη
και μαζί με τους δύστυχους αυτούς και
οι άλλοι οι διάφοροι
που εκμεταλλεύτηκαν τις περιπτώσεις
και κατακλύζουν και την άμοιρη Ελλάδα
που έχει πήξει στους άλλους, τους μη
πρόσφυγες
διώχνοντας τα δικά της παιδιά!
Πού εστιάζεται επιτέλους η νομοτέλεια;
Ποιος δεν θέλει να βοηθήσει τα άμοιρα
παιδιά
που τα έδιωξε η φρίκη του άδικου πολέμου!
Και ενώ Αμερικανοί ειδήμονες σφυρίζουν,
οι οικονομικοί και άλλοι μετανάστες

βρίσκουν τρόπους
και κατακλύζουν τις ευρωπαϊκές χώρες
λες και είναι θύματα πολέμου!
Και ίσως και να είναι τελικά...
του πολέμου κατά της πείνας...
και η εκδίκηση κατά των δήθεν ευπόρων
χωρών
δεν φτάνει ως εκεί...
παρά την πληρώνουν οι άτυχοι πολίτες τους
στα τραίνα ή στις αγορές και αλλαχού!
Κανείς δεν ενδιαφέρεται για τους
πεινασμένους
και τους εξαθλιωμένους ανθρώπους
της Ανατολής
και κυρίως οι χώρες που ενώ συμβάλλουν
στην καταστροφή τους, δεν τους βοηθούν!
Τα παιδιά πεθαίνουν και εμείς όλοι παίρνουμε
τον θάνατό τους στον λαιμό μας,
γιατί εμείς από μόνοι μας, δεν έχουμε
την οικονομική άνεση να βοηθήσουμε...
Όμως δυνάμεις όπως η Αμερική και άλλοι...
οι Άραβες για παράδειγμα, θα μπορούσαν να σώσουν
τους πεινασμένους και τους διψασμένους
των αδικημένων κοινωνιών!
Δεν ξέρω τι μπορώ να κάνω περισσότερο, πέρα από
ετούτη την μνεία...
Προσεύχομαι και εύχομαι στον Κτίστη μου
και αινώ και επαινώ!
Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ!

21. Γιατί ο Γάμος της Κανά!

Μην φλυαρείς...

ξεχάστηκες για τα καλά και πάλι!

Μίλησες για τον Γάμο της Κανά!

Την ικανότητα της ευλογίας του ΕΝΟΣ

για δύο ανθρώπους, όπως η μοίρα όρισε!

Για το νερό που η ευλογία του ΕΝΟΣ κρασί

το ευλογεί!

Όμως εσύ... Δεν είσαι θεός, μήτε ο Υιός Του...

Μήτε καν Εβραίος!

Εκείνος ναι, μπορούσε τέτοιες πράξεις...

θαυμαστές! Έτσι μας λένε οι Γραφές!

Αλλά, αγάπα τον πλησίον σου

ως «εαυτόν» ή «κατά δύναμη»

και φρόντισε για το Ίσιωμα

ή και το Σούρωμα του Αδίκου!

Θαύματα μπορεί και ο απλός ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Ίσως τα θαύματα των Θνητών

είναι επάξια των θαυμάτων του Ιησού

του Ναζωραίου

κατά κάποιον έντιμο τρόπο! ΜΙΜΗΣΗ;

22. "Κύριε! Μπήκες στην επιχείρηση

της αποδοχής του αγαθού...

μετά τυμπάνων και αλαλαγμών,

ενώ δάφνες σχημάτιζαν για χάρη σου

αψίδες!

Το ζώο που σε κράταγε μόνο που δεν

γλιστρούσε

από τις όμορφες δάφνες που λες και με μανία,
είχαν στρώσει οι τόσοι θαυμαστές σου
για να σε καλωσορίσουν...
να σε πείσουν πως ήσουν ο δικός τους
«Βασιλιάς»!
Και εφόσον η αίγλη που σε στέψανε
βεβαίωne την επιτυχία σου,
σκέφτηκαν να ξελασκάρουν κομμάτι,
τα χαϊδολογήματα!
Ξεχάστηκες κι εσύ Ευλογημένη, Αθώε,
τον οικοδεσπότη της επιχείρησης
στην Μέση Ανατολή, τον βάρβαρο Ρωμαίο
τα πολλαπλά μικρόβια... τους Φαρισαίους,
τους Γραμματείς, που τον περιτριγύριζαν!
Δεν σκέφτηκες καν την οικογένεια σου...
την μητέρα σου, Μύριαμ, τον προστάτη της
και δικόν σου... τον Ιωσήφ, τον ξυλουργό!
Τι επεδίωκες μ' αυτήν την προσφορά σου;
Πέρα από την εύλογη φήμη, που αλήθεια
δεν σε γέμιζε, πάρεξ...
το χρήμα που κόστισαν οι δάφνες!
Αναρωτιέμαι! Αχ! αυτή η καρέκλα!
Πέρασες λοιπόν στα άλματα, τους πάντες
προβληματίζοντας βαθέως!
Ήμαρτον Κύριε! Προβιβάστηκες σε «κλόουν»,
ως επεδίωκαν, οι συγκεκριμένοι, περιέργοι
εχθροί σου, οι Γραμματείς και Φαρισαίοι!
Κι αυτό έγινε! Η συνέχεια χωρίς λόγια!

23. Είτε λοιπόν η Πόρνη εκλιπαρώντας

το αφεντικό της... που ήταν μια άσχετη γυναίκα!
«Αφήστε με... λυτρώστε με! Δεν σας είμαι χρήσιμη πλέον!

Δεν βλέπετε που γέρασα;

Αφήστε με να πεθάνω ελεύθερη και ήρεμη!»

«Όχι! Αυτό δεν γίνεται! Είσαι δούλα μου!

Κι αφού όντως είμαι αμαρτωλή, αδιαφορώ

για παραδείσους ή άφεση των αμαρτιών!»

απάντησε η κυρά της... κυνικά!

Ήθελε να βρεθεί σ' εκείνο το προδοτικό Δείπνο,

όπως τυχαία, η άμοιρη γυνή!

Ν' απαλλοτριώσει την ψυχή από τον ζόφο...

Έπιασε... έπλυνε του Ναζωραίου τα πόδια!

Η περίφημη «Πόρνη»... που οι πράξεις της

διαβάζονται την Μ. Τρίτη στον εσπερινό!

Κι ύστερα ο Κύριος χάθηκε!

Τον πρόδωσε ο περίεργος Ιούδας!

Τι δράμα!

Και εκείνη η άλλοτε περήφανη μητέρα

του Ιησού, η άμοιρη η Μύριαμ,

πώς θρηνούσε για τον μοναχογιό της!

«Ω! γλυκύ μου Έαρ

γλυκύτετόν μου τέκνον

πώς έδν σου το κάλλος!»

Κοιτούσα σε στα μάτια σου λεβέντη μου,

κι αγωνιούσα... Τι θ' απογίνω σκεφτόμουν

αν κάποτε σε χάσω!

Κοιτούσα σε στο στόμα το γλυκόλαλο

κι αναρωτιόμουν τι θα γενώ

αν χάσω τον μελίρρυτό σου λόγο!

Ἦσουν ἡ εὐλογία τοῦ Πλάστη μας Θεοῦ!
Τα εἶχα ὅλα ὅσα ἀλήθεια χρειαζόμουν...
Τι θ' ἀπογίνω τώρα πια
χωρὶς ἐσένα γιόκα μου, ἀκριβέ!»
Τι τραγωδία! Τι τῆς ἀπόμενε
να θέλει τὴν ζωὴ τῆς τώρα πια!
«Τι σας ἔκανε τὸ παλικάρι μου;
Μια γωνιά στὸν ἥλιο ἔφαχνε!
Τίποτε περισσότερο, ἀλήθεια!
Πρέπει νὰ βρῶ ἕναν ἄνθρωπο γιὰ τὴν
ἀποκαθίλωσή του! Φοβάμαι τὰ κοράκια!
ὦ! γιόκα μου! Παλικαράκι μου γλυκὸ
δεν μ' ἀκουσες σταλιά, μαθές!
Ετούτη ἡ γῆς δεν εἶναι ἀγνή!
Πόρνη εἶναι, δαίμονας πού πουλιέται!
Ἡ Γῆ τῶν Ἰουδαίων...
Τελωνῶν τε καὶ Φαρισαίων εἶναι!
Ποτίζεται με τὸ αἷμα μας, τόσο εὐκόλα
καὶ δη ἀπ' τοὺς Ρωμαίους!
Τώρα πια κι ἐσύ εἶσαι καρφωμένος
στὸν ἀτιμο σταυρὸ, καταραμένου Λόφου!
Νὰ βρῶ κάνε, μια σπηλιά ν' ἀναπαυθεῖ
τὸ πονεμένο σου κορμί!
Ἄνθρωποι... Ἄνθρωποι... σας ἱκετεύω!
Ποῦ ἄραγε κρυφτήκατε; Μὰ ὅλοι πια;
Δεν ὑπάρχει μήτε ἕνας ἄνθρωπος
νὰ βοηθήσει, τὴν χαρακωμένη μάνα;
Θεὲ μου γιὰτὶ ΕΜΕΝΑ, μού 'δωκες
μια τέτοια φρικτὴ ἀμοιβή;
Εἶναι γιὰτὶ πρῶτα μου ἔδωσες ἕνα γιό
ξεχωριστό;

Γιατί πάλεψε με τα θεριά της κακίας!
Γιατί ευλογώντας ορμήνευε:
«Αγαπάτε αλλήλους!»
Ω! ήμουνα περήφανη, διπλά ευτυχισμένη!
Ένωθα τρισευτυχισμένη και τόσο ευλογημένη;
Όμως θεέ μου μας εγκατέλειπες!
Τον άφησες και χάθηκε και πάει ο καημένος! »
Έσκουξε με απόγνωση η μάνα η ορφανή
και η φωνή της έσκισε την έρημη απουσία,
πλανήθηκε στον δυστυχισμένο άνεμο
που έκλαιγε για τις αμαρτίες του κόσμου!

24. Και αφού ο Ιησούς τιμωρήθηκε,

ο από Αριμαθαίας Ιωσήφ
μαθητής του μυστικός
ζητώντας την των αρμοδίων άδεια
προχωρεί στην του Αγίου Νεκρού
αποκαθήλωση...

Η του Ιησού ταφή, εν σπηλαίω
προφανώς ιδιόκτητο,
επισφράγιζε ένα τέλος!
Όμως όχι... τον συνήθη!
Άπαντα πήραν την ιστορία
κατά πόδα!

Πιστεύω στην ακόρεστη έλξη
του πλήθους, των μαθητών...
των σημερινών πιστών

για τον αείζωο Λόγο...
Πιστεύω ο Ιησούς,
ουδόλως επεδίωξε την αθανασία!
Όμως αυτό ακριβώς επετεύχθη...
Οι μαθητές του επισφράγισαν
την προς Αυτόν πίστη
με τα απομνημονεύματα τους
σε μορφή σεπτή...
Ίσως και υπερβολική...
in some respects!

25. Οποία εξέλιξη!

Απίστευτη, αλήθεια!
Οι Ρωμαίοι εξεπλάγησαν...
Προσπάθησαν φιλότιμα
και όταν σταμάτησαν
να κυνηγούν τους πιστούς
στον Ιησού,
έκαναν την περίφημη στροφή!
Επισημοποίησαν την πίστη
στον Εσταυρωμένο!
Τους συνέφερε, είχαν κουραστεί!
Απόδειξη και ο εκ των υστέρων
καλούμενος ως Άγιος,
ο Μέγας Κωνσταντίνος
και η μητέρα του, Ελένη,
και τώρα πια... Αγία!

26. Εδώ λοιπόν σημειώνεται νέο

κύμα...

που το ενεθάρρυναν οι της Ευρώπης

χριστιανοί...

ναι βέβαια οι καθολικοί κατά των ορθοδόξων...

είπαν!

Ποιοι; Μα οι... πάλαι γνωστοί μας

μουσουλμάνοι!

Δεν φταίνε οι άνθρωποι...

Οι ηγέτες υποδαυλίζουν τα πάθη!

Τρωγόμαστε σε μία αντιπαράθεση

έχοντας γευθεί την βδελυρή σκλαβιά

έθνους γειτονικού

που ρήμαξε τους δικούς μας

στην γη τους των

τριών χιλιάδων χρόνων...

Όσο κι αν πρόκειται

για σιωπηλό συγκριτισμό

εκ μέρους των Χριστιανών

ο φόβος θαλερός κρατεί...

27. Κάποιοι αναρωτήθηκαν

λοιπόν, πού είχε άραγε κρυφτεί,

Ιωσήφ ο ξυλουργός,

καθώς ένας άλλος Ιωσήφ,

ο από Αριμαθαίας,

σεμνός, ταπεινός

και όντως άκρως τολμηρός

ζήτησε από τον Ρωμαίο Διοικητή,
το δικαίωμα αποκαθήλωσης
του Ιησού
και στην συνέχεια την ταφή του!
Είχε ήδη αγοράσει μύρα και λάδι
επάλειψης,
για τον αδικοχαμένο Ιησού!
Ο έμπορας τον ρώτησε φιλύποπος
«ποιον σκότωσες;»
Ο Ιωσήφ απάντησε ηρωϊκά...
«Όχι εγώ! Εσείς... οι των
επιχειρήσεων,
οι της αστυνομίας σας,
οι εφοριακοί, εν γένει οι κυβερνητικοί...
Γραμματείς και Φαρισαίοι!»
«Πάψε τις ανοησίες! Εμείς
οι μικροέμποροι
βοηθούμε την χώρα μας να είναι
ευδαίμων!
Θα ανοίξουμε και ένα καλό σχολείο,
για να σπουδάζουν αριθμητική
και λίγα γράμματα
ώστε να μην αφανιστούμε τελικά
από την προπαγάνδα, του ενός
ή του άλλου! Είμαστε Εβραίοι!
Πώς είπες λέγεται ο νεκρός;»
Ο Ιωσήφ τον κοίταξε περίεργα,
μα εκείνος επέμενε στις αοριστίες!
«Θαρρώ σε είδα να κρατάς κλωνάρι
φοινικιάς,
σαν έμπαινες στην πολιτεία σε ταπεινό

αγώγι!»

είπε ταπεινά ο Ιωσήφ, κοιτώντας τον
στα μάτια.

Ο έμπορας ξερόβηξε και πρότεινε
στον Ιωσήφ το λάδι με το μύρο!

«Τα έχω ήδη!» είπε ταπεινά ο Ιωσήφ!

«Κάνεις λάθος δεν σε είδα, δεν με είδες,
δεν σε ξέρω, δεν με ξέρεις!

Ξέρεις τι τομάρια είναι οι Ρωμαίοι!»

«Ναι!.. Μην αυτοκολακεύεσαι...

δικοί μας ήταν οι ενοχλημένοι

που τον κρέμασαν επάνω στον Σταυρό!»

15/6/19)

28. Άνθρωποι! Πού άραγε κρύβονται;

Οι που κυκλοφορούν είναι δύσκολο
να πείσουν

ότι ενδιαφέρονται για τον απέναντι!

Ρέμπελοι, λοιπόν και αδιάφοροι οι
του όχλου

που είχε ακολουθήσει, τον Χριστό!

Ουδόλως λοιπόν περιεργήθηκαν
για την απουσία του φωτισμένου
δάσκαλου...

Όστις, ων πηγή λαλούσα,

μοίραζε άπλετα τα δώρα της αγάπης

και της μισητής από τους Γραμματείς

και Φαρισαίους, ανεκτικότητας!

Δεν διαμαρτυρήθηκαν διόλου από τον

άγριο φόβο της όποιας εμπλοκής των
με ετούτον τον ασήμαντο διδάσκαλο
και όμως τον Μέγιστο όλων, στην εποχή του:
τα μηνύματά του στέκονταν ενάντια
στους μασκαράδες
Γραμματείς και Φαρισαίους!
Δεν διαμαρτυρήθηκαν διόλου από τον
άγριο φόβο για τις κατηγορίες,
που σθεναρά σκηνογραφήθηκαν
κατά του Ιησού πάντα από δαύτους!
Ναι οι απλοί Εβραίοι, όσοι τον είχαν
υποδεχθεί
με ζωντανούς κλώνους φοίνικα
αποτραβήχθηκαν πάνω στην βράση του
δράματος
με ποικίλες δικαιολογίες
και κάποιοι ακόμη πιο αδύνατοι ουδόλως
διαμαρτυρήθηκαν
για τις ανόητες κατηγορίες εναντίον του!
Δεν είχαν καν το σθένος να αντιδράσουν
λέγοντας μια λέξη μόνο...
παρά κρύφτηκαν κουτσομπόλικα στα
σπίτια τους
και παρακολούθησαν από τα μισόκλειστα
παντζούρια τους
την πορεία του καλού, του έντιμου ανθρώπου
-σπάνιου όντως- δασκάλου!

29. Τα σχολεία λειτουργούν ημέρες

πέντε... περιφρονούν την σωστή παιδεία!

Τα παιδιά μαθαίνουν αυτά που

γραμματείς και φαρισαίοι διδάσκουν:

να μην έχουν υπόληψη, ιστορική συνείδηση

σεβασμό... έναντι της κοινωνίας τους!

Και βέβαια κάνουν καταλήψεις

μουντζουρώνουν αποτελεσματικά

τοίχους και βιτρίνες καταστημάτων,

τοίχους αξιόλογων κτηρίων,

κυρίως με κυριολεκτικό μίσος τα άλλοτε

πνευματικά ιδρύματα...

όπου σήμερα βυζαίνουν γνώση την

αμαρτωλή!...

«Ελάτε τώρα! Μα είναι υπερβολή!»

θα διαμαρτυρηθείτε!

Μα σε όλους τους κανόνες υπάρχουν

εξαιρέσεις, φίλοι μου!

Αυτοί που κλέβουν... λεηλατούν...

υβρίζουν...

ή σκοτώνουν τους ενοχλητικούς

φωτισμένους...

είναι λίγοι και όμως γίνονται αρκετοί

έτσι, για να προκαλούν!

Ετούτοι οι πολέμιοι της Αρετής, πάντα

θα κρύβονται πίσω από στημένους

σταυρούς!

Πάντα θα κατηγορούν τους άλλους

για τα δικά τους παραπτώματα,

και τελικά θα ζητούν χυδαία,

κατανόηση για τα εγκλήματά τους...

30. Who really cares!

After all we live in a rotten planet!
The nations are divided as always...
The powerful are the masters...
The war games are here to stay!
The big fish will always devour
the little ones!
Thanks to the BIGIES...
and their mania to control our planet...
Yes... Because of that, the whole Earth
is full of people, that are thirsty for revenge!

31. Θεέ μου... ελέησον ημάς!

Γέμισε (ως είπα!) η έρημη Γης από εκδικητές
που ζητούν τα δίκαιά τους... που πιστεύουν
στον εβραϊκό νόμο κι ας μην είναι καν Εβραίοι!
«Οφθαλμόν αντί οφθαλμού / και οδόντα αντί οδόντος!»
με το δίκιο τους θαρρείς,
και ήρθα κάποτε στην θέση να το υποστηρίξω
χωρίς καν να είμαι οπαδός του εβραϊκού ΠΙΣΤΕΥΩ!

32. Σε τέρατα της Οικουμένης εξελίχθησαν

ετούτοι οι εκτελεστές!
Τελώνες... Γραμματείς και Φαρισαίοι δοσμένοι
ψυχή τε και πνεύματι στο έγκλημα, με αίτια
τρανταχτά:
το χρήμα, τις πηγές του μαύρου χρυσού,

την δύναμη, την εξουσία της Υψηλίου!
Ω!.. ILUMINATI! ILUMINATI!
Μας βγάλατε εκείνο το ΜΑΤΙ
που μοναδικά μεγάλο, ανήκει στην τριάδα
ΠΑΤΗΡ-ΥΙΟΣ-ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ!
Ω! Και συνεχίζετε να μας ποτίζετε με μπόλικο
φαρμάκι!
Ποιος άνθρωπος στα συγκαλά του συγχωρά
τέτοια αδικήματα, μοναδικά αποτρόπαια!
Ω! ΠΛΑΣΤΗ ΜΟΥ!..
Πού άραγε να βρίσκονται οι Αρχάγγελοι σου;
Ο φέρον την πύρινη ρομφαία, χρειάζεται επειγόντως!

33. Ελάχιστες χώρες έχουν εναπομείνει...

που την κακία των γνωστών μας χωρών
ή των συνεργατών τους... δεν γεύτηκαν
ή ίσως να την γεύονται σε μικρές δόσεις
με ποικιλοτρόπους μεθόδους, μυστικά,
έως ότου εκπνεύσουν...
με τον θάνατο που επιφέρει η μείωση
των πολιτών του ενός, του όποιου τύπου,
της απάλειψη της ιστορίας τους
την μείξη με ξένα στοιχεία
και την διάλυση της κοινωνίας τους!
Οι τρομοκράτες, μοιάζουν, ανέκαθεν!
Άσχετα πότε εμφανίστηκαν, άσχετα τι
όπλα διέθεταν:
Τζένκινς Καν, Άγγλοι, Κεμάλ Αταρτούκ,
Γερμανοί, Αμερικανοί...

και τώρα διαπιστώνουμε την
εκ του πονηρού προσπάθεια
των ισχυρών -κυρίως στην Ευρώπη-
ανακατάταξης των εθνών
με όργανο τους πάλαι δημίους
τους καλούμενους «κουμμουνιστές!»
Άει στον Διά...ο!
Παρουσιάζονται ως πολιτικοί
και με ψεύτικες υποσχέσεις
αποβαίνουν τύραννοι – αντάρτες,
κράτους
εναντίον του ενός λαού,
του οποίου ΩΪΜΕ! μέρος αποτελούν!
Ω! Δύστυχη Πατρίδα μου
«άλλοτε -άλας!- Ωραία και Μεγάλη!»
Πληρώνεις ακριβά την Ιστορία σου
το πάλαι μεγαλείο σου
τα απέναντι παράλια ως τα βάθια
της Μικρασίας
την του Αιγαίου περιουσία σου
την κλεμμένη Βόρεια Ήπειρό σου,
την αρπαγείσα Βόρεια Μακεδονία σου
και παρομοίως την Βόρεια την Θράκη σου
και την μεγίστη Ανατολική σου...
Της Μαύρης θάλασσας τα παράλια
και ποιος ξέρει, επιπλέον τι...!
Μη χειρότερα Θεέ μου!
Δεν ξέρω αν αγαπάς την πατρίδα μου
όμως σε ικετεύω μην την αφήσεις
στα χέρια των Τρωγλοδυτών της
Οικουμένης!

Καθάρισε την από τα ακόρεστα σημερινά
ζιζάνια που την κατατρώγουν!
Ετούτο το δηλητηριασμένο φρούτο
είναι το ίδιο του '44 και πλέον
δηλητηριώδες, λαοφθόνο, θανατηφόρο!
Θεέ μου! πώς κουράζεται ο άνθρωπος
με ετούτη την δυστυχία...
τόσο πολύ πια
ώστε να θέλει να τον καταπιεί η γης,
για ν' ανθρωπέψει!

34. Η άβυσσος της Μνήμης

Το ομολογώ χωρίς ντροπή ή πάθος
πως κλαίω για την πατρίδα μου
που δεν μπόρεσε να αρματωθεί
κατά της δυστυχίας...
πριν... ύστερα και τώρα!
Από την περίοδο της παρουσίας
του ηρωικού της Τρίκκης⁷, Επισκόπου
Διονυσίου του Φιλόσοφου, Ηπειρώτη,
δωρητή ονείρων και απτών πράξεων
για την απελευθέρωση των Ελλήνων
από τους Οθωμανούς,
εχθρών της πατρίδας μου, μέχρι σήμερα!
Θεέ μου αδυνατώ να χαρακτηρίσω σωστά
ετούτους τους απαίσιους!
Και πόσοι δεν μετείχαν στις προσπάθειες

⁷ Τρικάλων ή Τρίκκης, 1611

για την απελευθέρωση της Ελλάδας μας!
Ρήγας Φεραίος, πατριώτης λυρικός,
προδόθηκε στους Αγαρηνούς
από τους φίλους τους, τους Αυστριακούς.
Αναρίθμητα τα πρόσωπα που στον βωμό
της απελευθέρωσής της ... παραδόθηκαν!
Εσχώρισαν πολλοί,
ατέλειωτος ο των ηρώων κατάλογος ...
Μάρκος Μπότσαρης, Αθανάσιος Διάκος,
Ανδρούτσος Οδυσσέας, Παπαφλέσσας...
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Ανδρέας Μιαούλης
Κωνσταντίνος Κανάρης και πόσοι, μα πόσοι άλλοι...
Και στους αγώνες ετούτου του είδους συμμετείχαν
αμέτρητες κυρίες... επώνυμες... ανώνυμες...
που συνέβαλλαν έμπρακτα στην ΑΓΙΑ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ του ένδοξου '21 (1821).
Σουλιώτισσες, ήτανε, Μεσολογγίτισσες, Μανιάτισσες,
και Χιώτισσες,
οι Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, Μαντώ Μαυρογένους,
Αντωνούσα Καστανάκη, Θανάσω Αντωνοπούλου,
Λένω Μπότσαρη, Χάιδω Γιαννάκη κι άλλες πολλές!
Και δεν ξεχνούμε το θαύμα της τριανδρίας της
Φιλικής Εταιρείας...
Και πόσοι οι ευεργέτες της, από την Ελλάδα όλη
πολλοί από την Ήπειρο, όπως τους καταθέτω...
Σίνας, Ριζάρηδες, Δομπόλης, Γεώργιος Σταύρου,
Αβέρωφ, Τσοτίσας, Στουρνάρης, Μελάς, Αρσάκης, οι
Ζάππα, Χατζηκώστας, Γεννάδιος, Μπάγκας, αδερφοί
Ζωσιμάδες, Ζώης Καπλάνης....
Εντάξει! Πρόκειται για δικαίωμα άποψης,
της δικής μου και περήφανης, τελικά!

35. Και να η ζωοφόρος επανάσταση του '21,
και ο μοναδικός Πρώτος Πρωθυπουργός...
Ιωάννης Καποδίστριας... ο αδικοχαμένος...
της μόλις απελευθερωμένης πατρίδας μας,
από την εκδίκηση των λίγων εναντίον του
κι όλα για την κυριότητα της Πελοποννησιακής γης!
Φωτιά και Στάχτη, όλα, αρκεί οι κοτζαμπάσηδες
να είναι τα αφεντικά της όποιας γης!
Ποιος είναι επιτέλους ο έρμος «Λαοκράτης»;»
Πώς θα μπορούσε ο λαουτζίκος ν' αποκτήσει
κομμάτι από την γης των αιωνίων πατέρων του!
Κατέχουμε καλά την Ιστορία μας!
Και εκείνο το κάτι λίγο, που τολμά να πει
πως παίρνει,
συχνότερα από συχνά... τον αναγκάζουν
να το πουλήσει ένεκα των απανωτών επιτοκίων
που του στερούνε ίσως ακόμη και την τροφή του
και χειρότερα ακόμη τα εισιτήριά του στο τραίνο
ή στο λεωφορείο για να πάει στην δουλειά του!
Οι έρημοι, οι απλοί πολίτες υποφέρουν...
Και... πώς περιμένετε να τους μείνει χρόνος
να ανησυχούν για την Βόρεια Ήπειρο
για την φουκαριάρα Θράκη μας
την βασανισμένη Μακεδονία μας
την σκλαβωμένη για τα καλά, Κύπρο μας!
Έχοντας όλα ετούτα υπόψη οι ανά την υφήλιο
πονηροί και αδίκως καλούμενοι «Σοσιαλιστές»
και το δίδυμό τους οι όντως μεγαλο-απατεώνες
«Δημοκράτες»
κατάφεραν δυνατά χτυπήματα στην πατρίδα μας
και την έφεραν στο χείλος της καταστροφής!

Πως... στις εκλογές του 2019 «έχασαν» λέει...
όμως, όλως περιέργως, έχουν μεγάλο ποσοστό
στην Βουλή!
Δεν είναι αυτό αξιοπερίεργο από μόνο του;
Έπεσε παράς... αγοράστηκαν πολλοί και ξένοι άνθρωποι
που στα χρόνια της δήθεν διακυβέρνησης του κράτους
από ετούτους
πήρανε το δικαίωμα ψήφου με τρόπους αδιαφανείς!
Πώς θα γίνει να ανατρέψουμε τις καταστροφικές
ζημίες που προκάλεσαν;
Ο νέος πρωθυπουργός της Ελλάδας οφείλει να μας
δικαιώσει
και εμάς του εξωτερικού με τον σωστό τρόπο...
γιατί και εδώ στους Αντίποδες υπάρχουν παρόμοια
αποβράσματα
και μην παρασύρεστε από τους ονομαστικά
μεγαλόσχημους οργανισμούς όπως είναι η Ελληνική
Ορθόδοξη Κοινότητα... και που...
δυστυχώς είναι όχι μόνο παρόμοιοι αλλά επαίνεσαν
και τον προδότη της Μακεδονίας μας
λέγοντας ότι ο Μάγκας της αριστερόστροφης ηγεσίας
έλυσε το πρόβλημα που εκκρεμούσε... ή κάτι τέτοιο!
Ακόμη και ο εδώ κρατικός κοινοτικός ραδιοσταθμός
που δημιουργήθηκε από φιλελεύθερο ηγέτη
κατέληξε στα χέρια των «αριστερόστροφων»
εργαζομένων
και έγινε άντρο αυτών!
Υπάρχουν λοιπόν εδώ, αυτοί που με δυνατή φωνή
επαινούν τους...

Θα ήθελα να ευχηθώ Αιωνία η Μνήμη Αυτών
Αλλά δυστυχώς δεν εισακούγομαι!
Πόσο όμορφοι πατριώτες, σου δόθηκαν Ελλάδα
μου!
Και πόσο το αξίζεις... κρίμα η όποια προδοσία!
Και ακολούθησαν τ' αγνάρια τους νεότεροι
ο Ίωνας Δραγούμης... με μια νέα Φιλική Εταιρεία
πέτυχαν από κοινού την απελευθέρωση
των... Μακεδονίας, Ηπείρου, Κρήτης κτλ.
Αιωνία η Μνήμη Αυτών...

Με τους Γερμανούς γνώρισε η πατρίδα μας,
τον άσχημο, τον δήθεν πολιτισμένο,
τον κλέφτη, σαδιστή, τον ωμό εγκληματία...
Και τώρα αντιμετωπίζουμε για δεύτερη φορά
τους απόγονους θανατηφόρων μικροβίων
τους δήθεν Έλληνες, αντάρτες...
Ο Θεός το ξέρει τι μπορεί να πάθεις μάνα μου
Ελλάδα!
Κάπως έτσι περάσαμε στο σημερινό τραύμα
σου,
φθείρεσαι άδικα, ανίερα μέρα την ημέρα,
από τον θανατηφόρο κόκκινο πυρετό!
Θεέ μου! πότε θα δούμε ξαστεριά!
«Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων...
ΑΜΗΝ!»

36. Και είπε ο Ηγέτης των κοιμισμένων

ανθρώπων

στην γη σου Ελλάδα μου

«Ότι θα σας κάνει καλύτερους,

αφού πρώτα σας στερήσουν τον αγέρα, το φως,

ολάκερη την φύση!

Έτσι δεν θα τα έχετε πλέον ανάγκη.

Όταν θα είστε έτοιμοι για να αποδημήσετε

στο όποιο υπερπέραν,

θα φροντίσουμε να σας λυτρώσουμε από

το γήινο σώμα σας...

φροντίζοντας να το βυθίσουμε σε καυστική ύλη...

Καθαρή δουλειά!

Ετούτο θα διαλυθεί παρόμοια όπως η ασπιρίνη

στο νερό!

Και φυσικά δεν χρειάζεται να στενοχωριέστε

πλέον

για την γήινη σφαίρα, εφόσον θα έχετε αποδημήσει!

Ψηφίστε μας λοιπόν, άβουλοι ηλίθιοι

κι όλα θα γίνουν τόσο παστρικά...

χωρίς καν να το καταλάβετε!

Και πού είστε! Δεν υπάρχει ανάσταση

ή... η όποια ανάταση

των ψυχών υμών!

Μόνοι σας επιμένετε να αποκαλείτε

εαυτούς σκώληκες!

Όσοχι μεταξοσκώληκες! Όχι!

Απλά σκουλήκια της Γης!»

37. Από τον ατομισμό στον πλουραλισμό

και τανάπαλιν...

ισχύουν ανέκαθεν οι αυτοί κανόνες!

Και εμείς απλά, ακούμε με περισσή αφέλεια,
τους επιτήδειους παίχτες των παιχνιδιών
Δύναμης...

Τα μέσα ενημέρωσης μας παρουσιάζουν αυτά
για τα οποία πληρώνονται

κάποτε και για να μας παραπλανούν...

Αφελώς ασχολούμεθα με το κλίμα,

την ημέρα μας, την εργασία μας,

την οικογένειά μας, τα παιδιά μας,

την εκπαίδευσή τους ή την καριέρα τους,

την ζωή, την αρρώστια και τον θάνατο...

Δεν ασχολούμεθα όμως με την πραγματικότητα
που μας περιβάλλει,

ή την ωμή αλήθεια την εκμετάλλευση ημών!

Από τα μέσα του 20^{ου} αι., οι χώρες της καλούμενης
Δύσης,

γνώρισαν καλές ημέρες σχετικά με πολλές άλλες,
στην Υφήλιο.

Η πατρίδα μου γνώρισε μπόρες μικρότερες ή
μεγαλύτερες

από τους πολιτικούς που την κυβέρνησαν.

Το 1974 πέσαμε εκ νέου σε δίσεκτες ημέρες,
αλλάξανε πολλά

κι αναρωτιέμαι γιατί οι Έλληνες υπέστησαν
τόσα δεινά,

αν δεν είναι και ο ίδιοι υπεύθυνοι!

Κοιμόντουσαν τον ύπνο του δικαίου
ή εκείνον του ανεύθυνου!
Δεύτερη δεκαετία του 21^{ου} αι, και εξακολουθεί
η επικινδυνότητα.
Το αείποτε προσιτό ρουσφετολόϊ, στο φόρτε του!
Οι πολίτες του πλανήτη ασχολούνται με τα άμεσα,
ελάχιστη η εκπαίδευσή τους.
Και εκείνοι που γνωρίζουν κάτι περισσότερο
παίζουν με την ελάχιστη δύναμή τους:
την ψήφο τους!
Πόσο ανεύθυνο μπορεί να είναι αυτό!
Οι λεπτομέρειες, περιττεύουν!
Γνωστές οι ποικίλες εμπειρίες!
Τα αληθινά, τα ιστορικά γεγονότα, έχουν αλήθεια
το ζουμί!

38. Διανύομε το «πάλαι»,

περίεργο παρόν!
Καλήν ημέρα άρχοντες
κι αν είναι ορισμός σας
για ιστορία θα σας πω
για... τον προορισμό σας!
Μην σκέφτεστε την Κόλαση
μήτε και την Παράδεισο
συγκεντρωθείτε το λοιπόν
το ΦΙΔΙ πώς θα βγάλετε
από της ΒΟΥΛΗΣ την τρύπα!
Αυτό που τρώει αχόρταγο
τα δικαιώματά σας

σας γδέρνει λέτε ευχαριστώ,
γεια, στην κακομοιριά σας!
Αυτό το ΤΕΡΑΣ της ΒΟΥΛΗΣ
σκεφθείτε πώς θα ισιώσετε
και πως στα έγκατα της Γης
καμώματα θα θάψετε!
Μέχρις χθες η Ελλάδα μας
υφίστατο τα χείριστα... και τώρα...

Ω!.. Μα, ναι! Κυβέρνηση είχαμε λαϊκή
και κυβερνήτη πανάξιο Δημαγωγό!
Και βέβαια εξελίχθηκε σε μέλος της αφρόκρεμας,
της μεγαλόστομης Ευρωπαϊκής Ένωσης!
Τα πράγματα κατηύθυνε ελαρχιώτης...
ο πονηρός
(αν και κάποιοι ακούσαμε να λένε
ότι this genius was invited... από τον
Αλα..νο. καθότι τον βίον του διήγε... πού;
Είπαν εις Βουλγαρία!)
Λέγεται ότι ο πατέρας του ήταν Αρτινός!
(«Αρ...οί οι νεραντζό..λοι!» αποκαλούνταν
κάποιοι (-ες) φοιτητές (-τριες) από την
συγκεκριμένη πόλη... που όντως
αδικείται εξαιτίας τινών αναξιόπιστων!
Παρακαλώ μην διαμαρτύρεστε!
Όχι δεν είμαι κακεντρεχής... απλά ειλικρινής!
Ετούτο υπήρξε συνέπεια συμπεριφορών
επίδειξης
κατά την άποψη τινών εξ ημών των φοιτητών,
στην Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου
Ιωαννίνων, την περίοδο της φοίτησής μου!)

Κατηγορώντας άπαντες αντίθετους
της Βουλής,
για χειρισμούς που σήμερα εφαρμόζει!
Αυτό θα πει... «πονηρός επαρχιώτης»!
Ο συμπατριώτες μου υποφέρουν όντως
από το κεφάλι τους...
Όμως μαζί με τα στεγνά, καίγονται και
τα χλωρά!
Τώρα που πλησιάζει το νέο ξεμπέρδεμα
και θεωρείται από πολλούς «σχολασμένος»
οι δικοί του αποκηρύσσουν τα αρνητικά
νούμερα!
Για να μην τα πολυλογούμε, όλοι όπου
κι αν βρισκόμαστε
καταλαβαίνουμε περισσότερα από αυτά
που λέμε!
Αρμόδια σε αναλύσεις δεν είμαι,
μήτε θα περάσω σενούμερα ύφεσης
που δεν έχουν νόημα ούτως ή άλλως,
εφόσον οι συμπατριώτες μου
δεν βρίσκουν άκρη με τα ελάχιστα που
εισπράττουν!
Συμπέρασμα: τα αποκαλούμενα λαϊκά
κόμματα
τα δήθεν για το καλό όλων... είναι καλά
για τους καρεκλωμένους μόνο!
Όντως υποστηρίζουν τον εαυτούλη τους
και τα τσιράκια τους
αφήνουν τι επιχειρήσεις, την παιδεία
και την ομαλή εξέλιξη της κοινωνίας,
να πάνε κατά διαβόλου!

Οι δε θεωρίες τους για τους παράνομους
που έχουν εισβάλλει
με την σθεναρή βοήθεια της ασπόνδου
γείτονος,
που ορέγεται την αναζωπύρωση των ενστίκτων
των υπηκόων της
εναντίον της ελληνοχριστιανικής επικράτειας
της Ελλάδας!
Βέβαια τα καλούμενα λαϊκά κόμματα είναι
παντού, τα ίδια...
Η Ελλάδα όμως παραπτώχευσε, και τζάμπα
παραδόθηκε στα αγρίμια της Υψηλίου
για να την κατασπαράξουν!
Οι τέτοιιοι λαοί κατασπαράζουν...
ποιος μπορεί να ξεχάσει την πτώση
του κουμμουνισμού
στις γειτονικές της πατρίδας μας χώρες
π. χ. την Αλβανία...
Με την πτώση του καταστρεπτικού αυτού
«πολιτεύματος»
(πολίτευμα να το κάνει ο Θεός!)
η επίσκεψη στους χώρους του ευγενούς
κομμουνιστή, ηγέτη τους, «Χότζα»
προκάλεσε οργή στους Αλβανούς...
Τα ψυγεία του ήταν γεμάτα καλούδια
ενώ οι πολίτες ήταν νηστικοί και πάμπτωχοι!
Κάπως έτσι θα μπορούσε να εξελιχθεί και
η κατακαημένη και κατακαμένη Ελλάδα μας
στο μέλλον!
Στις 10 Ιουλίου 2019, οι εκλογές!
ΑΜΗΝ ΚΑΙ ΠΟΤΕ!

39. Αξιοσημείωτο παραμένει το γεγονός,

ότι οι Άγγλοι, οι Αμερικανοί (by the hook
and the crook)

κι από κοντά η Γαλλία, η Γερμανία, η Τουρκία...
μπορούν και χαλιναγωγούν την Υφήλιο
με ένα σιχαμερό τρόπο!

Ψεύδονται διαρκώς ενεργώντας με μυστικότητα
και προσπαθούν να αφανίσουν τους αρχαίους
πολιτισμούς!

Θα μπορούσε να πει κανείς πως δικαίως
η Ρωσία, το Ιράν, οι Ινδίες και η Κίνα
έχουν τα μαχαιροπήρουνά τους έτοιμα
για μια μερίδα από τον ΛΕΟΝΤΑ της Υφήλιου!
Τώρα που έπεσε το δολάριο μυρίζει βρωμιά...
Πίσω έχει η αγλάδα την ουρά! Μήπως...
θ' αλλάξουν το διεθνές νόμισμα;

40. Αχ! παλικάρι του ΔΙΚΑΙΟΥ, Γιε του καθήκοντος,

δοσμένου στην αγνή αγάπη, για τον άνθρωπο!
Την μοναδική για την Πατρίδα των αιώνων,
έστω κι αν είναι λωβισμένη!

Πόσο μπορεί η υπερηφάνεια, ή αγάπη
να πυροδοτήσουν το ΚΑΘΗΚΟΝ!

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ ήρωα του έρωτα,
για την ΜΑΝΑ ΕΛΛΑΔΑ...

Ο Φιλόσοφος Μητροπολίτης, Διονύσιος,
ο Ρήγας ο Φεραίος, ο ωραίος...

ο Αθανάσιος Διάκος, το παλικάρι, η λεβεντιά,

ο Καποδίστριας ο Γιάννης... κι άλλοι πολλοί
γνωστοί κι αγαπημένοι, λίγοι όμως εδωδά,
κι ας ήτανε χιλιάδες
γνωστοί και άγνωστοι εραστές, δοσμένοι
στο καθήκον, της προστασίας σου...
αιώνια να ζήσεις!

Θεέ μου δεν την πόνεσες 'τούτη τη γωνιά
του Κήπου σου
που την κρατούν με νύχια και με δόντια
οι άμοιροι οι Έλληνες!
Άτυχος κι ετούτη την φορά ο Δαυίδ
έναντι του Γολιάθ!
Πλάστη μου και πατέρα μου, η Σταύρωση
είναι πιότερο κοινή στην άμοιρη πατρίδα μου!"

41. Ξέρω πως αντιδράς... μη με κοιτάξεις
με παράπονο.. ή μήπως με μομφή;
Είμαι μονάχα άνθρωπος δεμένος σ' ένα βράχο...
Με τιμωρείς με τον καλό σου αετό... τον βλέπεις
που με κατασπαράζει και πέρα βρέχει!
Δεν είμαι θαυματοποιός, και οι γνώσεις μου
είναι λίγες!
Δεν είμαι καν ιστορικός, δεν είμαι γλωσσολόγος,
μήτε και μαθηματικός...
Αλήθεια σου το λέω! Η πρακτική πλευρά
της γνώσης μου είναι κι αυτή ελάχιστη!
Μα θέλω να μείνω άνθρωπος, και με καρδιά
ανθρώπινη... θαρρώ μετράει πιότερο αυτό!

Οργίζομαι μάλλον συχνά, κλαίω ή τυραννιέμαι,
κυρίως, όταν δίκαιος να είμαι, προσπαθώ!
Το εννοώ αυτό κι όσο μπορώ,
σε γη σπαρμένη το άδικο!
Κρανίου ΤΟΠΟΣ κατάντησε αλήθεια
η πατρίδα μου !
Σκιάχτρα... όντα απαισιόμορφα, κυκλοφορούν
κι είναι απαράδεκτο, μα την αλήθεια, ετούτο!
Κύριε... Ελέησόν μας!
Δεν αντέχω να μαρτυρήσω άλλους
Εσταυρωμένους!
Γιατί άραγε 'τούτος ο χαριτωμένος τόπος
ασχήμισε τόσο πολύ...
Γιατί αλήθεια τιμωρείται;
Είναι οι Έλληνες... ως άνθρωποι, αμαρτωλοί
και τους αξίζει ετούτη η τιμωρία;

Ο τόπος γέμισε από ανθρώπους άσχετους,
παράξενους, ανθέλληνες...
και διώχθηκαν χιλιάδες τα βλαστάρια μας
και οι οικογένειες μας ρημάχτηκαν
Κύρη μου και Πατέρα μου!
Άρπαξε τον βούρδουλά σου ως άλλοτε
κυνήγησέ τους έξω από τον Ναό σου,
που λέγεται Ελλάδα!

42. Αυπάμαι που οι μέλισσες όλο και λιγοστεύουν

παρόμοια με τους ενάρετους ανθρώπους...

Ναι... όντως φταίνε τα απανταχού μεταλλαγμένα... εν
Ελλάδι στοιχεία!

Κεντροφόρες... δηλητηριώδεις σφήκες... παρείσακτες
στον τόπο μας και πάλι

και με την φθονερή συμπεριφορά τους, και τα λωλά τα
ψεύδη τους

πήραν την ρεβάνς δεκαετηρίδων!

Μα τι φταίει το αθώο το μελίτσι που παιδεύεται
μερουδούλι – μεροφάι για τον έντιμό του βίο!

Ω! μα τι απαίσιο μπουλούκι, ετούτο το κυβερνητικό
σφηκολόι,

που σπέρνει όπου και όπως μπορεί την διχόνοια
ώστε να τσιμεντώσει μόνιμα στην βασιλική καρέκλα των
μελισσών !

Δηλητηριώδη φυτοφάρμακα και που δίνονται στο έτσι,
για να αυξάνονται αυτοί οι αριστερόστροφες και από
δίπλα οι αργόσχολες κεντροφόρες σφήκες!

Καλό το σκόρδο και το ξύδι... όμως να!

Το δάγκωμά τους είναι τόσο δηλητηριώδες που μπορεί
να σε αφανίσει!

Αναρωτιέμαι γιατί άραγε είναι τόσο κακεντρεχείς, σε
βαθμό να σε σκοτώσουν και να μην τρέχει τίποτε, όπως
άλλοτε

όπως πριν... την περίοδο του ανταρτοπόλεμου!

43. Αφού κλάψαμε για τους αδίκως

τιμωρημένους,

τώρα υποκρινόμαστε ότι χωνέψαμε το σύνθημα:

«Υπάρχει Δικαιοσύνη!»

Εγώ όμως διαφωνώ με χιλιάδες άλλους Συνέλληνες

και θα βροντοφωνάξω:

**ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΎΝΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΜΟΥ!**

Το λεβεντόπαιδο άδικα το φάγανε οι γείτονες,

οι ψεύτες και οι κλέφτες,

με τους άλλους της δικής μας μεγαλο-αληθείας,

που κλείνει τα μάτια της στα αδικαιολόγητα μιανρά,

και πάντα όπως την βολεύει!

Ναι μιλάμε για τον φόνο του κατακαημένου εν Αλβανία

τώρα πια, Συν-Έλληνα!

Πρόκειται για την -δήθεν αυτόνομη Βόρεια Ήπειρο

με την συμφωνία μετά το '13... των Ευρωπαίων!

(Ανάθεμά τους κι ετούτους τους ανεύθυνους

χάντρες δεμένες στον λαιμό της Αγγλίας, Γερμανίας,

της Ιταλίας... Άσε πια τις ΗΠΑ!

Αρκεί να βάζει ο Ανθέλλην αρχηγός του κράτους των

Ελλήνων την παλάμη του επάνω στην καρδιά του...

και γίνεται δικός του, προδίδοντας όντως την πατρίδα

μας!)

Ωιμέ κατακαημένη Βόρεια Ήπειρο!

Ανέκαθεν προδομένη μου πατρίδα!

Ελληνόπουλο Παλικάρι ΚΑΤΣΙΦΑ!

Το σκότωσαν αδίκως, οι απρόσωποι, θρασύδειλοι,

οι αλήτες δήμιοι του!

Σκέφτομαι, πόσο θάρρος χρειάζεται για να θυσιαστεί

ΕΝΑΣ

για εκείνα που θεωρεί ιερά και άξια της αγάπης του
και της θυσίας του!

Πόσο κακός και θρασύδειλος πρέπει να είναι κανείς,
για να χρησιμοποιεί παρόμοια εγκλήματα
για να πείσει του άλλους ήμερους ανθρώπους,
ότι έτσι πρέπει να γίνεται, όταν ζεις σε εχθρική γη...
αγαπάς την πατρίδα σου και τολμάς να το δείξεις!
Και έτσι σταυρώνεσαι, ξανασταυρώνεται ο Χριστός!

1.ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ...

Ένα ακόμη είδος σταύρωσης θνητού...

«θνητότατου...» ενός...

Ήμουν κι εγώ εκεί, τότε που η μοιραία πλέον «Λένω»,
ζήτησε και πήρε όλα τα εμά -ωιμέ- θεατρικά μου έργα,
τα οποία -αργότερα- κατηγόρησε ως μη κανονικές
εκδόσεις, μολονότι περιείχαν όλα τα απαιτούμενα καθώς
και το περίφημο κωδικό αναγνώρισης ISBN No. Επίσης
είπε, ό,τι η δουλειά μου θα γίνει γνωστή «μετά θάνατον»!
Προηγουμένως -λίαν ατυχώς!- κάποιοι δήθεν δικοί μας
«Συνέλληνες» in Down-Under Sydney-Land, στην ουσία,
αριστερόστροφοι κουλτουριάρηδες, οίτινες έχοντας
πληροφορηθεί περί του «ανεβάσματος» το 1997, από τον
Μεγαλομπέμπη, συγκεκριμένου θεατρικού σχήματος,
του πρώτου κιόλας θεατρικού μου, το οποίο εκδόθηκε το
1998 (πρωτοφανές γεγονός!)... φαγώθηκαν από την
απρόοπτη, την απρόβλεπτα απεχθή για τα ώτα τους,
είδηση, λες και ήταν αποκλειστικά δικό τους δικαίωμα, η
συγγραφή θεατρικού έργου ή το ανέβασμά του στο

πατάρι ενός θεάτρου, εν γένει ανεξάρτητου, θα πίστευε κανείς, οργανισμού... και κανενός άλλου, π.χ. κάποιας «κότας ή τινός κόκορα» τελικά, όπως αποδείχθηκε εντός ολίγου χρόνου... για να μην πούμε σχεδόν αμέσως!

Ετούτη η κυρία, την οποία αρέσκομαι να αποκαλώ «κότα», έκανε ό,τι περνούσε από το «κακοποιό χέρι» της, να σταματήσουν τους χαϊδεμένους, μπέμπη και μπέμπη του θεάτρου, στην πασίγνωστη ετούτη πόλη, να τολμήσουν να ανεβάσουν το δυνατό θεατρικό μου Δ..Α Α...Σ! Και άκουσον... άκουσον! το πέτυχαν τελικά, διασύροντάς με, με ακατανόμαστα ψεύδη και υβρεολόγιο, μέσω κακόφημου τελικά ραδιοφωνικού σταθμού, γνωστής, αθυρόστομης εφημερίδας (το 1997 φίλοι μου) στο δυστυχές Σ...ü για έξι διαδοχικούς μήνες και παράλληλα με τις ύβρεις προς τον -μακαριστό πρόσφατα (2019)- αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ.κ. Στυ...νό)! Μάλιστα σε βαθμό εξευτελισμού, του εαυτού τους τελικά, σε μία περίοδο, που ολοκλήρωνα την έρευνά μου (για το πτυχίο μου, του ΜΑΣΤΕΡ, στο Πανεπιστήμιο του Σύδνεϋ), για το Θέατρο της Ε. Ο. Κ. Σ. και περιχώρων παρακαλώ, από την ίδρυσή του ως εκείνο τον συγκεκριμένο χρόνο (1997), με επόπτη μου τον Δρ Α. Β....ντ...

Δεν ήθελε η κυρία κότα να γίνει γνωστή η δουλειά μου και το μόνο που κατάφερε αυτοί και οι συνεργοί της, ήταν να με πείσουν να συνεχίσω την δουλειά μου της συγγραφέα και της ακαδημαϊκού, με μεγαλύτερο ζήλο και έξαρση και παράλληλα με την διδακτορική μου Διατριβή, που επίσης αφορά το θέατρο, όμως ενός, του ελληνικού κεφαλαίου μας, αγαπημένου Ν. Καζαντζάκη!

Βέβαια ήταν και η ζωγραφική μου, που σε μια ενδιαφέρουσα έκθεσή μου στο Κέντρο-μέγαρο των συγγραφέων της ΝΝΟ, στο Balmain, όπου το ίδιο το συνάφι -όπως συμπέρανα αργότερα-, ανέθεσε σε δύο καθυστερημένους παρόντες να προσπαθήσουν να με πείσουν ότι «αλί και τρισαλί!» δεν ήξερα τι έκανα, αφού δεν ενδιαφερόμουν, ή να δεχθώ να τους εξηγήσω, ποια επιτέλους Σχολή Εικαστικών, ακολουθούσα! Τι να πει κανείς... καθυστερημένοι άνθρωποι, μάλιστα σε μια εποχή, που τόσα πολλά και διαφορετικά ως προς την γκάμα τους, δημιουργήματα, παρουσιάζονται, και επικροτούνται! Μαρτυρούμε τόσα πολλά ασύλληπτα ως προς το πνεύμα τους, επαναστατικά δημιουργήματα, σχέδια μεικτά ή απρόσωπα, αφηρημένα ή απροσδόκητα ελκυστικά, γύρω μας!

Και ο μουσικός που έπαιζε κιθάρα στο διάλειμμα για την ευχαρίστηση ή ξεκούραση των πολλών επισκεπτών μας, αποδείχθηκε ατελής αρχικά ως προς το ταλέντο του, και πολύ αργότερα μου πέταξε καταπρόσωπο, ότι επειδή μου άρεσε η δουλειά μου, δεν σήμαινε ότι άρεσε και στους άλλους... Να σκεφτεί κανείς ότι ο άνθρωπος ήταν βαλτός... ένας θρασύς μουσικός με χαρακτήρα κακιάς πεθεράς...

Ευτυχώς που όλοι οι Έλληνες δεν είναι ίδιοι. Δυστυχώς, υπάρχουν ζιζάνια, όπως σε όλες τις μικρο-κοινωνίες, οι κάποιοι δήθεν μορφωμένοι, που παρουσιάζονται ως οι διανοούμενοι της Ελληνικής παροικίας, και δίνοντας πτώματα χτυπήματα στο όποιο ταλέντο που θα μπορούσε κατά την γνώμη τους να τους σκιάσει, προσπαθούν να το σταματήσουν και κυρίως (πάντα κατά την γνώμη τους), γιατί δεν ανήκει στο δικό τους κλαμπ,

των αριστερόστροφων (ο τίτλος παραμένει το copyright τον μεγάλου μας, Μίκυ Θεοδωράκη).

Αυτά όλα συνέβησαν το 1997...

Είναι μία από τις μαύρες σελίδες της ελληνικής παροικίας στο Σύδνεϋ και πολλοί γνωρίζουν τα γεγονότα εντροπής που διαδραματίστηκαν τότε, εξαιτίας της αμόρφωτης κατά βάθος και κατά πλάτος, συγκεκριμένης κυρίας (κότας)! Α! και κάτι ακόμη: Διακεκριμένος Έλληνας εν Αθήναις, την χαρακτήρισε, Ψεύτρα και Κλέφτρα!

Ύστερα από όλα αυτά τα άνοστα και ολωσδήποτε δυσάρεστα, έπαψα να παρουσιάζω τα νέα βιβλία μου, το ευλογημένο έτος 2008, και απλά τα δωρίζω σε λίγους φίλους, πέρα από τις βιβλιοθήκες του Σύδνεϋ, της Καμπέρα και της βιβλιοθήκης ΕΗΜ, των Ιωαννίνων... κτλ, και να θυμάστε: δεν συμπεριλαμβάνομαι στους σπουδαίους Έλληνες συγγραφείς της Αυστραλίας, καθώς ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε κανείς να δει τι έγγραφα, ή τι επιτέλους γράφω, να καταλάβει και να γράψει σχετικά!

Το 2009 έλαβα μέρος στον διαγωνισμό για την ανάδειξη μονόπρακτου Θεατρικού, που είχε προγραμματίσει το περιοδικό ΑΝΤΙΠΟΔΕΣ στη Μελβούρνη, όπου γράφω για πολλά πλέον χρόνια, και παρά το γεγονός ότι βγήκα πρώτη στην Αυστραλία, κάποια άλλη συγγραφέας από την Ελλάδα, πήρε το πρώτο βραβείο, ως είπαν, στην παραλαβή μου του επαίνου πλέον (όχι δεύτερου ή τρίτου... ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΓΥΡΙΣΕΣ ΔΥΣΣΕΑ; Ο τίτλος του δικού μου βραβευθέντος μονόπρακτου!) χωρίς να δοθούν λεπτομέρειες, ονόματα συγγραφέα και θεατρικού τίτλου.

Από ότι γνωρίζω δεν λαβαίνουν πρόσωπα από την Ελλάδα στους τέτοιους διαγωνισμούς! Εξαίρεση; Ίσως! Μέρος της επιτροπής του διαγωνισμού θεατρικού μονόπρακτου υπήρξε και η «Λένω!»

Πήρε την «αμοιβή» της τελικά από τους ίδιους πάντα κουλτουριάρηδες, καθώς την έφεραν στο Σύνδεύ και παρουσιάσθηκε στην ΕΟΚΣ... και επιπλέον συγκέντρωσε τα έργα των Ελλήνων συγγραφέων στο Σύνδεύ... για προσωπικό της όφελος!

Κατά κάποιο τρόπο την νιώθω την «αγαπητή Λένω»! Προσπαθούσε να ολοκληρώσει την δουλειά της εις βάρος κάποιων εξ ημών και πιθανόν και υμών... και λυπάμαι που έγινε μέρος μιας κατάστασης που δεν την κολακεύει, καθώς ετούτοι οι κουλτουριάρηδες με αρχηγό την «κότα», που υπηρετούσε τότε στον γνωστό κρατικό ραδιοφωνικό οργανισμό, έπραξαν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να αποκλειστώ! Δεν ξέρω τι άλλο να πω... πέρα από το... Ουαί! Ουαί! Γραμματείς και Φαρισαίοι!

Τέλος πάντων... Οι γνωστοί ετούτων των γεγονότων θα μου άρεσε να σκεφτούν για το κακό που κάνουν, όταν πιστεύουν στα λόγια ενός και δεν ερευνούν για την αλήθεια... Πόσο καλύτερα θα είμαστε αν είμαστε ειλικρινείς και αδέκαστοι τελικά και εντάξει απέναντι στην συνείδησή μας! Αλλά τι λέω; Η συνείδηση είναι εκλεκτό δώρο του Κτίστη μας και δεν χαρακτηρίζει μεγάλους αριθμούς ανθρώπων, ως αποδεικνύεται...

19/8/19

44. Η Ανάσταση του Ιησού, για την

Ανάταση των ψυχών ημών!

«Και την τρίτην ημέραν κατά τα γραφάς...»

έλαμψε η σπηλιά, όπου ο ενάρητος από

Αριμαθαίας, Ιωσήφ

τον είχε ασφαλίσει από τα αγρίμια του τόπου!

Μπορούσες να είσαι βέβαιος γι' αυτό!

Ο βράχος που την κάλυπτε, αδυνατούσε ωστόσο

ν' αποκρύψει τις κάποιες εκτυφλωτικές λάμπεις!

Και να που ο τεράστιος βράχος παραμερίζεται

από αόρατη... τιτάνια Θεέ μου, δύναμη!

Και ιδού ο Ιησούς φέρων τα ολόλευκα

σάβανά Του

μεταμορφωμένα σε ολοφώτεινη, μεγαλειώδη

ενδυμασία, εκείνη που προβλέφθηκε!

Είναι Αυτός Ος οίδε, τον άνθρωπο ως... σκουλήκι!

Κύριε Ελέησον ημάς από του πονηρού!

Θα μπορούσαμε άραγε να πούμε ότι αναστήθηκες

για την ανάταση ημών,

ότι η ανάστασή Σου υπήρξε μοναδικό φαινόμενο

που το εναπόθεσες στις αμαρτωλές χείρας ημών

για την εκλογή της πίστης ή μη, ως προς ετούτο

το πανώριο φαινόμενο;

Αιώνες πέρασαν...

Παραμένουμε δικοί Σου, είμαστε χριστιανοί

και τα αισθήματά μας δεν αλλοιώνονται δραστικά

στο πέραςμα των αιώνων!

Τι άλλο μπορεί να σημαίνει ετούτο παρά την

ανακούφιση

που εισπράττουμε με την προς Εσένα, προσευχή!

Πώς θα μπορούσαμε να μη σταθούμε σε εκείνη
την πανώρια της Ανάστασής Σου, αιώνια στιγμή!
Ήμαρτον Κύριε... αλλά είμαστε τόσο άνθρωποι!
Μάρτυρες ετούτης της μεγαλοπρεπούς Ανάστασης
η καλή φίλη Σου η Μαγδαληνή, με δύο άλλες
αγαπημένες Σου
βρέθηκαν εκεί για να μυρώσουν το άχραντό Σου
σώμα
το σώμα σου του Ιησού! Του κεκοιμημένου «δούλου»
στον αιώνα!
Ως άνθρωποι, πόσο μικροί μπορεί να είμαστε!
Όμως δέστε Τον... επιτέλους!
Όντως και ανεστήθη εις τα ψυχάς ημών!
Φωτοβόλα παρουσία τώρα πια... στον Νου και
στην καρδιά...
Ανεστήθη! Παραβιάζοντας όλους τους κανόνες
η Ανάσταση του Κυρίου, βοήθησε και βοηθά
στην των ψυχών ημών, Ανάταση!
Ίσως και η δική μου ζωή, γνωρίσει είδος Ανάτασης!

45. Θα ήθελα να ξαναφορέσω το πανέμορφο,
το κόκκινο κινέζικο φόρεμά μου!
«Όταν θα πάμε στο Θέατρο!» είπες με αγάπη!..
«Τι γλυκός που είσαι!» σκέφτηκα, και επίσης
σκέφτηκα, πως δεν «θα παίξω θέατρο»!
Έλα όμως που όλοι γίνονται θεατρίνοι...
συμπεριλαμβανομένης και εμού!
Δηλαδή... να...
με χαμόγελο προσφέρω την καλησπέρα μου...

και τις ανόητες ερωτήσεις ή δηλώσεις...
«Τι κάνετε... πώς είστε;
Καιρό έχουμε να ιδωθούμε!»
Όλα ετούτα, χωρίς αλήθεια να τα εννοώ,
τις περισσότερες φορές!
Παρόμοια όπως και οι απέναντι!
Μια τυπική στάση, με πεθαμένο το αληθινό
ενδιαφέρον!
Φοβάμαι πως εξελιχθήκαμε σε κοινούς παπαγάλους!
Υποκρίτρια λοιπόν κι εγώ, όπως όλοι και όλες!

Και οι λιγοστοί φίλοι μου μεγαλώνουν ...
μεγαλώνουμε...
και σκέφτομαι πως κάποια στιγμή δεν θα μπορώ
να τις βλέπω...
καθώς βρισκόμαστε παρασάγγας μακριά..
Πόσο λυπάμαι αλήθεια! Δεν έχω πλέον φίλους εδώ...
Τα ελάχιστα κοινά μας εξανεμίστηκαν ...
Άνθρωποι που δεν ενδιαφέρονται πέρα από
το ντύσιμο, το φαγητό, τον κήπο τα παιδιά και
τα εγγόνια...
Το έρημο το μυαλό το νηστεύουν σε βαθμό,
που τελικά θα εξελιχθεί σε άχαρο κουκούτσι!
Καλύτερα θεωρούνται οι για τα φαγητά κτλ.
απόψεις
παρά τα βιβλία και η όποια γνώση...
«Ωχ, καημένη! Φτάνει πια η εκκλησιά!
Παιδιά, εγγόνια, κουζίνα, εκκλησιά, σκυλιά,
γάτες, κήπος!
Εντάξει μωρέ! Καταλαβαίνω!
Καλύτερα όλα αυτά, από το τίποτα, τελικά!»

46. «Και τώρα που κλάψαμε

για τους αδίκως τιμωρημένους
που χωνέψαμε κομπιαστά
ότι η δικαιοσύνη απέλειπε
τώρα λοιπόν θα φωνάξω
τα ευκόλως εννοούμενα:
οι θρασύδειλοι βγαίνουν
στα παζάρια
αγοράζουν, πουλάνε,
προδίδουν, δολοφονούν
για την δική τους ασφάλεια!
Αναρωτιέμαι τι θα γίνει αν
οι πανέξυπνοι εχθροί
φτάσουν στην αμετροέπεια!

Τι σημασία έχουν λοιπόν
τα σχετικά σου με την ζωή!
Διδάσκεις...
η ΖΩΗ είναι το «ΔΩΡΟ»!
Οφείλουμε να την προσέχουμε
με σχολαστικότητα
και σεβασμό!
Να την ξεσκονίζουμε
να την αξιοποιούμε
να την λουστράρουμε
να την παινεύουμε...
ώστε να μην μας προδώσει
μέχρι το τέλος!

Ναι! θα ήταν κάπως έτσι
αν όλοι σκεφτόμαστε

την καθαυτή ουσία
της αποστολής της!»

47. Όμορφε άνθρωπε,
μοιάζεις τον νιόφερτο Ιούνη!
Δεν είσαι υπερβολικός,
με διάθεση καταφατική,
ίσως κομμάτι ζωηρός,
ευγενικός συνήθως,
έχοντας υπόψη
του θέρους ο πρωτότοκος
πως είσαι!
Τελικά...
έχει για την πατρίδα μας
μια κάποια σημασία!
Ο Ιούνης μοιάζει μ' εμάς
τους Έλληνες...
Δεν μας καίει το πάθος
της Δικαιοσύνης!

48. Έφτασε η «του τυφλού»,
Κυριακή...
λογίζομαι λοιπόν την τυφλομάρα μας!
«Ήμαρτον Κύριε! και δεν είσαι εδώ
να μας «ξε-στραβώσεις»
με την θαυματουργή σου, λάσπη!»
Γιατί η λάσπη που διαθέτουν

εναντίον μας ειδικευμένοι,
«εκλεκτοί λασπολόγοι»
μας έχει σακατέψει
ανεπανόρθωτα!

49. Όπως ήδη είπαμε,
οι λαοί της περίφημης Δύσης
ποτέ δεν ήταν φρόνιμοι!
Βέβαια και οι κάτοικοι
της Μέσης Ανατολής
δεν ήταν αγγελοῦδια!
Οι Πέρσες δεν ακούγανε
τους χτύπους της καρδιάς
των Ελλήνων!
Την οργή τους να φουντώνει,
στην επίμονη προσπάθειά τους
να την ιδιοποιηθούν!
Οι Θερμοπύλες χάθηκαν
μόνο με προδοσία,
κακή ώρα και η φετινή της
Μακεδονίας
από τον νέο Εφιάλτη της!
Ψάχνουμε λοιπόν για έναν
Αλέξανδρο Μεγάλο και τρανό
σαν τον φευγάτο Μακεδόνα μας
αιώνες πριν!
Μα τι τα θες και πάλι μόνοι μας
φέραμε στην πατρίδα τον εχθρό...
Ο Πύρρος μπέρδεψε

τον Ρωμαίο για Έλληνα
και τον συνεταιρίσθηκε
ενάντια στην Μακεδονία!
Τέτοιες αμαρτίες δεν τις σχωρνά
μήτε ο Θεός, ο Μέγας!
Και πάει λέγοντας το δράμα μας,
αλήθεια!
Οι γείτονες δεν έχουν κορεσμό
σκοτώνουν και ληστεύουν
σκοτώνουν μακελεύουν
οι ιστορίες του σήμερα σηκώνουνε
την τρίχα...
τι κάνανε πριν, τι κάνουν τώρα...
παραμένουν ίδιοι απάνθρωποι
βασανιστές
που αν υπάρχει αλήθεια ο Θεός,
δεν θα τους συγχωρήσει!

50. Έγινε η Ελλάδα νέα ΒΑΒΕΛ...

Αναρωτιέμαι για τα Σόδομα-Γόμορρα
που περιμένουν την εκδίκησή σου
Σταυραϊτέ του Ολύμπου!
Όμως υπάρχουνε πολλές μοιραίες,
λες, του είδους πολιτείες
δεν ξέρω πούθε ν' αρχίσεις, πρέπει!
Βαβέλ γίνηκε η χώρα μας
πάντα εννοώ τους Έλληνες
που έγιναν και πάλι
κλωστή-μαλλί κουβάρι! !

Στην πανώρια Αγορά μας
δεν αγορεύουν ρήτορες
ως είθισται, αδέλφια!
Μα πού καιρός για τέτοια!
Όλοι κρατούν τηλέφωνα.
Με κάποιον όλοι επικοινωνούν,
και μιλούν... μιλούν... μιλούν!
Συχνά αναρωτήθηκα
στ' αλήθεια αν μιλούν
με πρόσωπο αληθινό
ή κάποιο ίσως μυθικό!

Έχω πεισθεί αληθινά,
από την τρέλα μας
θα βρούμε σωτηρία,
μαντέψτε πού;
Μα... πού αλλού
αν όχι στο πολύπλοκο
μοιραίο... face book...
κι ας λένε το αντίθετο!
Ποτέ μου δεν φαντάστηκα
τόσες πολλές εικόνες
δραματικές ποιητικές,
κορώνες πατριωτικές...
Φοβάμαι επηρεαζόμαστε
και αλήθεια αγριεύουμε
κι ίσως πρώτη και κάλλιστη
ευαίσθητη η αφεντιά μου!
Πονώ για την πατρίδα μας...
ποσώς για την παιδεία μας!
Επιχειρούν τον σκοταδισμό

οι άνομοι οι βάλτοι!
Η γύμνια η ανήθικη
και η δόλια προπαγάνδα
δεν μας αρμόζει φίλοι μου!
Μιλούν για δικαιώματα...
Ρίχνουν καυτές κορώνες...
Άνθρωποι οι ομοφυλόφιλοι
υπήρχαν μια ζωή...
Στα παιδιά μας... όντως
και δεν θα δώσουμε
του είδους την επιλογή!
Βάζουμε λοιπόν εδώ
μια τελεία και μια παύλα!
Τα κορίτσια είναι κορίτσια
και τα αγόρια... είναι αγόρια!
Και αν δεν είναι το κανονικό
ετούτο το συναίσθημα
δεν χρειάζεται διαφήμιση
με ευτελείς... αναξιοπρεπείς
εμφανίσεις ή και παρελάσεις
η διαφορετικότητα ημών
και υμών!
Λίγο ήθος
άσχετα με τις όποιες επιλογές
ή φυσικές ανάγκες
δεν χαλούν... ή δεν χαλούν κανέναν!
Ναι... όντως δεν χρειάζεται
να διαφημίσουν
«την ωραιότητα της παρθενίας τους!»
ούτε τους αρμόζει
να ευτελίζουν την σχέση τους

με γύμνιες κι αηδίες!
Γιατί χρειάζεται να ακολουθούμε
τις ανάγκες των Άγγλων
που λόγω ανικανότητας
να ερμηνεύσουν τις αδελφικές
τρυφερές συμπεριφορές
στην ποίηση της Σαπφώς
αδίκως την βάφτισαν ομοφυλόφιλη!

Ο γάμος τους δεν κάνει καλό
στην κοινωνία μας
και τα παιδάκια που ζητούν
να υιοθετήσουν...
όχι δεν είναι δίκαιο!
Πλάσματα είναι αθώα
και έχουν δικαιώματα...
το κυριότερο όλων
να διαλέγουν τους θετούς
γονείς τους
άνθρωποι δίκαιοι
και όχι ειδικοί στην απατεωνιά!
Το μωρό είναι μωρό...
δεν γνωρίζει δυστυχώς
κι αναρωτιέμαι πόσο υπεύθυνοι
είναι εκείνοι που το επιδιώκουν
ή εκείνοι που το επιτρέπουν!
Επαναλαμβάνω,
το μωρό δεν έχει εκλογές
και είναι άδικη
η όποια παρόμοια υιοθεσία του
αν όχι έγκλημα ειδεχθές!

51. Και είπα ετούτο το πρωί

κάτι καλό να κάνω!
Να γράψω κάτι όμορφο
να μην πικράνω άνθρωπο
για την αγάπη του Θεού
και του Υιού Του,
την αγάπη την δική μου
προς το ακριβό παιδί μου!
Κατέληξα να σκέφτομαι
για μυριστή φορά
την έρημη αγάπη
την μάνα, τον πατέρα μου
και την καλή γιαγιά μου
την πιο γλυκειά Αρμούρισα!
Το δάκρυ της σαν έφευγα
μακριά τους
και αλήθεια δοκιμάζομαι
παρόμοια όπως εκείνοι
μια και ο γιος μου έφυγε
επίσης μακριά μας!
Ο άτυχος ο χωρισμός
βαραίνει την καρδιά μου
τον άμοιρο πατέρα του
και τον μικρό αδελφό του!

Να τι είναι επιτέλους η αγάπη!
Ωδίνη και λαχτάρα
που τα μάτια σου, ολάνοιχτα κρατούν
και δεν λυπάσαι αν εσύ αργοπεθαίνεις!

52. «Λυπήθηκα» είπες,

που χωρίσαμε!
«Σ' αγάπησα ως ξέρεις
κι ας χωρίσαμε!
Έκλαψα για τα σένα!
Μύριες φορές σε κάλεσα
και μύριες σ' αναζήτησα
μα ήσουνα φευγάτη!
ΑΓΑΠΗ... ΑΓΑΠΗ...
ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ!
Πότε θα ανταμώσουμε
Να ματα- ιδωθούμε
και έστω επάνω στον καφέ
να ξαναγνωριστούμε!»

Ήταν τα λόγια σου καρφιά...
Είχαν περάσει χρόνοι
Δεν είμαστε πλέον παιδιά
μα «εσύ παιδί είχες γίνει!»
Αναρωτήθηκα στιγμές
γιατί να τιμωρούμαι
μετά από χρόνους και καιρούς
-και νά 'χουμε οικογένειες!

Το θύμα ήμουνα εγώ
δεκαετίες πίσω
που εκείνος (ΕΣΥ!) αλαζονικά
έπαιζε άμναλου νιου παιχνίδι!
Τον (ΣΕ) έδωξα,
-πόσο ανέντιμος!-
κι ας ήταν μορφωμένος!

Όχι στην περιττή συνάντηση
όχι και στον καφέ του (σου)...
Κι αλήθεια πώς λυπήθηκα
την οικογένειά του (σου)!

53. Τίποτε το ιδιαίτερο...

Πέρα από το γεγονός
πως όλα πάν στραβά!
Η άμοιρη πατρίδα μου (εκ νέου!)
κυλίστηκε στον βούρκο!
Ο τύπος κάνει την δουλειά (του)
κακή – καλή
κι εμείς οι Down-Under
χολιάσαμε από την αγωνία!
Η ακριβή πατρίδα μου
βουλιάζει με την μέρα...
Και οι συμπατριώτες μας
βρίσκονται στα στενά!
Μα πόσο επιπόλαια πιστέψανε
τον ΓΑΠ τον Αμερικανό
και σε παγίδα πιάστηκαν!
Σήμερα, ο Τσιπ..., ετοιμάζει
την επιτύμβια λίθο!
Θεέ, μας δώρισες την ακοή
για ν' ακούμε
τα πετεινά του ουρανού
το κλάμα και το γέλιο του παιδιού
και την φωνή αγαπημένων μας
προσώπων!

Τ' ακούσματα για την πατρίδα μας
αλήθεια πώς πληγώνουν!
Όλοι τους βάλθηκαν μαθές
για πολλοστή φορά
την άμοιρη Ελλάδα μας
για πάντα ν' αφανίσουν!
Μισήσανε την γλώσσα μας
την έξοχη ιστορία μας
τους ευφυείς ανθρώπους της
την ομορφιά της γης τους...
Μας τεμαχίσανε καλά,
μας κλέψανε την γης μας
μας καταστρέφουν εξ αρχής
με όπλα τρομερά!
Η άποψη,
«... πας μη Έλλην Βάρβαρος!»
και σήμερα αληθεύει!
Οι δυνατοί, οι μισητοί
την Ιστορία κάψανε,
Ανατολής την «Μέση»
και να ολοκληρώσουν μάχονται
των Παλαιστινίων τον αφανισμό
και από κοντά των Ιρανών!
Στο μεταξύ οι Τούρκοι το ρίξαν
στο ραχάτι...
καπνίζουνε τον ναργιλέ
χαίρονται με όλα αυτά
τροχίζουν τα μαχαίρια τους
για τα δικά τους θύματα!
Μαντέψτε επιτέλους,
ποια άραγε είν' αυτά!

Έναν καφέ πεθύμησα...
Να παρηγορηθώ!
Τις έγνοιες μου πού 'ναι πολλές,
μήπως ξεφορτωθώ!

54. Γέλασε η Σκύλα άγρια...

«Τα όνειρα ποιος τα στέλνει;
Αν όχι σκιάχτρα φοβερά...
Μια Σκύλα ή μια Χάρυβδη...
Και που στα χέρια πιάστηκαν
οι δυο τους λυσσαλέα...
Ποια, η κακίστρω, η μεγάλη,
η χειρίστη,
ποια θα θερίσει με βολές που
η καθεμιά θα βάλλει...
αίνιγμα παραμένει!»

Περνά νιος λεβεντάνθρωπος
όμορφος νιος χορτάτος,
και κάθε μια από τις δυο
πίσω του ξαμολήθηκαν!
Η Σκύλα παίζει θέατρο...
έρωτα του πουλάει...
Η Χάρυβδη που οργίζεται
φωνάζει και πλαντάζει:
«Μέριασε Σκύλα να χαρείς
δεν είναι της σειράς σου!»
Μπαίνει ο Νιος στο μεταξύ
και σιγανά προτείνει:

«Σκύλα καλή... Σκύλα μικρή...
βοήθα με να στείλουμε
την Χάρυβδη μακριά σου!»
Μα... ετούτες βρε παιδάκι μου
μορφές είναι οι δύο...
νομίσματος ενός!
Λάθος νέε μου...
μεγάλο σου το λάθος!
Γαυγίζει η Σκύλα άγρια
και ο Νιος όλο και πείθεται
για της κακίας το δίδυμο!

«Η Χάρυβδη είναι φίλη!
Είναι αδελφή...
κι ενάντια δεν της πάω!
Νέε... να με θωπεύεις πάψε!
όσο πιο γρήγορα μπορείς
εδώθε χάσου
πίσω σου μην κοιτάξεις!
Την Σκύλα και την Χάρυβδη
μη στέργεις να δαμάσεις!»

55. «Γίδια μου Αγαπημένα...

Εγώ, ο αρχιβοσκός
και αφέντης σας
που σας αγάπησα πολύ
σας φρόντισα, ωσάν πατέρας...
αποφάσισα να πουλήσω
το μαντρί

να ζήσω εις την κώμη...
Πολλές δεν έχω εκλογές!
Ἢ θα σας στείλω στα σφαγεία
ἢ θα σας πουλήσω σε συνάδελφο!
Λυπάμαι γι' αυτό,
μα τον Θεό,
ὅμως, δεν γίνεται αλλιώς!»

Τρομαγμένες οι άμοιρες ψυχές
από τα λόγια του άλογου βοσκού
την προσφορά τους
χρόνων τε και χρόνων...
προς τον άνθρωπο
μοιρολογήσανε!

Ὅμως δεν σταματούν εκεί!
Ἐστρεψαν την προσοχή τους
στον αρχηγό τους Τράγο
που ήταν κιάλας έτοιμος
ευθύνες ν' αναλάβει!
Σκέφτηκαν από κοινού
συζήτησαν επί μακρόν
και τέλος αποφάσισαν
πως είχε φτάσει η στιγμή
να επαναστατήσουν!
Ἦταν ψυχές...
είχανε δικαιώματα!
Πόσες φορές χωρέσανε
τον άθλιο βοσκό τους
που πούλαγε τα βρέφη τους
χωρίς ντροπή και φόβο...

Το σχέδιο ολοκληρώθηκε
μπήκε σε εφαρμογή!
Το αφεντικό τους τ' άφησε
σε θάμνους να βοσκήσουν,
όπου κλαδιά κείτονταν
πεσμένα γύρω-γύρω...
στεγνά... πολύ στεγνά!
Τα γίδια που τα έτρωγε
μεγάλη αγωνία
δεν γνοιάστηκαν στομάχι
να γεμίσουν!
Ποιος έχει τέτοια διάθεση
σαν τον λαιμό του
το τσεκούρι σημαδεύει!
Ξεχνώντας το άδειο στομάχι τους
δούλεψαν πολύ σκληρά
μαζεύοντας κλωνάρια τα στεγνά
που από καιρό κοιμόντουσαν
στο έδαφος, το στέρεο
λες και αόριστα περίμεναν
γι' αυτό το κάτι άλλο!

Στης Δύσης την άφιξη
τα κουβάλησαν
το στόμα τους ματώνοντας
συχνά!
Σαν έφτασαν στο μέγα το μαντρί
άτακτα τα έριξαν στο έδαφος
μακριά από την είσοδο
και στήσανε καρτέρι
με την πνοή πιασμένη!

Περίμεναν... περίμεναν...
να έλθει από τον καφενέ
ο κύρης τους, βοσκός
ν' ακούσουν τα πατήματα
πάνω από την κεφαλή τους!

Κάποια στιγμή που έγινε
κι αυτό
της κάμαρας ακούσανε
να τρίζουν τα σανίδια...
και ύστερα... απόλυτη σιγή!
Πήδηξε ο τράγος ήρεμα
στο τζάκι στάθηκε μπροστά,
που ο αρχιβοσκός το άναβε
να ψήσει το φαγί του
και κοίταξε την χόβολη...
ένιωσε την πνοή!
Η χόβολη ήταν ζωντανή
κάτω από την ήσυχη
την ήρεμη την στάχτη...
Τα γίδια ακολούθησαν
στα νύχια περπατώντας
σπρώχνοντας τα κλωνάρια τους...
πότε με τις μικρές οπλές
κι άλλοτε με πικραμένο στόμα
πνίγοντας την ανάσα!

Τα ακούμπησαν με σεβασμό
στην κοιμισμένη χόβολη
που ξεψυχούσε σιγανά
δώρα τρυφερά

παρηγοριάς τροφή ...
Περίμεναν με μάτια σουρωμένα
από τον κάματο!
Και ω! του θαύματος
άρχισαν να αναδύονται ελάχιστοι
καπνοί...
Ξάφνου ξεπήδησε μια φλόγα
μια μικρή
που φύτρωσε από την χόβολη
την μάνα τιμωρό!
Τα γίδια υποχώρησαν
με σεβασμό μεγάλο
ήσυχα προσεκτικά
με φίνο τον ρυθμό
κι αφήνοντας πίσω
το φλεγόμενο μαντρί
στάθηκαν σιωπηλά
περιμένοντας την πτώση
της τραγικής αυλαίας
από σωστή απόσταση...
Δεν άργησε η φωτιά
να στήσει τον χορό
και να φουντώσει άγρια!
Τα γίδια με κομμένη ανάσα
την κοιτούσαν...
Ω! ήταν τόσο τρομερό!
Άρχισαν να κλαίνε σιωπηλά
για την καταστροφή
του άλλοτε κοιτώνα τους...
και για τον άπιστο σ' αυτά
γιδοβοσκό!

Δες το μαντρί!
Έγινε μια φωτιά
τα πάντα καταστρέφοντας
κι από κοντά τον άτυχο
γιδοβοσκό
που δεν είχε καν διανοηθεί
τι μπορούσε να κάνει
ένα απελπισμένο κοπάδι
γιδοπρόβατα,
στον θάνατο μπροστά!

Ίσως βρίσκετε την ιστορία αυτή
παράξενη
όμως σκεφθείτε την κι αλλιώς...
με άλλους πρωταγωνιστές... λ.χ.
Η εκδίκηση των ζώων λέει κάτι:
γιατί άραγε ήθελαν τους ανθρώπους
στην ζωή τους;
Αναμφίβολα η ευθανασία δεν αρέσει!
Αναρωτιέμαι τι θα κάναμε στην θέση τους
εμείς!
Προσωπικά θα μ' έπιανε ο αρχιβοσκός
αν ήταν ξύπνιος και δεν είχε κοιμηθεί
και θα με τακτοποιούσε στο π και φ
καθώς δεν μπορώ να τρέξω
κατόπιν ατυχήματος πριν χρόνια,
στην γενέτειρά μου...

56. Παιδί μου κοίταξε

δεξιά αριστερά και πάλι δεξιά...
βεβαιώσου πως όλα είναι εντάξει!
Κάποιος μπορεί στα ξαφνικά
έτσι να σου «την φέρει!»
Άλλος κρασί κι άλλος ρακί
κι άλλος βαρύ και μη, ποτί
απολαμβάνει,
βγαίνει στον δρόμο κι οδηγεί
και στα τυφλά πηγαίνει!
Τα μάτια του δεν βλέπουνε
βυθίζεται στην κόλαση
που την εναγκαλίζεται
και χάνεται ευθέως!

Κι αν παρασύρει άνθρωπο;
Αυτού... Θεός φυλάξοι!

57. Το συναίσθημα της Ανευθυνότητας!

Γνωρίζεις μόνο καλά τις ευθύνες σου!
Όμως καταμεσής υπάρχει
εκείνο το κάτι, που σε σταματά
κάποτε,
από του να ολοκληρωθείς
ως άνθρωπος!
Έτσι, όταν βρίσκεσαι εν τω μέσω
της νυκτός
αναρωτιέσαι για την μοίρα που
σε τραβά

αντίθετα από το πρόγραμμά σου!
Ακόμη και στον ύπνο σου βλέπεις
τον άλλον
να περνά σαν όμορφος αγέρας,
κι αναρωτιέσαι έτσι απλά,
«γιατί αυτός και όχι εγώ!»
Δεν είσαι άνθρωπος κακός!
Άθελά σου ανταγωνίζεσαι
τους άλλους
στις ανισορροπίες της ζωής!

«Πέτρο...
φίλε μου, αγαπημένε πριν λαλήσει ο πετεινός
θα μ' έχεις αρνηθεί φορές τρεις!»
Η αντίδραση του Πέτρου ήταν μόνο ειλικρινής...
Αναμφίβολα, υπήρξε άκρως υπεύθυνος!
Και όμως τον Ναζωραίο τον απαρνήθηκε τρεις!
Είναι βέβαιο ότι αισθάνθηκε θανάσιμη ντροπή...
υπέρβαρη ενοχή!
Ίσως όμως η άρνησή του να ήταν λογική!
Τι άραγε θα έβγαινε από την ομολογία του
πέρα από μία εκτέλεση, παρόμοια εκείνης
του Διδασκάλου!
Σαν αποχώρησε στους Ουρανούς ο Κύριος,
ο Πέτρος στέρωσε την πίστη των βροτών
στο πρόσωπό Του
προσφέροντας ως μάννα, ΛΟΓΟ τον εκλεκτόν Του!

58. Όσο για τον Θωμά...

Μπορώ να πω... ήτανε άνθρωπος καλός
με φυσικές ιδιότητες, ήταν πραγματιστής!
Ως τέτοιος δεν πίστευε στα υπερφυσικά
φαινόμενα...

Μήτε λοιπόν, την του Ιησού Ανάσταση!
Ορθολογιστής ο Θωμάς, και πάλαι πρακτικός
υπήρξε, ο εκατό τοις εκατό, θνητός!

Όντως είχε υπόψη του, την του Λαζάρου
ανάσταση

-όντως θανάτου φαινομενικού...

Περίπτωση ετούτη ειδική, αλλά να ακουστεί...
να διαδοθεί,

η του Ιησού Ανάσταση, ξεπερνούσε κι αυτήν
ακόμη,

την πλούσια φαντασία του!

Τόλμησε όμως την άποψή του να υποστηρίξει.

Δεν πίστευε σ' ετούτο το κατ' άλλους
συγκλονιστικό φαινόμενο!

Θα πίστευε ότι αναστήθηκε, ο Ιησούς
μόνο εάν... εμφανιζόταν μπροστά του
και με τα χέρια του θα ψαχούλευε...
τα των ήλων ίχνη στις παλάμες Του!

Ο Θωμάς όντως δεν ήταν οπαδός του...

«πίστευε και μη ερεύνα»,

μήτε όμως άπιστος μαθητής του Χριστού!

Ήταν πραγματιστής, υφηγητής του ρεαλιστικού
και όχι του πιθανού ή του φανταστικού...

Ένας επιστήμων τελικά!

59. Ασυγχώρητα Λάθη!

Νέα εποχή...

Και μη μου πείτε πως ήταν πάντα έτσι!
Οι άνθρωποι αλλάζουν, συνεχώς
τους σπρώχνει ασύδοτος ο άνεμος
τρέφονται με ουσίες ασυνήθιστες
και κολακεύονται όταν γεννούν αντάρτες!
«Γιατί έχουμε πόλεμο;» ρωτάει ο πολίτης!
και η απάντηση καυτή μαγκώνει την ψυχή!

**ΟΧΙ! ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΚΑΛΟΠΛΕΓΜΕΝΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ! ΚΑΛΕΙΤΑΙ
«Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΪΗΣΗ!»**

Μας ρώτησαν εμάς
όταν τον μεσαίωνα
οι της Δύσης απολίτιστοι
σάρωναν με τις Σταυροφορίες τους
κόλπο για τις ληστείες τους
«έθνη τα απολίτιστα;»
Μας δώσαν την χαριστική βολή
οι καλότροποι της Δύσης Χριστιανοί,
φθείροντας το Βυζάντιο
την όρεξη ανοίγοντας πειρατών τε
και αγρίων της Ανατολής
Μογγόλων τε και άλλων οι απόγονοι...

60. Η άβυσσος της Μνήμης

Υπέροχοι παππούδες μου
δεν έχει σημασία αν μας βλέπετε...
Εμείς που σας αγαπήσαμε
στο άνοιγμα των ομμάτων
της ψυχής μας
εμείς που σας σεβόμαστε
που χορταίνομε με τον άρτο
του στοχασμού σας
τους ήλιους των ματιών σας
στο πεδίο των γνώσεων...
ω! όλοι εσείς,
ο μοναδικός στους αιώνες παππούς
ο Θεός Όμηρος...
και τα μοναδικά στον αιώνα ΕΠΗ:
ΙΛΙΑΔΑ και ΟΔΥΣΣΕΙΑ!
Ας θυμηθούμε λιγάκι εμείς
οι παλαιοί ερασιτέες της ελληνικής...
της κλασσικής περιόδου...
την μαγική εισήγησή του...

*Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον,
ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης
ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα
καὶ νόον ἔγνω.»*

Πώς να ξεχάσω όσα υπέδειξε
με την μακρόπνοη τραγωδία
των αντιπαραθέσεων
για την ένωση των ομοίων

και την συνεργασία τους... με αγάπη!
Ακολουθήσαν οι νεότεροί του
Ο Αριστοτέλης, του Αλέξανδρου,
πνευματικός πατέρας λατρεμένος!
Ο Σωκράτης, μοναδικό υπόδειγμα
του Αθηναίου πολίτη-πατριώτη,
Πλάτων, ο ασύγκριτος μαθητής αυτού!
Οι υπέροχοι τραγωδοί μας
Αισχύλος, Σοφοκλής, Ευριπίδης
και ο Αριστοφάνης μας ο ασύγκριτος...
Μας δίδαξαν το ήθος, την αξιοπρέπεια
την αγάπη στην πατρίδα, στον συνάνθρωπο,
μας μίλησαν για την μήνιν των Θεών...
ή και του Ενόσ Θεού κατά των αμαρτωλών...
Τα υπέροχα τα τέλεια τα θέατρα...
Ω! Δοξάζω τον Θεό που ακόμη διατηρούνται
πολλά από αυτά!

Και πόσοι άλλοι άνδρες
Ένας Λεωνίδας και οι Τριακόσιοι του...
Αξιόλογοι Νομοθέτες όπως ο Σόλων
και άλλοι υπερήφανοι γενναίοι έτοιμοι
να δοθούν
στον αγώνα για την πατρίδα τους...
Ο υπέροχος Αλέξανδρος την προσφορά
όλων σας λάμπρυνε
με τ' άπλωμα της ελληνικής γλώσσας
την των Θεών την θεία μουσική!
Σήμερα σας ντροπιάζουμε αγαπημένοι μας !
Ως Έλληνες δεν είναι ότι δεν έχουμε πυγμή!
Μας λείπει η γνώση, αμαυρώθηκε το ήθος

«στην κάλαθο των αχρήστων» νηστεύει
η Συνείδηση!

Έτος 2015! Ήταν σαν χθες που οι Έλληνες
αμάρτησαν σφόδρα,
ψηφίζοντας, όχι για πρώτη φορά ανθέλληνες!
Πώς τα κατάφερε και τους παρέσυρε
ετούτος ο μεγαλοαπατεώνας!
Οι ανίδεοι με αρχηγό έναν άθλιο
επιδόθηκαν στο να υποδύονται
στον ρόλο τους των πολιτικών
της αιώνιας πατρίδας μας
και ανέλαβαν δήθεν να κυβερνήσουν
την έκτοτε αθλιότερα, εκ των ΑΘΛΙΩΝ
πατρίδα μας!
Και ιδού σήμερα το οικτρό αποτέλεσμα!
Η πατρίδα μας βρίσκεται στα πρόθυρα
της Τρέλας!

61. Τελικά, είπε ο γάιδαρος του πετεινού
κεφάλα,
και οι κότες κακαρίσανε με ενθουσιασμό!
Μιλούνε όλοι τους μαζί και βράχνιασε η
φωνή τους!
Μακεδονία η ξακουστή, σκλάβα βαρβάρων,
Κόρη...
Θυγάτηρ Ελληνίς! Κλέβουνε τ' όνομά σου!
Κανείς δεν αστείευεται με τέτοια παραμύθια!
Τι παραμύθια χριστιανέ μου μολογάς!

Το έγκλημα αυτό, ετούτη την αλήθεια
την σκάρωσε της Ψωροκώσταινας
ο άθλιος ηγέτης Τ.....ς, άθλιος χωρίς τσίπα!
Το παίζει Σοσιαλιστής, το παίζει της διεθνούς...
κουμμουνιστής...
και δος του προπληρώνεται με δόξες και με χρήμα
ενόσω το αντρογύναικο, Μέρκελ, η πουλημένη,
μας καταβροχθίζει εκ νέου... έχουμε... δεν έχουμε
κι εκλεκτικά μας κλέβει!
Κοιτάξτε Πέργαμο... την δυστυχή!..
Οι Γερμανοί αλητήριοι από το σπίτι της, στην
Μικρασία... την απήγαγαν
δήθεν να την γλυτώσουν από τον άξεστο Τούρκο
και δώρο να την κάνουνε στον εαυτόν τους
τον Γερμανό, τον άξεστο!
Έτσι πώς καταντήσαμε, δικά μας τα χρεωστούμενα,
τις ιδικές της τράπεζες, κρατούμε εν ζωή,
αντί να πληρωνόμαστε αδρά, ως Έλληνες, ΕΜΕΙΣ!
Περάσαμε την Αγγλία που λέει και ξε-λέει
την θυγατέρα του επαναστάτη ξεπεράσαμε
την φίνα την Γαλλία
και δες μας πώς ξεπέσαμε πάλι στους Γερμανούς
που μας... ξανα-ροκανίζουνε!
Ακούσαμε πολλάκις την κυρά-κότα Μέρκελ!
Άμυαλοι πετεινοί! Βεβαίως... είχε δίκιο (ως λένε!)
και να μας απειλεί...
Και καταλήξαμε (εμείς οι άλλοτε κοκκορο-πετεινοί),
κότες να ξαναγίνουμε φτωχότετες ειλικρινά,
που μόνο κακαρίζουμε
χωρίς να καταθέτουμε κάποιο χρυσό αυγό!

Είπε ο άνθρωπος τα περί Φάρμας Ζώων
και πίστεψα κάποια στιγμή πως εννοούσε
«ΗΜΑΣ»!

ΩΙΜΕ ... ΑΛΙ ΚΑΙ ΤΡΙΣΑΛΙ!...

Γινήκαμε οι άλλοτε παν-ευγενείς
Αθλιότεροι των Αθλιοτέρων!

62. Ιδεολογία του η ατομική δύναμη, αίγλη

και η περιφρόνηση προς τον απλό τον Έλληνα!
Ισχυριζόταν πως εκπροσωπούσε μία παράταξη!
Μιλούσε υποκριτικά, και φυσικά δεν άλλαξε
αφού και σήμερα ενόσω άλλοι κυβερνούν,
τολμά... κάνει τα ίδια... μα πόσο είναι γελοίος!
Από το '15 (και ως πρόσφατα και '19/10η του Ιουνίου),
με θράσος υποσχότανε αίγλη και πλούτο ο άθλιος
και αντ' αυτών, άπλωσε την μιζέρια, την φτώχεια
τον ευτελισμό του Έλληνα πατριώτη, ως σύννεφο,
απ' άκρη, σ' άκρη στην άμοιρη Ελλάδα!

Εξ όλων, όσων ειπώθηκαν -και ας είναι τα ελάχιστα και
δη τα γενικά!-

η χειρίστη, των πράξεων ετούτου του ανίκανου,
μεγίστου φαφλατά,
υπήρξε η τάση του η προδοτική, σε θέματα ασφάλειας...
και όντως εθνικής...

Έκτοτε το Ζήτημα το Μακεδονικό, παραμένει
πληγή ολανοιχτή
καθώς ως θέμα νομικό, δεν έχει επικυρωθεί!

Πέλεκυς αιωρείται στην των Ελλήνων κεφαλή
και δη στην, της βαρυόμοιρης Μακεδονίας!
Ω! Δραγούμη Ίωνα, Μελά Παύλο, και όλοι εσείς οι
τιμημένοι, αθάνατοι Μακεδονομάχοι μας,
απ' άκρη σ' άκρη της βασανισμένης μας πατρίδας,
αφήστε την Παράδεισο, τον ύπνο τον αιώνιο,
αναστηθείτε στις καρδιές των Ελλήνων πλαντάχτε τες
και μαζί τους, πολεμείστε τους ανήλεα!
Μας πρόδωσαν οι της Βαρντάσκας, άπατριες νονοι
που εαυτόν αποκαλούνε Έλληνες... ενώ δεν είναι!
Ω! Σίγουρα πληρώθηκαν αδρά χωρίς να υπολογίζεται
κανείς από εμάς τους απανταχού Έλληνες!
Ψήφισαν για την απαράδεκτη παράδοση των ιδικών
μας τίτλων
άσχετων για τους βάρβαρους που βόσκουν στον Βορρά!
Ω! ΜΕΓΙΣΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ!

Η εξουσία του προκάλεσε χάος το αδιαπέραστο
που η νέα η κυβέρνηση καλείται να απαλείψει
τσακίζοντας τα πόδια της!
Καλείται να επανορθώσει όσα τρωτά, αμαρτωλά ή
απαράδεκτα και πόσα άλλα ακατανόμαστα και όντως
φοβερά,
αρχίζοντας από το άσυλο των ζωτικών της χώρας μας
πνευμόνων της Εγκράτειας και της ημών Σοφίας !
Δεν ξέρω αν ετούτη η Κυβέρνηση είναι ο της Ελλάδας
Σούπερμαν,
ούτε είμαι βέβαια ότι ο λαός θα προσπαθήσει να
καταλάβει τις όποιες προσπάθειές της,
όταν άνθρωποι όπως οι πρώην, κιβδηλοποιούν
εκάστη πρόταση

ή την επόμενη πράξη στην καλούμενη Ελληνική Βουλή!
Είναι αλήθεια Έλληνες οι πρώην Τ...ας και ΓΑΠ,
που κάθονται στα έδρανα της Βουλής των Ελλήνων
-και κυρίως, ο πρώτος, ανοίγει το στόμα του
κι όποιον ο Χάρος πάρει!

Ναι ο νέος Κυβερνήτης εκλήθη δια της ψήφου των
Ελλήνων, να ισιώσει τα δύσπεπτα τρωτά
που σαν πέρασε ο, της προηγούμενης αλητείας,
εγκέλαδος σάρωσε την άμοιρη την χώρα,
προκαλώντας ανυπολόγιστες ζημιές και απανωτά
ερείπια!

Αληθινά ερείπια... Εξάρχεια... Πανεπιστήμια...
Πάρκα με αγάλματα... σπασμένα πεζοδρόμια... κ. α.
Ω! μα ναι η νέα κυβέρνηση εκλήθη να διορθώσει ό,τι
στραβό κι ό,τι κουτσό, κι ό,τι εκατό τοις εκατό είναι
προδοτικό!..

Αν και υπάρχει δυνατή αμφιβολία προς αυτό!
Ας όφονται οι εταίροι μας και οι ΗΠΑ τελικά...
Και αυτό το αγωνιώδες κάλεσμα απάντων των Ελλήνων
είναι οπωσδήποτε Τιτάνιος άθλος, ανάλογος εκείνου
του θεϊκού μας Ηρακλή,
όταν ανέλαβε το, της κόπρου του Αυγεία, καθάρισμα!
Ένας άθλιος άνθρωπος απέδειξε κατ' επανάληψη την
ανικανότητά του
στον ζωτικό ρόλο του πρωθυπουργού, χώρας τινός
με ιστορία αδιάφευκτη, και τραγικούς, μα ένδοξους
αγώνες,
για την ανεξαρτησία της και ετούτο πρόσφατα σχεδόν!
Τον κατηγορώ χωρίς πάθος,
κινούμενη από τα πραγματιστικά γεγονότα
όπως τα διαβάσαμε στις εφημερίδες της πατρίδας μας!

Με πατριωτικό οίστρο όντως, έχοντας μελετήσει
τους δασκάλους μας της ιστορίας...
Θεωρώ ότι κάποια στιγμή οφείλεται οι τέτοιοι ιθύνοντες
να κληθούν και να απολογηθούν για την απρέπεια τους
έναντι του ελληνικού λαού,
μη εξαιρουμένων και εκείνων που συνέβαλαν τα μέγιστα
αποδεχόμενοι τα βρώμικα ρουσφέτια του «συνεργείου
τους»!
5/8/19

63. Ας το ελπίζουμε!

Οι άνομοι έχουν τον ηγέτη τους μόνιμα πλέον!
Οι Πνευματικές Οάσεις θεωρούνται καταφύγιά τους
και οι άνθρωποι του πνεύματος, τραβούνε τα μαλλιά
τους
από την κατάντια των ευλογημένων του πνεύματος
χώρων!
Ευθέως καταθέτουν στην Βουλή ότι θα υποστηρίζονται
από αυτούς
και ότι είναι ανόμημα το καθάρισμα της κόπρου του
Αυγεία
που δημιουργούν οι άσχετοι οργισμένοι, οι γνωστοί
φίλοι των αριστερόστροφων πολιτικών (της πρώην
κυβέρνησης),
καθώς ο ίδιος ο αρχηγός της θλιβερής μερίδας στην
βουλή,
υπήρξε επαναστάτης χωρίς αιτία,
μια και ο μπαμπάς του είχε κάνει το ψηλό,
χρόνια πίσω, μας λένε και έτσι ακούγεται,

επί της περιόδου των «στρατιωτικών», του 1967
μαζί με τον μπαμπούλη του αδύνατου στη θέληση
συνεργάτη του του κατεχόμενου από «υπέρβαρο» εγώ!
Ο πόλεμος μεταξύ αυτών των θεληματικά οργισμένων
άκληρων,
τώρα αρχίζει και αλλοίμονο στους απλούς πολίτες!
Κανείς δεν μπορεί να είναι βέβαιος πόσο Έλληνες
είναι ετούτοι οι τύποι
ή... μήπως και ψυχοπαθείς, που τελικά πληρώνονται με
«ουσίες»!
Οι πρώην Κυβερνήτες τους δίνανε και στέγη στα
Πνευματικά Ιδρύματα της πατρίδας μας...
Η δε αστυνομία πριν της Νέας Κυβέρνησης
εθελουφλούσε ακολουθώντας τις οδηγίες των
πολιτικάντηδων του πρώην «κ. πρωθυπουργού!»
Τρομάρα του!
Πλήρωναν την αστυνομία για να κλείνουν
τα μάτια τους στις βρωμιές αυτού του είδους
και να κυνηγούνε άδικα ηλικιωμένους πολίτες
που προσπαθούσαν να τα βγάλουν πέρα
πουλώντας χόρτα ή πλεκτά «καλτσούνια»!
Δεν γνωρίζω Πανεπιστήμιο σε όλον τον κόσμο
που να ανέχεται την καρικατούρα του λαού
μέλη που εμπνέονται από ανθρώπους σαν αυτούς
που είχαμε την κακοτυχία να τους έχουμε ακόμη
στην Ελληνική Βουλή και να ακούμε τις βλακείες τους!
Έλεος Θεέ μου!
Τους γνωρίσαμε, τους φοβηθήκαμε, μα φτάνει τώρα
πια!
Η Ελλάδα μας οφείλει να βαδίζει στον σωστό πλέον
δρόμο... με προσοχή και με τ' αυτιά στημένα!

Η ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΔΕΝ ΕΞΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΗΘΟΥΣ, ΤΗΣ ΣΩΣΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΣΥΓΚΡΑΤΗΣΗΣ!

64. Ακούτε το «Αλληλούια!»

Το ψάλλουνε οι ουρανοί απέραντοι ως είναι
κι εμείς «χαϊβάνια» άνθρωποι το φιλοτραγουδούμε!
Αγαλλιάζουμε ποσώς με τις μοιραίες σκέψεις μας
με την ψυχή ανήσυχη κρυφο - επαναστατούμε!
Τρομάρα μας που ως Έλληνες όλα τα καταπίνουμε
και το «σιχτίρ» στην τσέπη μας ηλίθια το κρύβουμε!
Και τρέχουμε στην εκκλησιά ως φύγαν τα παιδιά μας
και που τα χαιρέται -«μαύρη» την λέμε και «λάγνα»
ξενιτιά-,
καθώς εμείς τα γονικά, είχαμε ως διέξοδο την πλάνα
ρουσφετιά!
Ψάλλουμε και ουρλιάζουμε κουφά – απελπιστικά
Δόξα Σοι Κύριε Δόξα Σοι δεν γίναμε όλοι βλάκες!
Όμως σε ικετεύουμε δεν θέλουμε άλλες «πλάκες»!

65. Σήμερα υπάρχει κάτι στον αέρα...

«Ναι μας ψεκάζουν...
Άκου με που σου λέω!»
«Μην παρασύρεσαι από τον λαϊκισμό
που περδεύεται με την πραγματικότητα!»
Το γαλανό κρυφοπαίζει
με τις αραιές μεταξωτές ταινίες, σύννεφου

που κινούνται με νάζι
και τα πετεινά του ουρανού ψάχνονται!
Όλα αυτά θα μπορούσαν να θεωρηθούν
φυσικά,
εάν δεν είχαμε υπόψη τους κανόνες!
Ο Κτίστης παίζει σκάκι...
Μπερδεύονται τα συστατικά
της φύσης και τρέμει η γη από την ένταση
που ενώ κρύβεται, ταλανίζεται
ετοιμάζεται για το κάτι...
Οι φλέβες των υδάτων έχουν ήδη χαράξει
την πορεία τους προς την θάλασσα!
Θαρρείς ωστόσο πως θα στερέψουν
κάποια στιγμή!

Έρημη μάνα ψάχνει το παιδί της
Είπανε πως το άρπαξε λάμια την ώρα
που οι φλέβες των υδάτων τυφλές
κατευθύνονταν
και τώρα ταξιδεύουν με δεινή ροή
προς άγνωστη κατεύθυνση!
Άκουσέ με! Δεν πιστεύω στα παραμύθια,
όμως οι νεράιδες, οι λάμιες και οι βρικόλακες
υπάρχουν σε άλλη διάσταση,
μόνο και μόνο,
γιατί εκεί, είναι σεβαστές -οί, ως υπάρξεις!
Ο ουρανός κοιτάζει μες από τα μεταξωτά
σύννεφα
με μομφή τον συρφετό του πλήθους που
παραμένει απαθής...
Μόνο οι ευτελείς έρωτες βιάζονται στην

συγκομιδή!

Οι μεγάλοι αφανίσθηκαν ως μη βολετοί
για τις τραγικές συνέπειές τους.

Δεν γνωρίζει η ψυχή του τον κώδικα
της εμπιστοσύνης
ώστε να τον εφαρμόσει!

Πες του πως τον αγαπάς, να δεις τι θα
σου πει!

Δεν πιστεύει πλέον στην ευλογημένη λέξη!

Αν καταφέρεις να σου ανοίξει την καρδιά του
ίσως να βρεις πως είναι εντάξει και ίσως
δεχθείς της σκλαβιάς το δαχτυλίδι!

Κάποιοι που δεν την άντεξαν στην εβδομάδα,
απάνω

πήδηξαν από τα παράθυρα και χάθηκαν
στην χαραυγή!

Τόση μπορεί να είναι η οδύνη της αντιπάθειας,
της απάτης, του ψεύδους...

που σαν περάσεις ετούτα τα στοιχήματα της ανοχής
ίσως μπορέσεις να μάθεις να την ξεχωρίζεις
την άγια τη ΑΓΑΠΗ!

Και πάλι όμως φοβού -εν γένει- τα τέτοια
πειράματα!

Θήρευε την ψυχική ηρεμία!

66. Τελικά... η ζωή δεν θα είχε την αξία

που με πάθος βαστά,

χωρίς την ύπαρξη του άνομου Χάρου!

Πόσα ονόματα...

Θάνατος, Άδης, Χάροντας ή Πλούτων
θεριστής των Ψυχών, Αλωνιστής στο αλώνι!
Επειδή λοιπόν υπάρχει ετούτο το πασίγνωστο
και όμως απίστευτα άτακτο όριο
που απροειδοποίητα σημαδεύει εκείνη την ημέρα,
επειδή η Νιότη είναι μια υπέροχη αιώρηση
-φτάνει ως τα μεσούρανα κάποτε!-
επειδή η αγάπη της προσφέρεται έτσι απλά
ως πνοή εύνοιας πάνω στην ζωή,
καθόλου δεν σημαίνει αθανασία!..
Ο Δρεπανοφόρος έχει απίστευτους τρόπους
να σε οδηγήσει -παρά ταύτα-, στο βασιλείο του!
Πάντα η ζωή χωλαίνει, πάντα σε προδίδει
και δεν σε κρατά!
Πέρασε κι ετούτο το τσουνάμι στην ζωή μας!
Άφησε πίσω πόνο, θλίψη, έλλειψη εμπιστοσύνης...
Κι ώσπου να έρθει ετούτη η στιγμή είδαμε
και πάθαμε!
Θέλησε η ζωή και μας κράτησε στην αγκαλιά της
με στοργή!
Κοιτάζοντας πίσω τρέμω στις μνήμες αποθάρρυνσης
και πόνου!
Απόγνωση και απαγορευμένα τα αχνάρια της Ελπίδας!
Ήταν η πρώτη που κατέβηκε στου Άδη το κρησφύγετο
αρνούμενη να ζήσει άλλο πια!
Τώρα λέω πως πέρασε, μα η μνήμη αρνείται
την σιωπή.
Διαρκώς μας ταλανίζει λες και δεν θέλει
να ξεχάσουμε ποτέ!
Μας θέλει να προσέχουμε κακοτοπιές τις δόλιες;
Ποιος ξέρει την αλήθεια τώρα πια!

2.ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

Μια γυναίκα, αιτία να κολάζομαι...

Η γυναίκα που μένει κοντά μας, με αποκαλεί «η γειτόνισσα», όταν αναφέρεται σ' εμένα, τηλεφωνικά στους «δικούς της», όχι γιατί δεν γνωρίζει το όνομά μου, αλλά γιατί δεν θέλει οι δικοί της φίλοι ή συγγενείς να θέλουν να ρωτήσουν ή και να με γνωρίσουν. Αυτό βέβαια μεταξύ άλλων δώρων της!..

Αποφάσισα λοιπόν να κόψω ακόμη και την καλημέρα μου με δαύτη και με άλλους παρόμοιους και να συγκεντρωθώ σε εκείνα που γνωρίζω καλύτερα και αγαπώ... Διάβασμα, Γράψιμο, Ζωγραφική...

Μεγάλη δουλειά η ελευθερία... Η «αγραμματοσύνη» και η «χωριατιά» δεν τρώγονται με τίποτε!

Στο ημερολόγιό μου γράφω: «Πας αδιάφορος, μη φίλος, επομένως ξένος στην τελική! Κρατώ στην Μνήμη μου κάποιους που από φίλοι εξελίχθηκαν σε άσπονδους... Τι τους θέλεις τους τέτοιους; Να τους έχεις για να λες χαζογελώντας, «Έχω!» Να ξεχάσεις λοιπόν ότι υπάρχουν και συγκεντρώσου στα πολύ προσωπικά σου...» Το ερωτηματικό το έθεσα και ετέθη και σε εμένα από άλλους... αλλά η απάντηση παραμένει... «Δεν βαριέσαι! It is what it is! Αν τους διώξουμε όλους αυτούς τους άσχετους, δεν θα έχουμε κανέναν τελικά!»

Θα ρωτήσετε και με το δίκιο σας: «Μα... τι αξία έχουν όλα αυτά;» Να σας πω... Μια στιγμή ανάγκης είχα στην ζωή μου και δεν βρέθηκε ένας να μου συμπαρασταθεί! Γιατί κανείς δεν μπορούσε να αξιολογήσει ευπρεπώς τα γεγονότα... γιατί η αξιοπρέπεια φαίνεται σε κάποιους ανίδεους ως εγωϊσμός ή ως δύναμη! Ναι πέρασε τελικά εκείνη η μοιραία περίπτωση... έπνευσε τα λοίσθια όπως

όλες οι κακές ή οι καλές στιγμές πλην όμως άφησε τις μνήμες της πίσω... μια ουρά, αιώνια, φοβάμαι!

Και ως προχωρούμε διαπιστώνουμε το σούρωμα του χρόνου και βλέπουμε ότι άσχετα με τα πόσα έχει ένας και άσχετα με το πόσο ζει... μια μέρα φεύγει και λες και ούτε καν υπήρχε... Η γη μας είναι ο πλανήτης νεκρών που ανέκαθεν θρέφουν το χρώμα της, με μπόλικες βιταμίνες τελικά... Όπως λοιπόν καταφθάνουμε ολόγυμνοι και ανίκανοι να σταθούμε στην ζωή χωρίς την βοήθεια των αγαπημένων μας, έτσι και φεύγουμε, χωρίς να παίρνουμε κάτι μαζί μας... Απογυμνωμένοι των αγαθών και των καλών μας... Οικτρά γυμνοί λοιπόν, γιατί κι αυτό το φθαρτό σώμα θα μας αφήσει τελικά, και είναι ετούτο από μόνο του φρίκη που κάποτε λόγω των πολλαπλών φαρμάκων επιμένει να υφίσταται, γνωρίζοντας ότι η παντοτινά αναλλοίωτη ψυχή θα τρέχει ολομόναχη προς τα ουράνια με την μηδαμινή ελπίδα ότι θα συνεχίσει να υπάρχει τελικά, μια και οι γείτονές μας οι Ντόπιοι Αυστραλοί, οι γηγενείς να τους αποκαλέσω και έτσι, θεωρούν ότι τριγυρίζουν ανάμεσά τους σε άλλη μορφή ως μέρη της Φύσης! Μα... ή ψυχή υποτίθεται ότι είναι άυλη δεν είναι καν υπόσταση! Νοητή ίσως;

67. Οποία ερημία εδώ στην Αυστραλία...

Την θετή μου πατρίδα μολογάω, after all!
Τα σπίτια αλληλοκοιτάζονται με περιέργεια!
Στην απόλυτη αταραξία του δρόμου,
αναρωτιούνται για την τόση ερημία!
Είναι ίσως πιο ευαίσθητα από τους
ιδιοκτήτες τους
αφού ακίνητα παρατηρούν το διακριτικό
έμπα-έβγα των κατόχων τους!
Τα αυτοκίνητα επίσης αλλάζουν πού και πού
και οι κατοικίες αναρωτιούνται για την δική
τους τύχη στο αόριστο μέλλον!
Τα γραμματοκιβώτια δεν γεμίζουν όπως
άλλοτε
και αυτό προκαλεί ανείπωτο άγχος!
Και οι εφημερίδες... έπαψαν να κυκλοφορούν
όπως πριν,
εκείνους τους ανθρώπινους, αλλοτινούς
καιρούς
που ο εφημεριδοπώλης περνούσε και
τις πέταγε στο «κατώφλι» της αυλής!
Το χόρτο στα πεζοδρόμια κόβεται συνήθως
από τους σιωπηλούς ιδιοκτήτες
που καθώς συγκεντρώνονται στην δουλειά τους,
δεν βλέπουν, δεν ακούν τους όποιους, τριγύρω
τους!
Ούτως ή άλλως δεν ενδιαφέρονται κι ας είναι
χρόνια
ο ένας δίπλα στον άλλο ή και απέναντι!
Συχνά κάποιος άλλος κόβει αντ' αυτών,
το χόρτο!

Τι τα θες! Αν και οι άνθρωποι είναι ακόμη εδώ
συνήθισαν τώρα πια να είναι απομονωμένοι,
δυστυχώς!
Όχι μόνο οι ενήλικοι γνωρίζονται μεταξύ τους,
και τα παιδιά τους, είναι αδιάφορα, εξίσου,
ως να μην υπάρχουν άλλοι ή παιδιά, δίπλα τους
ή απέναντι!
Άλλωστε σπάνια πηγαίνουν στο σχολείο
δια ποδός
σπάνια βλέπεις τα να παίζουν, και μήτε
τα ακούς!
Ναι σωστά! Οι δρόμοι για τ' αυτοκίνητα,
τα πεζοδρόμια για τους σπάνιους πεζούς
και οι έρημες αυλές... είναι εκατό τοις εκατό
νεκρές!
Για την ύπαρξή τους, στα σχολεία μπορείς
να βεβαιωθείς,
ως μπαινοβγαίνουν ήσυχα συνήθως
χρησιμοποιώντας λεωφορεία σχολικά
ή και αυτοκίνητα ιδιωτικά
και ανασαίνεις το οξυγόνο με μια παράξενη
ελπίδα για το αύριο!
Ως μέσον άφιξης ή αποχώρησης των
βλασταριών,
συχνά της οικογένειας το αυτοκίνητο
οικείο μέσον αποβαίνει της μετάβασης
από και προς το σπίτι ή το σχολείο!

Αν θες να δεις τους συνανθρώπους σου,
υπάρχει η μικρή ή η μεγάλη αγορά
πολιτείες από μόνες τους... συχνά!

Σαββατοκύριακα οι οικογένειες βγαίνουν
για να τσιμπήσουν κάτι, να ξεσκάσουν,
να ψωνίσουν!
Έτσι η των ανθρώπων απομόνωση, κρύβεται
επιμελώς πίσω από τον θόρυβο... ομιλιών!
Βλέπεις το σμάρι των ανθρώπων που
κινείται
και λες... «Πω, πω, πω... πόσος κόσμος!»
Ρωτείστε όμως τους νέους μας,
πώς αλήθεια αισθάνονται γι' αυτόν τον
τρόπο της ζωής,
για την αδυναμία τους να βρουν ένα άτομο
σωστό
ή μια ωραία συντροφιά, μια όμορφη παρέα!
Έχει σκληρύνει η κοινωνία μας εδώ
και τα άλλοτε απλά, τα τόσο φυσικά
μυθιστορία έγιναν, του παρελθόντος πια!
Και η εργασία όλο και δυσκολεύει
ως μεγαλώνουν οι άνθρωποι
και ενόσω οι νέοι προσπαθούν να μπουν
στην τροχιά της
σπρώχνοντας άθελά τους και εκτός,
τους ώριμους, μεγάλους!
Ω! ναι βέβαια! Τόσα που έχουν αλλάξει
είναι ολοφάνερο
πως τις επιπτώσεις των εποχών, όλοι
τις αντιλαμβάνονται στις μεγάλες πολιτείες .
Το σάρωμα των πολιτισμών δια της μείξεως,
είναι εδώ για να μείνει!
Και η μεγαλόσχημη παγκοσμιοποίηση
ασχημίζει την ζωή

και απομονώνει... επίμονα!
Διαιρεί τους άτυχους πλέον πολίτες
και παρά την φιλότιμη προσπάθεια τους
για επικοινωνία
με τα όντως πασίγνωστα μέσα!

68. Μια αθλητική MAMA!

Στον περίπατό μας σήμερα
συναντήσαμε μητέρα
-προφανώς αθλήτρια ενεργητική -
με αγοράκι σε άνετο καροτσάκι!
Περιέργως το μωρό κοίταξε
τον σύντροφό μου συνοφρυωμένο...
όταν ρωτώντας την «μαμά» του
αν ήταν αθλήτρια
πιάσανε την κουβέντα...
Το πρόσεξα και κοιτάζοντας
το ανήσυχο μωρό είπα χαμογελώντας:
«Τι έξυπνο μωρό! Προστατεύει
την μανούλα του!»
και ξεσπάσαμε οι τρεις μας στο γέλιο!
Και ω! του θαύματος...
Ο πιτσιρικάς βλέποντας τις θετικές
αντιδράσεις όλων μας,
χαλάρωσε... χαμογέλασε, έλαμψε!
Τι έξυπνο μωρό!

69. ΕΪΜΑΣΤΕ ΑΛΗΘΕΙΑ ΜΑΚΡΙΑ

ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΟΜΩΣ ΔΙΑΦΟΡΑ!

ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΑΣ

Η ΤΕΤΟΙΑ ΟΡΦΑΝΙΑ

ΜΕΣΑ ΜΑΣ ΕΣΚΑΨΕ ΒΑΘΙΑ

ΛΑΓΟΥΜΙΑ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑΣ!

ΟΙ ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ ΕΣΤΙΕΣ ΤΗΣ ΠΥΡΑΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΌ ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

ΤΗΝ ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΙΧΑΝ ΣΤΟΧΟ,

ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΗΣΑΝ ΓΙΑ ΧΟΡΟ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΝ ΚΛΕΨΑΝ

ΤΑ ΑΓΡΙΜΙΑ ΠΟΥ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΚΡΥΦΑ

ΤΟ ΓΛΕΝΤΗΣΑΝ ΣΤ΄ ΑΛΗΘΕΙΑ!

ΚΑΙ ΑΝ ΜΙΛΑΓΑΝ ΟΙ ΠΕΤΡΕΣ

ΘΑ ΛΕΓΑΝΕ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΟΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ

ΠΩΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΣΤΗΣΑΝ

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΟΥΣ

ΣΕ ΧΕΡΙΑ ΑΝΕΥΘΥΝΑ ΣΚΛΗΡΑ!

ΘΕΕ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΥΛΑΞΟΝ

ΗΜΑΣ!

24/7/19

70. Οι άμεσοι πόνοι σου, ΕΛΛΑΣ!

Και πάλι για το ΜΑΤΙ...

ΤΟ ΜΑΤΙ... ΑΥΤΟ

ΑΧ! ΕΦΥΓΕ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ!

ΓΙΑΤΙ ΑΡΑΓΕ!

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ!

ΓΙΑΤΙ ΟΙ 13 ΕΣΤΙΕΣ;

ΠΟΙΟΣ ΤΙΣ ΑΝΑΨΕ;

ΤΙ ΜΑΣ ΚΡΥΒΕΤΕ;

ΑΘΛΙΟΙ ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ...

ΟΛΟΙ ΕΝΟΧΟΙ!

ΡΙΞΤΕ ΤΙΣ ΜΑΣΚΕΣ

Ω! ΞΕΡΟΥΜΕ ΠΟΙΟΙ ΕΙΣΤΕ

ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ!

24/7/19

71. Αχ! να γινότανε παρηγοριάς βοτάνι,

το δάκρυ μας!

Μακάρι να γινότανε βάλαμο στις καρδιές!

Εμείς που χάσαμε άδικα ανθρώπους

καταλαβαίνουμε...

24/7/19

72. Νύχτωσε...

Ο Χειμώνας ξεθύμανε θαρρείς...
Είναι ίσως μέρος της ανάπαυσης
του πολεμιστή!
Αναμένεται ο Αύγουστος
τελευταίος και τυχερός
που ίσως αγριέψει
έτσι για ν' αποκτήσει την φήμη
του σκληρού τελικά.
Οι τρεις συνεργάτες
του σκληροτράχηλου χειμώνα...
αλήθεια δεν με πειράζουν!
Όμορφες και καλόδεχτες
όλες οι εποχές....
Με ήλιο και θερμοκρασίες
μόνο καλά πάμε!
24/7/19

73. Αγαπητοί μου Συμπατριώτες...

25η Ιουλίου...
Γλιστράει προς το τέλος του
ο μήνας, ο πολύσημος!
Εκ των πραγμάτων...
πολύκροτες τις μήνες
κουβαλά... πέρυσι... εφέτος!
Μια προδοσία ατιμώρητη!
Μια λύπη αξεπέραστη!
Μια νίκη ευλογημένη!
Αναρωτιέμαι αδέρφια μου

για τον επόμενο Ιούλιο!
Δεν έχω μάγου ικανότητες
και να προβλέψω αδυνατώ...
Εύχομαι όμως ολόψυχα
για την τιμωρία των υπεύθυνων
και παρακαλώ την ΣΥΝΕΣΗ
να σας ακολουθεί αέναα!
Η Μικρή, Πικρή Πατρίδα μας,
δεν αντέχει άλλα χαστούκια!
25/7/19

74. Κάποιος επιτέλους
απ' αυτούς
τους ανάλητους ας πει
ένα συγγνώμη...
για να δείξει μόνο
πως είναι ανθρωπος!
Κάποιος πρέπει να δείξει
συμπόνοια
για να απαλύνει τον πόνο
των θυμάτων!
25/7/19

3. ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

ΠΟΣΟ ΛΥΠΑΜΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑΠΛΑ ΒΑΣΑΝΑ ΣΟΥ,
ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ!

Η τιμωρία της είναι αξεπέραστη... ανεβαίνει κατεβαίνει
από τον σταυρό της... πότε επιτέλους θα τον κάψουμε
ετούτον το Σταυρό της; Πότε θα πάψει να τιμωρείται από
ανάξια και προδοτικά παράσιτα...

ΚΙ ΑΚΟΜΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΟΥ ΤΑ
ΠΑΙΡΝΕΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΟΡΠΑ ΣΤΑ ΒΑΘΗ ΤΗΣ
ΘΑΛΑΣΣΑΣ, ΣΤΟΥΣ ΚΑΜΠΟΥΣ, ΣΤΟΥΣ ΓΚΡΕΜΟΥΣ...
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΗΧΗΣΗ! ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΧΑΜΕΝΑ! ΧΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΧΛΗ ΤΗΣ
ΚΟΙΝΗΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ, ΚΑΙ ΟΙ ΥΜΝΟΙ Ή ΟΙ
ΚΑΤΑΚΡΑΥΓΕΣ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΠΙΑ, ΤΙΠΟΤΑ...
ΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΠΡΟΔΙΔΕΙΣ! ΠΡΟΔΙΔΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΠΟΙΗΤΕΣ ΠΟΥ ΠΟΙΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΛΛΑΔΑ...
ΜΑΣ ΠΡΟΔΙΔΕΙΣ ΠΟΙΗΣΗ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΚΩΦΩΝ ΚΑΙ
ΤΥΦΛΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΑΘΛΙΑΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ, ΠΟΥ ΣΤΟ ΝΕΥΜΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΠΟΤΑΠΩΝ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ, ΞΕΠΟΥΛΗΘΗΚΕ Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ...
ΚΑΙ ΕΣΥ ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΕ ΠΛΑΣΤΗ, ΔΕΝ ΡΙΧΝΕΙΣ ΤΑ
ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΣΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ, ΔΕΝ ΤΙΜΩΡΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΝΑΞΙΟΥΣ, ΔΕΝ ΞΕΡΕΙΣ, Ή ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ
ΒΟΗΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΤΡΕΓΜΕΝΟΥΣ... ΚΙ ΕΣΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΕ ΛΑΕ, ΣΤΑΜΑΤΑ ΝΑ ΣΚΕΦΤΕΣΑΙ ΩΣ
ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕ ΩΣ ΣΥΝΟΛΟ, ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ... ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΠΑΡΕΞ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΣΟΥ!

27/7/19

75. ...καλή μου

Τα χρόνια που διαβήκαμε
που πέρασαν καλή μου
ήταν καλά μαζί σου!
Τα δύσκολα του οδοιπορικού
η αγάπη τα ημέρωνε
κι ήταν οι ανηφόρες μας
σκαλιά στρωμένα με υπομονή,
γενναία αντοχή και καίρια
λογική...

Και αν νιώσαμε ετούτη την ζωή
γρήγορα να διαβαίνει
χαρήκαμε την ομορφιά της
με σύνεση και πάντα
κατά δύναμη!

Ας μείνουμε σε ετούτο
το επίπεδο της αρμονίας
κι ας δοξάζουμε τον Κτίστη
για τα δώρα αυτής
της γενναιοδωρίας!

Η ημέρα της ζωής
κάποια στιγμή θα δύσει!

Ας είμαστε ευγνώμονες
γι' αυτή την εμπειρία!

29/7/19

76. Άσε να σου πω

Άσε να σου πω
Πως είμαι θαυμαστής σου
Πηνελόπη μου!

Κρατήθηκες, ναι,
Αρχόντισσα κυρία
Ολομόναχη!

Άξια γυνή
Μητέρα αληθινή
Τιμή και Δόξα!

Η ιστορία
Σε τιμά στον αιώνα
Γυναίκα, θρύλος!
30/7/19

77. Η ημέρα είναι κατά δύναμη φιλική!

Ο ουρανός κάλυψε το πρόσωπό του
με το σύννεφο...
Ο ήλιος έχει διακοπές μαζί με το φεγγάρι
και τ' αστέρια!
Μέσα σε μία τέτοια «θετική»...
ατμόσφαιρα,
η μελέτη και η γραφή οργιάζουν!
Νιώθω γαλήνη!
30/7/19

78. Μα νομίσαμε...

Μα νομίσαμε...

Πως στην σωστή ατραπό

Περπατούσαμε!

Και ξεκίνησε

Μέρα συννεφιασμένη

Της σκλαβιάς γέννα!

Ελευθερία

Κρύφτηκες διακριτικά

Για πάντα ίσως!

Οι απάνθρωποι

Δες! Εγκαθιδρύθηκαν!

Αρχή του Τέλους!

30/7/19

79. Το χρώμα σου ΕΛΛΑΔΑ

Αυγουσιάτικο

το χρώμα σου ΕΛΛΑΔΑ

μορφή ιερή!

Η Παναγία

πόνεσε... σε άκουσε

σε βοήθησε!

Με κουράγιο
το μέλλον ατένισε
Μεγάλη Μάνα!
1/8/19

8ο. ΖΩΗ!

Πάντα στην αρχή!
Πάντα στο τέλος!
Έννοια αξεπέραστη... Λέξη ιερή...
Όσα κι αν πούμε δεν αρκούν!
Και ποιος δεν την αγάπησε!
Δεν την κυνήγησε με πάθος
δεν έγινε ερωμένος της,
Δεν τραγουδήθηκε αμέτρητες φορές!
Δεν συγκλονίζει η παρουσία της!
Δεν είναι Ευλογία ο ορισμός της...
Ας την τιμήσουμε λοιπόν ως της αξίζει..
Ας την αξιοποιήσουμε κατά δύναμη...
ας την υψώσουμε στο βάθρο της
μιας πίστης...
ετούτο το πολύτιμο το Δώρο του ΕΝΟΣ!
4/8/19

81. Κάθε ημέρα, ποια από όλες;

‘Όλες ίδιες, της ζωής οι θυγατέρες!
Καλημέρα, κάθε ημέρα
ευλογία και μητέρα
της χαράς ή και της λύπης!
Ας την έχουμε στα χείλη
μελωδία καλωσύνης
πέρα από την οικογένεια
στη δουλειά ή στο σχολείο...
Είναι δώρο η ζωή μας
και η όποια καλημέρα
ένδειξη ευγνωμοσύνης!
4/8/19

82. Η αγάπη μου

Είναι η αγάπη μου
μυρωδάτος βασιλικός,
η έγνοια μου μαντζουράνα
ωκεανός η υπομονή
Ξάστερος ουρανός...
η κατανόησή μου!
Παιδί μου,
είμαι η μάνα σου!
Πάντα θα σ’ αγαπάω!
5/8/19

83. Καλημερούδια...

Καλημερούδια...
Αδέλφια μου Έλληνες
Και... με χαϊκού!

Είναι Δευτέρα!
Όμορφη εβδομάδα
Καλοί μου Φίλοι!
6/8/19

84. Ακόμη μια φορά...

Δεν δίστασες κι ετούτη τη φορά
να χαστουκίσεις το φιλότιμο
του ανθρώπου που σε αγαπά!
Μου φαίνεται παράξενη
η έμμονη ιδέα σου
πως δικαιούσαι να προσβάλλεις
ατιμωρητί
τον άνθρωπο που προσπερνά
την τέτοια συμπεριφορά,
απλά γιατί είσαι «η δική του»!
Όπως επίσης οφείλεις να θυμάσαι
πως όταν η αγάπη κακοποιείται,
πεθαίνει!
Δύει στον ορίζοντα της ζωής
και πίσω δεν κοιτάζει!
Η ανεκτικότητα κουράζει...
έχει... όρια!
6/8/'19

85. Βρε μάτια μου...

«Βρε μάτια μου τι έκανα
κι ολημερίς οδύρεσαι!
Σε αγαπώ καρδούλα μου
τι μου στεναχωριέσαι;»

«Την λες αγάπη ετούτη εδώ
Μπερμπάντη, ανοιχτομάτη,
που κάθεσαι στον καφεéné
παρέα με τους άλλους
και σαν περνά ένα μωρό
στα δεκαοκτώ του χρόνια
τα μάτια σας γυαλίζουνε
λες κρύσταλλα βρεγμένα
Και οι γλώσσες σας λυκόσκυλου
με ζόρι συγκρατούνται!»

«Ω! Τι ντροπή γυναίκα μου
έτσι να μου μιλάς!
Ποιος είπε τέτοια πράγματα
κυρά μου τιμημένη
που σε παντρεύτηκα μικρός
τυφλός από αγάπη
για την καρδιά σου την χρυσή
για τα γλυκά τα μάτια σου
το τροφαντό σου σώμα!»

«Δεν ξέρω γιατί μου λες
τι έκανες πριν χρόνια
σαν ήμουνα δεκαοχτώ
παιδί ήμουν ακόμα,

άντρα μου μόνο πονηρέ.
Δεν με δουλεύεις
ό,τι κι αν πεις
είναι ξεπερασμένο...
Ο γιος μου πέρασε προχτές
απέναντι του καφενέ
και είδε το μπουλούκι
τους εκλεκτούς τους φίλους σου
-κι εσένα αρχημουρντάρη!
Το χάζεμα που κάνατε
με το ανθηρό μπουμπούκι
που είναι άξια μαθές
νύφη μας για να γίνει!
Άντε λοιπόν αντρούλη μου
μήπως μυαλό και βάλεις
ωσάν παντρέψουμε τον γιο
και γίνεις ο παππούλης!»

«Γυναίκα μου πώς σκέφτεσαι!
Χαίρομαι που ζηλεύεις...
όμως με παρεξήγησες!
Εμείς οι άντρες είμαστε
εκ φύσεως κυνηγοί...
Όμως εγώ σε κέρδισα
γλυκειά μου ελαφίνα
και φτάνει μου το θήραμα!
Σε αγαπώ σε σέβομαι
και μην ακούς πολλά!
Τους φίλους μου μην μου στερείς
και είναι καρδιακοί μου...

Κι αν κάποτε τα μάτια μας
πέφτουνε στα «μωρά»,
είναι γιατί έχουμε γιούς
και όπως σωστά το έθεσες
ναι... ψάχνουμε γι' αυτούς!»

«Να πω πως δεν σε ξέρω!
Συγχωρεμένος άντρα μου
γιατί σε αγαπάω
όμως μην το παρατραβάς
κι ας είσαι και μπαμπάς!
Τα όρια της υπομονής
αντέχουν τόσο μόνο!..»
12/8/19

86. Μιλήσαμε...

Μιλήσαμε, ναι...
Όμως είπαμε κάτι;
Φλυαρήσαμε!

Θάλασσα είναι!
Ότι θέλει... το κάνει!
Είναι μάγισσα!

Σκύβει η Νύχτα
Τα αστέρια ψάχνονται
Συμβαίνει κάτι;

Ναι... μα δεν βλέπεις;
Η θάλασσα κατάπια
Την άθλια Ζωή!

Ψεύτες... αλήτες...
Απειλούν την αλήθεια
Προδίδοντάς την!

Οι απάνθρωποι
Παίζουν με την έγνοια
Των εναρέτων!

Βρωμά το χνώτο!
Επιφανειακή... Ναι...
Άθλια γνώση!
16/8/19

87. Απόρρητα! Όχι... δα!
«Ο κόσμος τά 'χει τούμπανο!»
Η κουκουβάγια η σοφή
κι αυτή την νύχτα έκραξε
κι έκλαψε η ορφανή...
κι ολονυκτίς... αγρύπνησε!
Βγήκε ο φίλος
τα είπε στον φίλο
κι η έγνοια του μεγάλη!
Κι ο γνοιασμένος άνθρωπος
δεν άντεξε
και τά 'πε στον δικό του!

Το φάσμα άπλωσε
και σκέπασε την πόλη
και τρίβανε τα μάτια τους...
οι άνθρωποι...
Τι όνειρο μα τω Θεώ
Φρικτό... απάνθρωπο!
Φωτιά ασίγαστη και
ο πόνος αθεράπευτος!
Όμως ο εφιάλτης γέλασε
με δάκρυα στα μάτια...
Η λύπη είναι απαγορευτικό
στα φλογισμένα μάτια του!
Το δάκρυ όμως τρέχει...
Ήταν αέναα εκεί
λες κι ήταν παρείσακτος!
Κι όμως ήταν του ανθρώπου
δημιούργημα
και έκαιγε τις καρδιές...
Με πόνο κι η άμοιρη αλήθεια
φορούσε μαύρα τα γυαλιά
δεν άντεχε τον ήλιο...
«Γιε μου παραμέρισε για λίγο!
Άσε την νύχτα να σαβανώσει
την πολιτεία ετούτη...
πένθος το μέγα, σήμερα!»

Πως είναι όλα ετούτα...
τρομερά
Κι αλήθεια αξεπέραστα
κι ο νους χαροπαλεύει!
17/8/'19

88. Αγαπημένο...

Αγαπημένο
Σγουρόμαλλο αγόρι,
Αγάπησέ Με!

Μην με προσπερνάς
Σφυρίζοντας τραγούδια
Που αρέσουνε!

Άλλα προσμένω...
Την αγκαλιά σου θέλω
Το ζεστό φιλί!..
17/8/'19

89. Παπαγαλάκι!

-Παπαγαλάκι!
Ποιον αλήθεια εννοείς!
Μήπως εμένα;

Απάντησέ μου!
Ακόμη περιμένω!
Μήπως λανθάνω;

-Πάλι φλυαρείς!
Παπαγαλίζεις πάλι!
Σε βαρέθηκα!
17/8/19

90. I really...

I really don't mind
jokes
as long as they are,
just... jokes!
17/8/19

91. Στην καρδιά...

Στην καρδιά
του θέρους της χαράς
Έτρεξε δόλιος ο φονιάς
του πεύκου και του έλατου!
Τα ήθελε νεκρά για τους
δικούς του λόγους!

Του πράσινου τα πόδια
ριζωμένα...
στο ήσυχο το χώμα...
Πως να γελάσετε
τον θάνατο κακόμοιρα
Δεντρά!

Προδότης της Χλωρίδας
της πανέμορφης
Διπλός φονιάς
της άμοιρης πανίδας!
Τον τόπο να γυμνώσει
πάλεψε... και το πέτυχε!

Πόση αλήθεια υπομονή
χρειάζεται ο Έλληνας
Που αγαπά την γη του,
τους συνανθρώπους του
και κλαίει για το άδικο!
Πενθούμε πάλι σήμερα!

92. Δεν θα είχα...

Δεν θα είχα πολλά να πω
αν δεν με έκρινε η λογική
αέναα,
αν δεν με πίεζε νοημοσύνη
η ντόμπρα
αν δεν με βασάνιζαν τύψεις
για τα αιώνια τρωτά
στην τιμωρημένη την χωρίς
σύνορα κοινωνία μας
τώρα πια!
Ένας συνήθης άνθρωπος
κι εγώ
και όλα τριγύρω μου ατέλειωτο
αλώνι
όπου ο χάρος κάνει μόνο
την δουλειά του
και δεν μετρά, μήτε ζυγίζει
με ντομπροσύνη τις ψυχές
παρά τις σταχυοθετεί αιώνια!
Μεράδι αυτών, και η δική μου!

Μοίρα κοινή η των ανθρώπων
και έτσι μονάχα μπορεί και
ημερώνει η καρδιά
και η ψυχή σιγά-σιγά
στης ειρήνης την ανάσα!
17/8/19

93. Της «...Μεσογείου»
Της «...Μεσογείου»
τους στίχους τους ωραίους
Τραγουδήσαμε

Και νεράιδες
Προσκαλέσαμε μαθές
Στο πανηγύρι!

Σουραύλι αίνου
Σειρήνων μελωδίες
Ξυπνούν Έρωτες!

Και σύ γλυκέ μου
Άπλωσε στο πλάι μου
Ιστούς αγάπης
21/8/19

94. Σκέφτομαι πολύ

Σκέφτομαι πολύ...

Έφυγες μακριά μου

Είμαι μοναχή!

Πόσο πόνεσα!

Ψάχνω στα χαράματα

Έρημη ζωή!

21/8/19

95. Παιδί...

Και είναι μέρα

Σκοτεινή μαθές παιδί

Πρόσεχε λοιπόν!

Είναι Πέμπτη ναι

Και ο Θεός που ξεύρει

Στέλνει άγγελο!

Να σε φυλάξει

Απ' την κακιά αντάρα

Με τον ήλιο του!

Θα σου χαρίσει

την θερμή αγκαλιά του

Να ηρεμήσεις!

Δες καμάρι μου
Τα σύννεφα σκορπίζουν
Δες χαρά Θεού!

Σε αγαπάει
Καμάρι μου ο Θεός!
Να το θυμάσαι!
22/8/19

96. Οι γάτες μου!
Εύπνησα που λες
Κολύμπι στον ιδρώτα!
Ασυνήθιστο!

Ψάχτηκα ξανά!
Μήπως ήταν όνειρο;
Ήταν αλήθεια;

Όλα άσχετα!
Η γάτα... τα γατάκια
Στο πάπλωμά μου!

Τα κουβάλησα
Στο δικό τους καλάθι
Και ησύχασα!

«Γάτες μου καλές...
Σας αγαπώ... ως εδώ...
Στο κρεβάτι σας!»
22/8/19

97. Τα τραγούδια μου!

Τα τραγούδια μου
Που γράφονται για σένα
Αγαπημένε

Της ψυχής είναι
Σειρήνες οι τολμηρές
Κατάγραφέ το!

Και το φιλί μου
Μέσα από την καρδιά
Ξεπετάγεται!

Αγάπησέ με
Για παντοτινά λοιπόν
Δική σου είμαι!
23/8/19

98. Οι φλέβες

Οι φλέβες ζωής
Των δέντρων στην Αλέα
Η Χλωροφύλλη

Κυλά ήσυχη
Σκληρή η ζωή αυτών
Σαν την δική μας!

Αεικίνητα
Τα λυπάμαι αλήθεια
Δεν έχουν πόδια!
23/8/19

99. Καλοκαιράκι!

Καλοκαιράκι...
μείνε λίγο ακόμη
μην βιάζεσαι δα!..

Αύγουστε φεύγεις.
Να 'τος και ο Σεπτέμβρης
που κατέφθασε.

Σου μοιάζει λίγο
Μήνα του σταφυλιού μας
Είναι τρυφερός

Συνήθειες καλές
ημέρες... μάλλον ζεστές!..
Καλώς να έλθει!

Καλώς το και το Φθινόπωρο!
24/8/19

100. Σκέφτηκα πολύ

Σκέφτηκα πολύ
Κουράστηκα αλήθεια
Χαμένος χρόνος!

Έπιασα πάτο
Λυπήθηκα άδικα
Μηδέν όφελος!

Ω! Τώρα κλαίω
Υποφέρω εις μάτην
Ζωή... Έρεβος

Καρδιά μου γεια σου
Νά 'σαι ευτυχισμένη
Όπου να είσαι!

Λυπάμαι για μας
Χωρίσαμε γρήγορα
Ως δυο άγνωστοι!
28/8/19

101. Ημέρα γιορτής

Ημέρα γιορτής
Γιορτάζει ο ΠΑΤΕΡΑΣ!
Ας ευχηθούμε!

Καλέ μας ΜΠΑΜΠΑ
Σπουδαίε ΠΑΤΕΡΑΚΗ
γλυκέ άνθρωπε!

ΧΡΟΝΙΑ ΣΟΥ ΠΟΛΛΑ
Πάντα χαρά γεμάτα
Καλέ μας μπαμπά!

Σπουδαίος ΠΑΠΠΟΥΣ
ΠΑΠΠΟΥΛΗΣ Ασπρομάλλης
Γενναίος ΠΑΠΠΟΥΣ!

Πες μας αστεία
Πάμπολλες Ιστορίες
Ω! Πόσες ξέρεις!

Πες μας Καλέ μας
Χάιδεψε τα αυτιά μας
Αγαπημένε!

ΠΑΠΠΟΥ σπουδαίε
Χρεία η ΣΟΦΙΑ ΣΟΥ!
Πλούτος στην Ζωή!
30/8/19

102. Είπα να πω...

Είπα να πω την καλημέρα μου
κι ας μας χωρίζουνε
ατέλειωτοι ωκεανοί!
Είπα να στείλω την αγάπη μου
με φτερωτά φιλιά...
στους ώμους σου να ξαποστάσουν
στα όμορφα μαλλιά σου να πετάξουν
να χτίσουν την πιο όμορφη φωλιά!
31/8/19

103. Τα χέρια...

Τα χέρια τα γενναιόδωρα...
τα ολοζώντανα... τα τρυφερά...
νωχελικά κι αβίαστα τα έδεσε
τριγύρω μου ο Ηλιοκράτης,
Μάγιστρος του Έρωτα...
Και πώς πλημμύρισε θέρμη
το είναι μου
μουδιάσανε τα μέλη μου
σφραγίζοντας αιώνια την μνήμη
πρωτόγνωρης στιγμής!..

Σταύρωσε η μοίρα με χρυσό
την βούλα της συναίνεσης
και η νύχτα έκλεισε τ' ομμάτι
με πλέρια ηδονής...
Ω! μα ήτανε Θεός!

Το κύμα σίγασε γαληνεμένο
ως είναι θείος ο Έρωτας
σαν η όμορφη μανόλια
δένει με τρόπο τα λουλούδια της
στον γαλανό καθρέφτη σου
κυρά μου...

Τα γλαροπούλια σου σκούζουν
μαλακά
τα γουργουρίζει -κρασί γλυκό
ο έρωτας-
και σιγανά μεθούνε...

Νεράιδα μου κοντά μου
πάντα είσαι,
άγγελος φύλακας μου
κράτα σφιχτά το χέρι μου
δεν θέλω να τον χάσω
και είναι ακριβός μου...
Σαν μου τον έταξε το αστέρι μου
σαν που η αγκάλη του και το
φιλί του
το πόθο πρώτα δέσανε,
τώρα τρέχει να πει τα συχαρίκια
στα μαγεμένα αστέρια!
Δες... πώς τρεμοσβήνουν
στο αεράκι οι πόθοι τους...
Αστέρια μου φωτίστε το διάσελο
διακριτικά η Δέσποινα της Νύχτας
να διαβεί!
Σελήνη μου -καλώς τηνα-
τ' αγκάλιασμα, ευλόγησες

το πρώτο το φιλί του έρωτα
που μου έταξε η Μοίρα η καλή!

Της Φύσης Σεβαστά Εξωτικά,
πιστέψατε... ευλογήσατε
την ένωση ετούτη...
Ας συμβαδίσουμε μαζί
στο πέρασμα του χρόνου
στον κυκεώνα της Ζωής!
5/9/19

104. Απόφθεγμα

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΔΩΡΟ ΤΟΥ ΔΙΚΟΥ ΜΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΤΑΔΕ ΕΦΗ ΠΙΠΙΝΑ Δ. ΕΛΛΗ
5/9/19

105. Τα δειλινά...

Τα δειλινά του Έσπερου
αναλογίζομαι κοντά σου...
Ήτανε άρρωστη,
τόσο βαριά η καρδιά σου!
Πάσχιζα να την γιάνω
με τα βοτάνια της αγάπης
και προσευχόμενα στον
Ουρανό

να φυλακίσει το κακό
που άδικα σε πλήγωνε!
Του απολογισμού ήρθε
ο καιρός...
Απέτυχά να σε γιατρέψω...
Δεν διάβασες την καρδιά μου
δοσμένος στην φρίκη σου
για την απιστία της άλλης!
6/9/19

106. Μη με κοιτάτε...

Μη με κοιτάτε που σιωπώ...
Έχω τόσα... μα τόσα να ειπώ!
Είναι αλήθεια, κομμάτι
δυσκολεύομαι
να σας μιλήσω για την έρημη
ζωή...
Άλλωστε δεν ξέρω, πούθε να
πρωταρχίσω...
Τι είναι σπουδαιότερο ώστε να
ξεκινήσω;
Και... η ηλικία μου... πάει χρόνους
οπίσω...
Έτσι λοιπόν... οι αναμνήσεις μου
αφόρητα στριμώχνονται στο Νου
οι πεθυμιές με βιάζουν να ξομολογηθώ,
οι δε συνθήκες με σπρώχνουνε
να διαμαρτυρηθώ!

Ήταν πολλές εκείνες οι φορές
που επαναστάτησα...
Τις μνήμες κατηγόρησα ως
«Δυνάστες της ζωής μου!»
Από την άλλη την μεριά στέκει
μοναδική η αλήθεια:
άραγε πόσο αξίζει η ζωή ενός,
την μνήμη του σαν χάσει!
Ανατριχιάζω όταν σκεφτώ...
ν' ανεμοδέρνει η ψυχή
σ' αιώνια ομίχλη
ψάχνοντας για το «πόθεν» της...
τις ρίζες της κι ας είναι όποιες κι
αν είναι!

Κάποιες ωφέλιμες στιγμές
εμπειρίες κακές-καλές
γεύσεις στο πιάτο της ζωής
μοιράζομαι μαζί σας!
6/9/19

107. Μιλάμε για ώρες

Μιλάμε για ώρες
επιχειρούμε τομές
ψάχνουμε πιθανές λύσεις
τελικά όμως αποφασίζουμε
πως οι τελευταίες αδυνατούν
εξαιτίας της στενοκεφαλιάς μας
τελικά!

Όντως δεν είμαστε κυρίαρχοι
απάντων
ιδιαίτερα του θυμοειδούς...
που ποικίλει τόσο
όσο οι αριθμοί των λογικών
ή μη όντων!

Άδικα παιδεύομαστε...
Πάμε για καφέ...
δεν υπάρχουν λύσεις!
7/9/19

108. Μην κλαις...

Δεν χάθηκε ο κόσμος...
Έχασες λες το «τραίνο!...»
Δεν το έχασες καλή μου...
Ακόμη είσαι εδώ...
Αναπνέεις, ζεις...
Μπορεί να πιστεύεις
πως ότι χάθηκε
ήταν μοναδικό ταξίδι
στην ευτυχία...
Όμως φόρεσε το όμορφο
χαμόγελό σου
και με την πρώτη ευκαιρία
ετοιμάσου για το επόμενο
με αισιοδοξία...
Συγκεντρώσου στους ανθώνες
που θα βρεθούν στον δρόμο σου...

στο ζεστό χαμόγελο
χαριτωμένου συνοδοιπόρου!
10/9/19

109. Άνεμοι χτυπούν

Άνεμοι χτυπούν
Φωτιές που απελπίζουν
Αποκαΐδια...

Ζωές καμένες
Συντρίμια μνήμες βίου
Θεέ μου φτάνει!
11/9/19

110. Την σκέφτηκα πολλές φορές την άδικη

την μοίρα του ανθρώπου!
Ω! Οιδίπους! Θλιβερέ της Ιοκάστης μοναχογιέ!
Η μοίρα σε κατεύθυνε, ν' αφανίσεις τον πατέρα σου
τον Λάιο,
να γίνεις των Θηβών ο βασιλέας παίρνοντας νύφη σου
την Ιοκάστη, την μητέρα σου!
Δεν γνώριζες ο δύστηνος, πως είχαν ήδη ανοίξει
του Αιόλου οι άμετροι ασκοί!
Αγχόνη τρώει την μάνα σου κι εσύ! Ω! δύστυχε εσύ!
αυτό-τυφλώνεσαι! Πόσο απαίσια είναι κάποτε η ζωή!

Ορέστη εκλεκτέ του Αγαμέμνονα, μοναχογιέ, κι εσύ
παντέρημος στον πόνο σου του «ΠΡΕΠΕΙ» βάλτωσες!
Την Κλυταμνήστρα, τη μάνα την πιστή,
την μάνα την θαυμάσια, στα όμορφα παιδιά της,
κίνησες να θερίσεις και τον συνένοχό της, Αίγιστο!
Δράστες κι οι δυο, του δολοφονημένου πατέρα σου!
Ω! ναι... επιβαλλόταν το καθήκον σου του υιού,
κι ας ήταν ο πατέρας σου με άλλη... ξένη γυναίκα...
Ναι ξένη, την μάντισσα Κασσάνδρα, την θυγατέρα του
Πριάμου της Τροίας βασιλιά!

Κι ήρθε σε χρόνους σε καιρούς, ο δύστηνος ο πρίγκηπας...
ο Άμλετ!

Να μαρτυρήσει του πατέρα του, του Βασιλιά Άμλετ, το
φάντασμα...

Ω! Μα αφήνει υποψίες για την αιτία του θανάτου του
καθώς ως φάντασμα ο ίδιος τριγυρνούσε στον
ανακτόρων τις ταράτσες

ψάχνοντας γι' αυτόν, τον γιό του, για να του μηνύσει
να αποκαταστήσει με τιμωρία τον άδικο τον θάνατό του!
Την βασιλική τιμή του...

Τι σου 'λαχε νέε μου κι εσένα!..

Η μάνα σου η βασίλισσα Γερτρούδη να προδώσει
τον πατέρα σου, να τον αφανίσει, με τρόπο απαράδεκτο,
φρικιαστικό... άκου λέει: χύνοντας φαρμάκι στο αυτί του,
και με συνένοχο τον Κλαύδιο, τον ίδιο του τον αδελφό,
και να σιγοντάρει την Γερτρούδη «του», που ήταν
γυναίκα του, τώρα πια!

Θεέ πώς επιτρέπεις τα τέτοια ανομήματα;

Τι άλλη τραγωδία θα μπορούσε ν' αντέξει ο άτυχος ο
πρίγκηπας!

Ο πατέρας του δολοφονημένος από τον θείο του και από την μητέρα του!

Ο Πολώνιος⁸ ατυχώς, θεώρησε την γέννηση ετούτης του της τρέλας -και βέβαια μιλάμε για τον πρίγκηπα Άμλετ-, από την αγάπη του, προς την κόρη του Οφηλία!

Γιατί τι άλλο θα μπορούσε να είχε χτυπήσει τον νιο; Σκέφτηκε ο άμοιρος, ο ανίδεος βασιλικός ακόλουθος!

Τι λάθος τραγικό!

Και να σκεφτεί κανείς ο δύστυχος Πολώνιος, σκοτώνεται αν και απόλυτα αθώς -έστω και από λάθος- από τον ίδιο τον πρίγκηπα!

Την βάσανο του Άμλετ την αποπλήρωσε η αγαπημένη του Οφηλία!

Ω! πόσο άδικη η Μοίρα του ανθρώπου, μπορεί να είναι τελικά!

Αλαλιασμένη η δύστυχη, αγκάλιασε το σκοτεινό νερό!

Ω! Άμλετ! Ω! Άμλετ! Πόση συμφορά!

Τι νά 'κανε με την σειρά του ο άτυχος γιος κι αδελφός ο Λαέρτης ο εξίσου μοιραίος άνδρας!

Στήνει παγίδα, στον απελπισμένο πρίγκηπα, τον Άμλετ... αλείφει στο σπαθί του δηλητήριο, δηλητηριάζει το κρασί του!

Πάνω στην μάχη των δύο νέων για το δίκαιο, η ένοχη Γερτρούδη, πεθαίνει,

⁸ Σύμβουλος βασιλικός, πατέρας του Λαέρτη και της Οφηλίας.

πίνοντας το δηλητηριασμένο εκείνο το κρασί, που προοριζόταν για τον πρίγκηπα, τον πονεμένο γιο της, Άμλετ!

Ο Λαέρτης τραυματίζει τον Άμλετ, και εκείνος τον πληγώνει θανάσιμα!

Ω! ΑΘΛΙΟΙ, ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ, ΣΤΑΜΑΤΑΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗ, ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΑΣ!

Αναρωτιέμαι αν ετούτες οι μυθιστορίες υπήρξαν τόσο φονικές και τόσο εξωπραγματικά τραγικές γιατί ήταν πιθανόν να διαδραματιστούν!

Άλλωστε και οι τραγωδίες που μαρτυρούμε στις ημέρες μας δεν είναι λιγότερο ανήλεες ή φοβερές!

Στάζουν δηλητήριο... αθλιότητα... βαθύ πόνο!

Ω! ΑΘΛΙΑ ΖΩΗ!

ΞΕΡΕΙΣ ΠΩΣ ΝΑ ΒΑΣΑΝΙΖΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ!

111. Οι ορχιδέες άνθισαν και πάλι...

μία γαλήνη πλημμυρίζει

την ημέρα μας...

Έδωσε ο Πλάστης και η φύση

συνεχίζει ακούραστη

την δημιουργικότητά της

αφήνοντας στην άκρη

τα ανόμοια...

δίνοντας το παράδειγμα

στους μίζερους θνητούς!

Δηλώνει άλλη μια φορά

πως τίποτε δεν χάνεται

υπάρχει η συνέχεια...
κι ας είμαστε ευγνώμονες!
14/9/19

112. Ποιος είτε πως η θάλασσα

ξέρει να συγχωρεί!
Όπως την καταντήσαμε...
συγχώριο δεν υπάρχει!
Την βλέπουμε χαιρόμαστε
όμως τα σωθικά της
γεμίσανε με πλαστικά
και άλλα δηλητήρια!
13/9/19

113. Αποφθέγματα

1. Δεν με χαλάει που μεγαλώνω...
παρά η αχαριστία
κάποιων ανθρώπων!
2. Σκέπτομαι τι είναι καλύτερο...
Να ακολουθήσω τις πνοές της ψυχής μου
ή εκείνες, του ρεαλισμού!
3. Αναπάντητα ερωτηματικά!
Χαμένος χρόνος!
It is, what it is!
13/9/19

114. Μην φεύγεις ακόμα...

Τα σκυλιά αλυχτούν
Και τα φώτα τρεμοσβήνουν
στο αγιάζι....

Μην φεύγεις ακόμα...
Αν ικανοποιήσαμε την φθαρτή μας
ύπαρξη...
δεν ταΐσαμε το Νου και την Ψυχή...

Μη φεύγεις ακόμα...
τώρα αρχίζουμε για το μάνα
του θυμοειδούς!
Δεν εγείραμε την προσοχή μας
στον πόλεμο των φύλων
ανάμεσα στους άσπονδους φίλους
στους μυστικοπαθείς γείτονες
στους κύκλους παθογένειας,
των πολιτικάντηδων
στους άγρυπνους ορατούς τε και
αοράτους εχθρούς του σεβαστού πολίτη
εκείνους που υπονομεύουν την γαλήνη
των θηλαστικών...
Ή ακόμα ασχημίζουν τα αθώα χρώματα,
και μας σοκάρουν με χυδαιότητες!

Ω! Μην φεύγεις ακόμα...
έχουμε τόσα πολλά να πούμε!
Δεν μιλήσαμε για τον άνθρωπο
τον αγέννητο...
τα άτυχα ίσως παιδιά του αύριο!

Την κληρονομιά που τους αφήνουμε,
για το χνώτο του μέλλοντα γείτονα
-ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;
ΠΩΣ ΦΟΒΑΜΑΙ!

Μη φεύγεις λοιπόν!...
Ας σχολιάσουμε
τα φαινόμενα που εγείρονται
καθημερινά
ως οι δυνάστες μαγειρεύουν
επιδόρπια... ορεκτικά...
για εμάς τους κοινούς θνητούς
ή ασύλληπτα παιγνίδια
για την διασκέδαση τους...
Αιώνια παλεύουν, ετούτα τα ευφυή
ανθρωποειδή
να εφεύρουν ποικίλα όργανα...
να χειραγωγήσουν τον ντουνιά!
Αγχώνονται σου λέω...
πώς να τον αλυσοδέσουν νοητά...

Ω! αγαπημένε μου
πώς σε δηλητηριάζω
με τις βαρύγδουπες σκέψεις μου!
Η νύχτα είναι χαιρέκακη, πονηρή...
όχι από μόνη της...
Γιατί έτσι την κατάντησαν
οι ανεύθυνοι δίπλα μας...
Μείνε λίγο ακόμη κοντά μου...
Αύριο που ξημερώνει Κυριακή

θα επισκεφθούμε την θάλασσα...

Τον καθρέφτη του ουρανού...

Το φως που σκορπά τις σκιές...

Πόσο σ' αγαπώ!

14/9/19

115. Σήμερα ο ήλιος διέφερε!

Θαρρώ μπερδεύτηκε... κομμάτι!

Έπαιξε με τα λίγα σύννεφα,

μπερδεύτηκαν με τις θερμοκρασίες

πότε φορώντας ως Φαέθων τα καλά του

πότε χαμένος μες την γκρίζα αγκαλιά τους!

Τελικά, κατάφερε κι εμάς να μας μπερδέψει...

Έτσι... Το πρωί, ντυθήκαμε κανονικά...

το μεσημέρι έκανε ψυχρούλα,

ρίξαμε κάτι απανωτά...

Το απόγευμα ξάστερος πάλι ο ουρανός

μα ο ηλιάτορας τραβώντας για την Δύση

ξέγραψε την ανάγκη μας, όπως ορίζει η Φύση.

Βροτοί εσμέν αδύνατοι, ελπίζοντας εις μάτην

πάλι ξανά κλιματισμό και μάλλινα στην πλάτη!

14/9/19

116. «Ο Ήλιος του Θανάτου..»

Και η λαμπρή σου
Βασιλιά μου... Ανατολή
δεν δώρισε σταγόνα ευτυχίας!..
Συγχώρησέ με Φωτοδότη..
αλλά έχω πόνο στην καρδιά
αληθινά μεγάλο!
Της μίλησα... μιλήσαμε... και πάλι!

«Σου πρόσφερα ύδωρ κρύσταλλο
και χρώμα λατρεμένο.
Για να σου πω,
πως παραδίνομαι σ' εσέ,
πως είμαι ολοδικός σου...
ψυχή τε και σώματι!»

Με κοίταξε ερωτηματικά..
Τα μάτια της με ρώταγαν
και ήτανε υγρά..
Η φωνή της, άωτης απελπισίας
γκρέμισε τις στείρες ελπίδες μου!

«Άραγε τι δεν ξέρεις;
Έφυγα από τον κόσμο σου
της ακριβής φιλίας!
Ανήκω κάπου αλλού
και το ξέρεις!
Μάρτυρας είσαι μου!
Τι λέω; Φίλος του είσαι!
Ή εχθρός του τελικά;
Ω! Δείξε κατανόηση

φίλε μου αγαπημένε!
Με σπρώχνεις... ανελήητα
- ξέρω πως δεν το θέλεις,!-
να σε βεβαιώνω ξανά και πάλι,
πως δεν ανήκουμε μαζί!..»

Και τι να πω τώρα ο έρημος...
Εγώ που από τον όμορφο
τον Έρωτα,
ήμouνα λαβωμένος!

“Νομίζεις πώς δεν ξέρω;
Νομίζεις δεν σε νιώθω;
Τι άραγε μου λες;
Πως έχεις υποχρέωση
στον Πυγμαλιώνα σου;
Είμαστε νέοι... ταιριάζουμε!
Του Πυγμαλιώνα κατώτερος
δεν είμαι!
Λύσε τον «Γόρδιο Δεσμό»
και του δικαίου ο Θεός
θα σε χειροκροτήσει!
Τα νιάτα έχουν το δικίο τους...
Όχι στην υποψία
της λύπησης του Νου!
Εμείς οι δυο ταιριάζουμε.
Τα ίδια αγαπούμε!
Έλα να φύγουμε μακριά!
Γιατί λυπάσαι, αλήθεια;
Βλέπω το αδιέξοδο...
Μοιράστηκες σε δύο...

Ο Πυγμαλίων δεν χρειάζεται
τον έρωτα γλυκειά μου
τον θαυμασμό σου μόνο!
Είναι αυτάρκης ως προς ετούτο!
Τόσες τον τριγυρίζουνε
πολλές τον κυνηγούνε!
Είναι πρότυπο χαριτωμένου
μεσήλικα...
Αδιαμφισβήτητα όμως έλκει
ως Διανοούμενος Κορυφής!
Όντως και κολακεύεται
που έλκονται τριγύρω του
τόσα πια θηλυκά!
Κάποιες λες κι είναι έτοιμες
να τον ακολουθήσουν...
Ίσως ακόμη και στην άλλη
την ζωή!»

«Δίνει ουσία στην ζήση μου
Είναι ο Μεγάλος Δάσκαλος!
Κι εσύ τον αγάπησες...
και τώρα... τον μισείς!
Ίσως όμως τον ξαναγαπήσεις!
Κατάλαβέ το!
Αγαπώ τον Νου του...
Χρειάζομαι την παρουσία του,
είναι η αναπνοή μου!
Ζω για να ρουφώ το νέκταρ
της Σοφίας του!»

«Ναι είναι αλήθεια!
Είναι σπουδαίος άνθρωπος...
Μεγάλη είναι Διανόηση!
Γητεύει άπαντες τελικά...
Κλέβει κι ετούτη την γαλήνη
των δικών!
Γίνεται παθιασμένος φίλος !
Όμως...
σαν ο πρώτος ενθουσιασμός
σιγάσει
σαν ο ρεαλισμός εγκαθιδρυθεί
στις ψυχές
ρυθμίζοντας τις ορμές αμφοτέρων...
τότε κάτι αλλάζει...
πασχίζει να τους φέρει στο απόλυτα
δικό του επίπεδο... κυρίως απόψεων...
Θαρρείς και επιδιώκει την πλύση
εγκεφάλου των δικών του!
Ναι...
Ευφραίνεται σαν του παραδοθούν
Ψυχή τε και Νου...
Παθιάζεται...
Επιδιώκει την συμπόρευσή τους μαζί του
Ναι... για να τον βοηθήσουν;
για να τους βοηθήσει;
Όλα ετούτα είναι κάπως δύσπεπτα!
Μα... πώς είναι δυνατόν... αναρωτιέμαι...
όλοι πια να του οφείλουν... και εγώ!
Του δόθηκα! Ναι του δόθηκα...
Ω! ναι μεγίστη η επιθυμία του
να πραγματοποιήσει κάθε όνειρο

που φυτρώνει μέσα του!
Αδίστακτος και ενεργητικός ως είναι
εξακολουθεί να ασκεί πίεση προς πάσα
κατεύθυνση,
και άκου... τον γνωρίζω μόνο καλά..
Ναι... το κάνει άθελά του...
είναι ο άνθρωπος τέτοιος...
Τονίζω τα ελάχιστα... και πάλι...
Και όχι απλά στους ομόπνοους φίλους
που ούτως ή άλλως είναι δοσμένοι
στην υπηρεσία του!
Ετούτοι οι τελευταίοι μεταξύ αυτών
και ο άμοιρος, εγώ,
κάποια στιγμή εξαντλημένοι
από το πάθος του
απομακρύνθηκαν, απομακρύνονται
από δαύτον...
ή αυτός από αυτούς... με σπαραγμό
αληθινό!
Το έζησα... το ζω!
Δυσκολεύεται αρρωσταίνει,
ως είναι απόλυτος
καθώς ακολουθεί τον δικό του Θεό!

Μα εγώ σου μιλώ...
μιλώ για τον δικό μου
τον αληθινό έρωτα,
την αγάπη μου για σένα!
Τρελαίνομαι για σένα!
Αυτός την φήμη κυνηγά...

Ανανεώνεται η θηλυκή
αρμάδα γύρω του
χωρίς καν να κουνήσει δάχτυλο!
Ω! μα είναι ο απόλυτος γητευτής
των θηλυκών ανθρώπων...
Όλες τις χρειάζεται...
και όλες τις αγαπά, πλατωνικά
έστω!
Δεν σε πειράζει ετούτο;
Και όλες περιμένοντας του έρωτα
το νέκταρ
ξεδιψασμένες μένουν!

-Είναι τόσο αχόρταγος!
Ω αλήθεια τον λυπάμαι,
μα πότερο εμένα τον πιστό του
υπηρέτη! -

Ω! είναι ατίμητος, ο αληθινός...
έρωτας!
Πώς σου διαφεύγει η ουσία του
αγαπημένη άπιστη!
Δεν θέλω την γνώμη μου
για σένα να αλλάξω.
Τον χαρακτήρα σου τον σέβομαι
αληθινά
πιστεύω στην ειλικρίνειά σου!
Πάρε με... παρακαλώ σε...
να μην θρηνήσει Ήλιος ο Νοητός...
Σε βλέπω...
τρέφω οίκτο και για τους δυο μας!

Με ακούς επιφανειακά,
κοιτάζοντάς με...
(δεν μπορεί να με ακούς
δια των οφθαλμών σου!)
Δεν με ακούς λοιπόν και ίσως
να με σιχαίνεσαι που σε εκλιπαρώ...
Τώρα πια το νιώθω πως
ο Ήλιος του Θανάτου
με στοχεύει...
Πάρε με! Μην μ' αφήνεις!
Μόνο εγώ σε ΑΓΑΠΩ αληθινά!»
16/9/19

117. ΑΓΑΠΗ...
ΑΓΑΠΗ...
ΛΕΞΗ ΜΑΓΙΚΗ,
ΠΟΥ ΓΙΑΝΝΕΙ
ΚΑΘΕ ΠΟΝΟ....
ΚΑΝΕΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ
ΛΑΜΠΕΡΑ
ΥΨΩΝΕΙ ΜΑΣ
ΣΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ
ΔΙΝΕΙ ΦΤΕΡΑ!
16/9/19

118. Άνθη αγάπης

Άνθη αγάπης
Στολίζουν το πεζούλι
Καλός οiwονός!

Θαύμα η Φύση
Πολύτιμα τα δώρα
Του Δημιουργού
18/9/19

119. Οι σειρήνες ακούγονταν όλο και πιο κοντά.

Ο μικρός Άγγελος δοκίμαζε τα φτερά του
ανοιγοκλείνοντάς τα!
Πήδηξε δύο ή τρεις φορές δοκιμάζοντας
την ισορροπία του...
Ω! Τα κατάφερε τελικά να συνδυάζει το πήδημα
με τις κινήσεις των άπειρων φτερών του...
Αιωρήθηκε λίγες στιγμές, στο κενό...
Μπόρεσε να σταθεί στην στέγη του σπιτιού
μπροστά του... χαμήλωσε... και
στάθηκε με περιέργεια στο μπαλκόνι...
Κοίταξε από την ανοιχτή μπαλκονόπορτα...
«Α! Ναι το δωμάτιό μου!» σκέφτηκε
και γλίστρησε σαν πούπουλο πίσω στον
Πρώτο όροφο... Η πόρτα πάντα ολάνοιχτη...
Η κίνηση μεγάλη... Κοίταξε με περιέργεια.
Πλησίασε την μάνα του... την φίλησε στο μάγουλο
κι εκείνη ρίγησε και έσφιξε το σάλι της,
πάντοτε σιωπηλή... Ήταν αγνώριστη!

Κατέφθασαν οι σειρήνες και εκεί σιώπησαν.
Οι νοσοκόμοι τρέξαν στον δρόμο, εκεί μπροστά του...
«Εδώ είμαι!» φώναξε, κοιτώντας τους χαμογελαστά...
Μα εκείνοι μάζευαν το άψυχο του σώμα!
21/9/19

120. Μην με κοιτάς παράξενα

Εγώ είμαι, ίδια, όπως και χθες!
Τα μάτια σου τα θόλωσαν
η λύπη σου, το άγχος...
Άστα να φύγουνε...
Στρέψε την προσοχή σου
στην καθημερινότητα όπως αυτή
σου δίνεται
Και κάνε την πολύτιμη ακόμη κι έτσι!
Θά 'ρθει η στιγμή του γέλιου,
Της χαράς, της λύπης ή του θρήνου!
Όλα αναπόφευκτες μερίδες
του μενού, που λέγεται ΖΩΗ!
Είμαστε ενήλικοι... ζήσαμε πολλά.
Ας μην ξεχνούμε τίποτε...
κυρίως τα καλά!
21/9/19

121. Οφείλω να συνθηκολογήσω
με τις τόσες αντιξοότητες!
Να σταματήσω της ζωής μου
τα φαντάσματα να κυνηγώ!
Το ακόντιο του Δον Κιχώτη
δανείζομαι
το φευγαλέο όνειρο να κατακτήσω
τα αδύνατα να κάνω δυνατά!
Με παρακολουθεί ο Σάντσο Πάντσα,
την κεφαλή κουνώντας
από της απογοήτευσης
την λύπη, δοκιμασμένος!
Ο Ανεμόμυλος κινείται αργά,
και τόσο, σιωπηλά
που με ναρκώνει!
Η ιδέα της πραγματοποίησης
πόθων ευσεβών, κοπάζει εδώ...
Όχι άλλα όνειρα,
όχι άλλες απογοητεύσεις!
Η Δονκιχωτική περιπέτεια
καταλαγιάζει εδώ,
δίνοντας τόπο στην μοιραία
αποδοχή των πραγμάτων.
Επίσταται η ανάγκη συνθηκολόγησης
με τους απραγματοποίητους πόθους,
η αποδοχή του κυνικού ρεαλισμού
φάντασμα που με κρατούσε δέσμιο
αλήθεια, επί μακρόν!

122. Ο άρτος της ζωής

Ζεστός... φρέσκος

πάει...

Δεν πλαντάζει ο πόθος

του γυρισμού!

Όχι γιατί δεν τον αποζητούμε

παρά γιατί οι μέρες μας φθίνουν

και μαζί η ικανότητα της

ευχαρίστησης

περί «καλών τε κ' αγαθών!»

στην παλιά πατρίδα!

Ο Οδυσσέας ήταν ακόμη νιος

όταν έλεγε στην Καλυψώ

με ψυχή και μάτι αχόρταγο:

«οίκαδε τ' ελθέμεναι και νόστιμον ήμαρ...»

21/9/19

123. Ξέρω...

Σε είδα χθες

Με τον άνθρωπό σου!

Τον νέο φίλο σου!

Πριν λίγο ήμουν ακόμη

Δικός σου...

Τρόπος του λέγειν

Βεβαίως,

Ως απεδείχθη!

Δεν θα πω ότι προδόθηκα

Ούτε ότι πληγώθηκα,

Δεν θα πω ότι αδικήθηκα

Μήτε πως ταλαιπωρήθηκα!
Όμως η πίστη στον καλό
σύντροφο
είναι προτέρημα
που επιβραβεύεται...
Θεωρώ ότι οφείλεις
να προσέχεις τώρα πια!
Μην το παρακάνεις...
Οι σύντροφοι στην ζωή
δεν είναι παπούτσια
ούτε καπέλα που τα
αλλάζεις...
Και μάλιστα έτσι γρήγορα!
24/9/19

124. Γιατί αλήθεια γράφω!

Μήπως για να με κρίνετε...
Επιδιώκω μήπως μια
κάποια φιλοφρόνηση....
Ή αν παρεξηγηθώ...
μήπως με κοροϊδέψετε!
Όπως κι αν έχει το ζήτημα
δουλειά είναι δική σας...
Εκείνο που με αφορά,
είναι το θράσος μερικών...
Εκείνων που τολμούν
να μ' αντιγράψουν
ή άλλους ποιητές ή συγγραφείς
αγνώστους κατ' εμέ!

Plagiarism is an unforgivable
act!..

Επιδιώκω την επικοινωνία μας
ελικρινή... αφεγάδιαστη...

Ο Πλάστης που μας μοίρανε
λογής-λογής μας προίκισε
και πλούσια τα δώρα...

Η μίμηση είναι απαξιωτική
κουτί της άλογης Πανδώρας!

Δεν μας ταιριάζει ως ποιητές
με «δάνεια να μπαλώνουμε»

τα έρμη ποιήματά μας...

Όσοι λοιπόν το κάνατε
σπεύσατε να διορθώσετε

και μην διανοηθείτε...

πως τέτοια αδικήματα

«αβρόχοις ποσίν»,

περιδιαβάζουνε!

Κάποια στιγμή ο «ΔΑΙΜΟΝΑΣ»

ψαρεύει την αλήθεια!

Και τότε... τίποτε μα τίποτε

δεν σώζει την έρμη την υπόληψη!

25/9/19

125. Όμορφη νά 'ναι η νύχτα σας

Γλυκά τα όνειρά σας

Και το ξημέρωμα η χαρά

Δίνει στο είναι σας φτερά!

28/9/19

126. Σιωπή!

Μας ακούει το Σύμπαν!
Αναρωτιέται για το άγχος μας...
Μας χρεώνει... «Οποία αχαριστία!»
28/9/19

127. Ο Ηνίοχος ενώπιόν μου!

Κοιτάζω με προσοχή
τον αιώνιο έφηβο του άρματος...
τους γαληνεμένους βοστρύχους
συγκρατημένους με ζωστήρα
στην συμμετρική κεφαλή
το έντιμο το περήφανο μέτωπο
τα φρύδια τα γραμμένα
τα μάτια που ζυγίζουν
το ζητούμενο
την αφεγάδιαστη μύτη
τα χείλια της νιότης,
τον δυναμικό πώγωνα!

Η ψυχή φώλιασε στα μάτια
που θωρούνε άφοβα το μέλλον...
Το καλογραμμένο χέρι
τα φίνα δάχτυλα συγκεντρώνουν
την μαγική δύναμη
που ο Νους επιστρατεύει επιμελώς!
Τι θαύμα!..
Ο ιππόδρομος της πειθαρχημένης
υπομονής

της δύναμης του πείσματος
για το νικηφόρο τερματισμό,
ξανοίγεται μπροστά του.

Ανάμεσα στα κύματα της
αμφιβολίας
στην ομίχλη του τέλους
η πεποίθηση σοβαρολογεί
με τον πόθο και την ανάγκη
για την τιμή που Γαληνεύει
την Νίκη.
Αφουγκράζομαι τις ιαχές του
πλήθους
την θανατερή συγκέντρωση...
διακρίνω τις αλλεπάλληλες σταγόνες
του ιδρώτα
να μαλακώνουν τους βοστρύχους...
να αυλακώνουν το μέτωπο
τα μάτια να κοκκινίζουν στην αρμύρα...
Τώρα ρέουν στα ζωντανά μάγουλα
στον ψηλόλιγνο λαιμό
υγραίνουν το ένδυμα...

Ω! Θεέ... Νενικήκαμε!
30/9/19

128. Πες μου αλήθεια,

τι σε πειράζει πότερο...

μήπως η του ύψους

απουσία

από το ύψος!

Ίσως η ματιά που ακινητεί

στης ανύπαρκτης απορίας

το χάος!

Είναι η γλώσσα

που κόκκαλα τσακίζει

ή ο Νους που απεγνωσμένα

ψάχνει

πόθεν να κρατηθεί

για να μην γκρεμιστεί

στο έρεβος της αφάνειας!

Ποιος ξέρει αλήθεια!

Μην είναι ο άνεμος

που αιώνια ανακατεύει

του σύμπαντος τα μείγματα,

μπλοκάροντας τους ήλιους

που φωτίζουν τους τυφλούς

να μη χαθούν στους,

της αναξιοτήτας,

λαβύρινθους!

Τελικά... θριαμβεύει η άγονη

Φιλαυτία!

Τα φαινόμενα αποκαλύπτουν

χειραγώγηση Μάντισσας!..

Τα χέρια μας δένονται

με ηλίθιους χρησμούς
και ενώ το Σύμπαν βαδίζει
την απραπό της δικαιοδοσίας
ως προς τα άπειρα, τα άδοξα...
της καθημερινότητας,
υποκύπτει κι αυτό στους ηλίθιους
χρησμούς της!

Παγκοσμιοποίηση!
Τι άραγε καταλαβαίνουμε
όταν αναφέρουμε
τον συγκεκριμένο όρο;
1/10/19

129. Η απουσία του ρήματος

«Κολακεύω»,
από το λεξιλόγιό μου,
δεν είναι παράξενη, υποθέτω!
Αφορά το μέλι της αλήθειας
που όχι σπάνια, πικραίνει!
Θαρρώ ισοζυγίζει καταστάσεις!
Όντως η Κολακεία είναι περιττή.
Ο σωστός, συγκρατημένος λόγος
επιβάλλεται,
ώστε να ζυγίζει έστω και ελάχιστα
«καράτια»!
Η δε «Αλήθεια», ως βαρύτιμη
και άκρως σοβαρή έννοια
στέκεται από μόνη της,

αν και πολύπλοκη για πολλούς!
Δεν την αναγνωρίζουν καθώς
προτιμούν το Ψέμα...
Και όμως ετούτη η χωρίς πάθος
έννοια
δεν θα έπρεπε να πονά, κανέναν!
Κάποιοι από εμάς την ψάχνουμε,
καθημερινά, περισσότερο ίσως
από συχνά!
Σαν κάποια πράγματα στραβώνουν
ψάχνουμε αναμφίβολα να βρούμε
την αιτία,
κυρίως όμως την αλήθεια πίσω
από τις λέξεις ή τις ποικίλες
μαρτυρίες!
Το γεγονός ότι οι καλοθελητές,
ή οι συμφεροντολόγοι,
την απεχθάνονται
όταν δεν τους συμφέρει
και τότε τρέχουν και την θάβουνε,
οφείλεται στον μπόναμά
που οι ψεύτες και οι κλέφτες
αντάξια τους πληρώνουν!
Το ξεπούλημα της συνείδησης,
το θάψιμο της Αλήθειας
επισφραγίζουν την ενοχή
του δράστη και του ρουσφετιού!
Ας το προσπεράσουμε λοιπόν
μια και δεν μας αφορά!
2/10/19

130. Μου άρεσε αυτός ο άνθρωπος.

Ήταν αληθινός!

Η φωνή του ξεχωριστή!

Ο παλιός δίσκος του

ανήκει στον γιο μου.

Αναπαύεται στο τραπέζι του καφέ,
στο σαλόνι μας.

Τα μάτια του, σπάνιο βελούδο,

αποκαλύπτουν κάτι λυπηρό!

Δεν μπορώ να ορκιστώ για την

άποψή μου...

πως μαρτυρούνε την αέναη

αναζήτηση!

Άραγε αναζητούσε κάτι;

Η ψυχή του αγκάλιασε το σύμπαν

κυνηγώντας αυτό το κάτι;

Κοιτάζω αυτό το όμορφο πρόσωπο

και αναστενάζω!

Μέγα αδίκημα να αναξιοπαθεί

ο άνθρωπος,

να φεύγει απ' την ζωή,

αδικημένος!

Και πάλι όμως πώς μπορεί

να κρίνει, κανείς μελετώντας

κάποια βελούδινα μάτια!

Ίσως δεν είναι καθόλου έτσι!

Ησυχάζω, ελπίζοντας τελικά,

ότι μπορεί και να κάνω λάθος!

Στον Ντέμη Ρούσσο

3/10/19

131. Μου άρεσαν ανέκαθεν οι πεταλούδες!

Ω! Είχανε υπέροχα, βελούδινα φτερά!
Ήτανε όμως παράξενες ψυχούλες
που δεν με άγγιζαν πραγματικά!
Αντίθετα οι μέλισσες με έλκυαν
μ' εκείνο το επίμονο ζουζουνητό
με τα φτεράκια τους ακούραστα
επίμονα να τρέχουν πέρα δώθε
και να δουλεύουνε ακούραστες
το κεφαλάκι τους δοσμένο στον ανθό!
Αυτές την γύρη του κερδίζαν για το μέλι
γεννοβόλούσε εκείνο τον όμορφο καρπό!

Πόσο Υπέροχη η Φύση, που θαύματα αιώνια μπορεί!

12/10/ 19

132. Όμορφη νά 'ναι η Κυριακή,

με ήλιο ή και με βροχή
με μια παρέα αγαπητή!
Γίνεται η γεύση του καφέ
ξεχωριστή και εύγεστη
γίνεται η χαρά διπλή
και δένονται οι καρδιές!

13/10/19

133. Σκέφτηκα να σ'επισκεφθώ,

στο «σαλόνι» σου, Φίλη μου!
Δεν ξεχνώ την φιλόξενη,
την διακριτική
συμπεριφορά σου.
Την ανοιχτή αγκαλιά σου
και το μετρημένο χαμόγελό σου!

Με μια κούπα κακάο
και μια έννοια κρεμασμένη
στα χείλια μας...
Κοιταζόμαστε, και οι ψυχές
αγαλλιάζουν,
Μεγάλη υπόθεση η ειλικρίνεια...
Το ενδιαφέρον που γεννά
η έγκυρη φιλία !
Η έγνοια για τα κοινά!

Να βλέπομαστε φίλη μου!..
Να ανταλλάσσουμε τις σκέψεις
που πλακώνουν τα στήθη μας...
Τις απόψεις που γεννά
η καθημερινότητα.
Να ατενίζουμε το αύριο
με πεποίθηση...
«Ξέρω... πως κάτι καλό
θα βγει τελικά από αυτές
τις μικρο-συνάξεις μας...»
Ξέρω πως θα ιδωθούμε...
Ίσως νωρίτερα από ότι
νομίζουμε!

Ας κρατούμε της ελπίδας
την χόβολη θερμή
και ας επικοινωνούμε με
τις αδελφές ψυχές...
τους κοινούς φύλακες
της αριστείας!
Η Αγάπη Δεν Έχει Σύνορα!
Είναι μια λάγνα παρουσία
που ξέρει να διατηρεί
τους ιμάντες που ενώνουν
τις αδελφές ψυχές!..
ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ!
3/10/19

134. Είσαι η άνοιξη κι εγώ
το χελιδόνι!
Βασιλικός στην γλάστρα σου
Μοσχοβολά ο κήπος...
Και η καρδιά σου γιασεμί
Κρεμάστηκε στην πόρτα σου!
Θα έλθω αγάπη να σε δω
Με μια αγκαλιά τραγούδια
Με μαντζουράνα στην ποδιά
Τριαντάφυλλο στα χείλια!
Μη σε φοβίζει η εποχή
Που έρχεται τροχάδην
Είσαι για μένα η άνοιξη
Είμαι το χελιδόνι!
4/10/19

135. Τι φρούτο παραδείσιο

ο έρωτας παιδί μου!
Τον γεύεσαι, γοητεύεσαι
και ξεκινάς για άλλο!
Όμως τα φρένα σου πατάς
όταν το αγαπήσεις!
Τότε αρκείσαι σε αυτό
και όντως παραδίνεσαι!
Και αν στο δρόμο σου βρεθεί
φρούτο εξωτικό
ο στεναγμός σιγάζει
γιατί η αγάπη η αληθινή
δεν ξέρει να κουράζει!
5/10/19

136. Πώς καίει η άμμος!

Τα παιδιά καταφεύγουν
στα ρηχά της γαλανής...
Στον κύκλο του πιστός
ο Φωτοδότης
ξοδεύεται ανηλεώς,
να καθαρίσει άμμο και
αρμύρα...

Τα πέταλα αζάλας
στολίζουν κοπελιάς
τα όμορφα μαλλιά...
Ω! Μα δεν αντέχουν!
Δες τα που πήραν και

μαραίνονται
στην φλογερή ανάσα του!
Της βάρκας τρέμει το πανί
κι ο νοικοκύρης βιάζεται
να πιάσει αμμουδιά...
Τα δέντρα είναι ακόμη εδώ!
Τρέφει τα ο ήλιος... η βροχή
και Δόξα τω Θεώ!
Αναρωτιέμαι για τα δώρα...
Αν είναι ένοχος κομμάτι
ο Άγιος Φωτοδότης!
6/10/19

4. ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

Διαβάζοντας... διαβάζοντας... όλο και κάτι περισσεύει και
έτσι δημιουργείται η γνώση με την ευλογία του δικού σου
μουαλού, τελικά!

Υπάρχουν τόσες αλήθειες πίσω από τόσα οργανωμένα
ψέματα, η τις γελοιότητες ποικίλων εθνικών ομάδων στον
αίωνα... χρειάζομαι ολάκερη ζωή και βάλε για να τα
παρουσιάσω...

Έτσι χωρίς καν να παραδίνομαι στα ιστορικά κείμενα και
όντως γεγονότα καταλήγω σε απλά και ίσως ελαφρά,
σύμφωνα με άλλους συμπεράσματα...

Ο λόγος εδώ περί... εντάξει θα διαπιστώσετε στην
συνέχεια... κάποια πράγματα άσχετα αν συμφωνείτε ή
διαφωνείτε τελικά!

Οι Εβραίοι της κάποιας εποχής γνωστής στους Έλληνες,
κυκλοφορούσαν στο Αιγαίο, μιλούσαν άπταιστα

Ελληνικά... και εξασκούσαν τις όποιες ανάγκες τους, επίσης α λά Ελληνικά ...

Αργότερα, πολύ αργότερα βέβαια, αποφάσισαν να εξαγουν και άλλα προϊόντα... εμπορίου... αυτή τη φορά θρησκευτικής υφής...

Αφού επετεύχθη αυτό με φοβερά αποτελέσματα στην ιδεολογική Ελλάδα, και στο πέραςμα χρόνων, οι Ρώσσοι βλέποντας ότι εντός της χώρας τους υπήρξαν πολλοί, προέβησαν σε ποινές φόβου... οι Εβραίοι δεν είχαν δικαιώματα στην Παιδεία... εννοώ την τριτοβάθμια... Όμως ο Νους είναι δουλευταράς... Έτσι λοιπόν οι άτυχοι αυτοί άνθρωποι σκέφτηκαν να αγοράσουν ονόματα Ρώσσων... Κάποια λοιπόν ωραία πρωΐα οι Ρώσσοι είχαν αποκτήσει πλήθος Εβραίων επιστημόνων...

Και να και η Γέννηση του περίφημου Κουμμουνισμού.... Δεν χρειάζεται να πούμε για τους ηγέτες Λένιν κτλ. Και κυρίως την περίφημη χρονολογία... του ντόρου!

Με την καταστροφή όμως χιλιάδων ανθρώπων από τους Γερμανούς, βρέθηκαν με ένα κρατίδιο το νέο Ισραήλ, το οποίο στην πορεία επεκτάθη και συνεχίζει...

Ύστερα δημιουργήθηκε το... καταπληκτικό: «Ανθρώπινα Δικαιώματα» παρά ταύτα δεν επετεύχθη επιτυχώς καθώς ασκείται κατ' εκλογήν... από τους ηγέτες ξέρουμε ποιους!

Τέλος δημιουργήθηκε ένα νέο κίνημα, νιόγεννο παιδί Κλίντον και Γκορ (ο κακόμοιρος γύριζε από σχολείο σε σχολείο και σε διάφορες χώρες... για να πείσει άπαντες...) ναι... ναι... πρόκειται για την περίφημη «Αλλαγή του παγκοσμίου κλίματος».

Περιμένω λοιπόν και ενόσω εν ζωή, να δω ποια άλλη εφεύρεση θα γεννηθεί από απογόνους Εβραίων της

υψηλής διανόησης, τους καλούμενους, κουμμουνιστές και σοσιαλιστές! Γιατί οι απλοί άνθρωποι ασχολούνται με τα της καθημερινότητας ανεξαρτήτως φυλής... ή χώρας... και δεν μπορούνε καν να αντιδρούνε... και αυτοί είναι που πληρώνουν τα σπασμένα τελικά... το είδαμε στην πατρίδα μας και μην νομίζετε ότι τα πράγματα καλύτερεύουν, ενόσω εισέρχονται οι λαθρομετανάστες και μάλιστα μουσουλμάνοι... δια χειρός μέλους του ΝΑΤΟ, και όντως πέρα βρέχει για τους εν Ευρώπη, εταίρους μας!

7/10/19

137. Στης Μαγεύτρας Κνωσσοῦ τα παλάτια

υπέροχες γυναίκες οι μορφές
κρατούν της γνώσης Δώρα
(όμοια οι μάγοι σε ὕστερη εποχή!)
αιχμαλωτίζουν την ματιά μου βασανιστικά!
Τι τέχνη, τι αβρότητα!
Λεπτές, αέρινες, ελκυστικές...
Ω! Ξάφνου αφήνουνε την επιφάνεια
που στον αιώνα τις φιλοξενεί,
τρέχουν ξωπίσω του μοναδικού ἄρρενος,
εκείνου με τα κρίνα!
Πρίγκηπα τον ονόμασαν οι «Εκσκαφείς
Προσκυνητές»
τότε που με μικρά πινέλα ξεκόρμιζαν
από το χῶμα το ψυχοφθόρο
τους μύριους θησαυρούς της σπάνιας
Κνωσσοῦ!

Μα... ο εύχαρις νέος μήτε σταλιά κινείται!
Πανύψηλος, περήφανος, τα κρίνα του
αδιάσπαστα... τιμά!
Αναρωτιέμαι με άγχος τώρα πια,
«άραγε τίνος χάρισμα, να ήτανε
τα κρίνα ετούτα, τα ακριβά!»
Οι νιές εις μάτην προσπαθούν την προσοχή
να κλέψουνε αυτού του κρινοφόρου!
«Ω! Δώρα κρατούμε άσπλαχνε!»
Κειός στέκεται αλύγιστος, πανέμορφος
ίνδαλμα νιού αξόδευτου στα γήινα!
Στα κρίνα του, δοσμένου!

Κορίτσια μην ξοδεύεστε!
Μην ματαιοπονείτε!
11/10/19

**138. «Μόνιμο δυστύχημα στην Ζωή μας
η σκακίερα των Δυνάμεων!
Τα προβλήματα -ποτέ οι λύσεις!- αυτών
περιπαίζονται!
Ουαί ουαί Γραμματείς και Φαρισαίοι!»**
13/10/19

139. Δέρνονται της Φύσης τα στοιχεία!

Κλαίουσες οι Ιτιές λυγίσανε στον θρήνο!

Στου δειλινού τις εκκλησιές, κλαίει βουβή η Παναγιά!

12... μπαρουτοκαπνισμένου Οκτώβρη, 2019!

Πίσω της αφήνει την λαμπρή την φορεσιά

και τυλιγμένη σε ολόμαυρο χιτώνα

τον δρόμο παίρνει για την πνιγμένη στο μπαρούτι

Ανατολή!

Εκλιπαρεί τον γιόκα της τον θάνατο να διώξει

τ' άμοιρα γυναικόπαιδα, τους γέροντες... να σώσει!

Μα... όλα είναι ανθρώπινα κι ο άνθρωπος το ξέρει

πως οι φωνές της Παναγιάς στο χάος έχουν πέσει!

«Το πλήθος που αντιστέκεται, δύναμη να το σπλίσει

τον άθλιο Αγαρηνό γρήγορα ν' αφανίσει!»

δεν θα το κάνουν οι άγιοι, μήτε οι ευλογίες

γιατί καλά το ξέρουμε πως έχουν οι ιστορίες...

όταν οι πρόγονοι ημών, μας ευλογούσαν λέγοντας...

τα λόγια εκείνα τα σοφά «... συν χείρα τε... και Αθηνά!»

Παιδιά της γης πατάξετε δια της βοής, το μέγα αυτό

αδίκημα!

Σας νοιάζει μην ζημειωθεί η γη, στου κλίματος

την αλλαγή!

Για τα σφαγμένα τα παιδιά τι άραγε θα κάνετε;

Είστε αλήθεια ήρωες ή σκέτα καρναβάλια

που κάποιοι σας υπόσχονται οφίκια... τιμές...

ή ίσως κάποια κέρδητα για τις πολλές φωνές!

Φωνάξτε και θρηνήσετε, που χώρες εγκληματικές

το κλίμα της παγκόσμιας ειρήνης

αναίτια κι ασύστολα στο έρεβος βυθίζουν

κι αφήστε της παγκοσμιοποίησης τις άχαρες φωνές!

13/10/19

140. Το πιάνο της σιωπής!

Βουβάθηκε στην απουσία
των παιδιών
που άντρες τώρα πια,
στα μονοπάτια της ζωής,
ακολουθούνε την δική τους
ατραπό!
Τι κρίμα που η ποιότητά της
ανέκαθεν, χωλαίνει
βιάζοντας αγάπες ή ταλέντα
-αλοίμονο- στης λήθης μια γωνιά!

Του πάθους ο πιανίστας
την επιστροφή στο όνειρο
κυνηγά!
Ο δεύτερος παραδόθηκε στην
κλασική plus, κιθάρα...
ο τρίτος στο τραγούδι,
ο τέταρτος κυμαίνεται μεταξύ
του σιωπηλού, αδικημένου πιάνου
και της ηλεκτρικής κιθάρας!
Κι εγώ...
πνιγμένη μες σε μύριες ασχολίες,
λυπάμαι για το πιάνο που
το απροσδόκητο καρτερά!
Το προσέχω με αγάπη
το κρατώ λουστραρισμένο
και προσμένω σαν ετούτο,
το θαύμα, το ζητούμενο, το ένα!
14/10/19

141. Σε είδα ξανά...

Πάντα ωραίος, αέναα μοιραίος!
Την πίπα σου καπνίζεις περισπούδαστα...
Τα μάτια μισοκλείνεις...
Αναρωτιέμαι για την τόση ηδονή...
Κι όμως την κάπνιζες ανέκαθεν!
Δεν την βαρέθηκες την συντροφιά
ετούτη!
Είναι αλήθεια η μόνη ακριβή μες
στην ζωή σου;
Τα θηλυκά σε κοιτάζαν ανέκαθεν
με κάποιον θαυμασμό, με κάποια
περιέργεια!
Άλλα σε μελετούσαν με δόση οίκτου,
προφανώς!
Οι ιστορίες τους για σένα, αληθινές
ή όχι,
για σένα περισσεύανε!
Την ειρωνεία όλων ανέκαθεν την
προσπερνούσες,
μελτέμι στον ωκεανό των σκέψεών σου!
Μήτε που υπολόγιζες ποτέ την μυστική,
ή φανερή κακία
λίθο στο διάβα σου την θεωρούσες
αίλουρος γινόσουν και την προσπερνούσες!
Άσπονδη η έγνοια των του κύκλου σου,
σε περιτριγυρίζει με εμμονή σ' ετούτη
την μικρή την κοινωνία...
Μα παραβλέπεις... Σου έγινε συνήθεια!
Δεν σ' ένοιαζε τι λέγανε, τι λέγουνε
για τα «καμώματά» σου...

Είχες εκλέξει ενωρίς για την δική σου
ατραπό
στην ταπεινή, της πόλης συντροφία!
Την πίπα την ξεχωριστή
την ακριβή γαλήνη του μοναχισμού,
την δημιουργικότητα... ύψους!
Είναι τα χαϊδεμένα σου!

Και η γυναίκα;
Ναι... η Γυναίκα που ανέκαθεν
τιμούσες...
αν και θήλυ των Γραμμάτων
στα του οίκου βοηθεί, ως βοηθούσε
τα γραπτά σου μελετά, ως μελετούσε...
για τ' ανθρώπινα λαθάκια σου
κοιτάζει, ως κοιτούσε
τα διορθώνει όπως μπορεί, όπως
ανέκαθεν μπορούσε...
Θεέ μου πόσο πολύ σε αγαπά...
πόσο ανέκαθεν... ζεστά σε αγαπούσε!
15/10/19

142. Φουρτούνιασε το πέλαγο

και οι ψυχούλες σκιάζονται.
Συννέφιασε κι ο ουρανός
και τα αστέρια χάνονται!
Μικρά παιδιά χαθήκανε
στης λευτεριάς τον δρόμο...
Ασίγαστος ο πόνος!
15/10/19

143. Θα σας πω ένα τραγούδι

να καεί το πελεκούδι...

Να χορέψουν τα παιδάκια
νιες, νυφάδες και μαμάδες
παλικάρια ή μπαμπάδες...

Οι γιαγιάδες οι κομπές
με τα γεροντοπαλικαράκια!
Να βλέπουν, να χειροκροτούν
τα καλά τους τα εγγονάκια!
«Μπράβο... εύγε...», παλαμάκια!

Το χαμόγελο προσέξτε!
Αστεία αυτά δεν λέγονται
ως είναι η αλήθεια...
Της γιαγιάς τα παραμύθια
στον ύπνο μας βολεύονται!

Βραβείο η ωριμότητα
για όποιον μεγαλώνει!
Χορεύετε... διαβάζετε...
κι από όλα, ό,τι σας τραβά...
διαλέξτε, μην διστάζετε!

Μυστικά και αν δεν είναι,
λίγοι οι που τα εφαρμόζουν!
Διαβάζετε, χορεύετε
γυμνάζεστε, χαρείτε!
Αλήθεια σας αρμόζουν!

Μια φορά μονάχα ζείτε!
ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΜΟΝΑΧΑ ΖΟΥΜΕ!
21/10/19

144. Διασκεδάζεις με τις ανησυχίες μας

με τις σκέψεις μας για το αύριο...
Πώς θα εξελιχθεί η κοινωνία μας!
Τα παιδιά μας, οι αδύνατοι, οι ασθενείς,
οι γέροντες!
Πώς θα τα βγάλουμε πέρα με τις ιαχές
του πολέμου,
τους άτυχους και τους πληγωμένους...
τους ξεριζωμένους από τις στάχτες
οπού τους έθαψες...
που αναγκάζονται ν' αναγεννηθούν...
«φοίνικες»
για να πετάξουν μακριά...
Απάνθρωπε... Εγωιστή!

Και ξέρεις; Σε καταλαβαίνω...
Γιατί είσαι βάρβαρος... γεμάτος Μίσος...
υποφέρεις από Φόβο, Υπεροψία...
Ναι... αισθάνεσαι υπεροχή
ανάμεσα στους ασήμαντους αγνώστους
μικρούς ως προς το ανάστημά τους...
Γιατί άραγε;
Το παρελθόν σου του βάρβαρου,
DNA που δεν μπορεί παρά είναι κατάρα
που συνεχίζεται σήμερα και θα συνεχιστεί

στον αιώνα, δυστυχώς!
Όλα ετούτα τα εκθέτεις στην τρελή
οθόνη του ΚΟΣΜΟΥ αδιάντροπε!

Άσχετα με τον εικονικά ανθρωπόμορφο
εκσυγχρονισμό σου...

Άσχετα με την υποκρισία σου
ότι ενεργείς ως επιβάλλεται
από τις καταστάσεις
ξέρουμε μόνο καλά,
πως το σόι σου Κλέφτες ήταν,
είναι και θα είναι.

Κλέφτες και Λωποδύτες
Άθλιοι και Ζηλόφθονοι
Πεινασμένοι για τον ολοκληρωτισμό
της απολυταρχικότητας...

σ' αυτόν τον μικρόκοσμο του
βασανισμένου πλανήτη μας.
Και πιστεψέ με δεν σε έχει ανάγκη...
δεν σε χρειάζεται, δεν σε φοβάται,
γιατί δεν ανήκει στον επίγειο βρώμικο
κόσμο σου... στην επιφάνειά του,
αλλά στο υπερουράνιο σύνολο!

Και μια μέρα που θα έχει απαλλαγεί
από την δική σου δυσσομία
ίσως επιτρέψει στους διασωθέντες σπόρους
που θα κοιμούνται,
μια νέα ανάσταση, έναν Νέο Κόσμο!

22/10/19

**145. Πηγάδι απύθμενο, ο του ανθρώπου
ΝΟΥΣ!**

Ψάχνεσαι φορές για το αιτιατό
χωρίς ωστόσο να ψαρεύεις
την αλήθεια!
Ταλαιπωρεί η έμμονη προσπάθεια
και ο ρεαλισμός σε αδιέξοδα ωθεί!
Ταλανίζεσαι όταν κατ' επανάληψη
λογίζεσαι
πως είναι αδύνατον, άπαντα
να κατέχεις!
Και όμως... τα άλλα ζωντανά
που έπλασε ο ΚΤΙΣΤΗΣ
πορεύονται ως άρχοντες
της ταπεινής τους φύσης!
Γεννιούνται, ζουν ή χάνονται
με καίρια αξιοπρέπεια!
23/10/19

146. Βράδιασε!

Η ημέρα σώνεται
και η Αριάδνη περιμένει
την σειρά της!
Δεν αιτείται ο μίτος
στον ρόλο της, της Νύχτας!
Και το φεγγάρι που δεν
φάνηκε ακόμη, φοβάμαι
ότι σκοπίμως αδρανεί!
Όλα έχουν την σειρά τους.

Κι εμείς μετρώντας τον
πήχη μας του δρόμου
σκεφτόμαστε... βασανίζομαστε!
Τι «μέλλει γενέσθαι»
αύριο... μεθαύριο!
Το άγχος σκοτώνει την γαλήνη μας!

Το φεγγάρι δεν φάνηκε ακόμα
κι εγώ ψάχνομαι, περιμένοντας!
Καντήλι της υπομονής μου αναδεύεται
μονάχο στο σκοτάδι της Αριάδνης
χωρίς τον Μίτο της...
Παρόμοια όπως εγώ!
24/10/19

147. Μίλα στον Πλάστη!

Μίλα στον Πλάστη!
Κοίταξε στον ουρανό
Ζήτα συγγνώμη!

Σκληρή η ζωή
Μποδίζει τους δρόμους μας
Πάλεψε σκληρά!

Μαζί σου πάντα
Η πίστη στον Δυνατό!
Στον Εαυτό σου!
23/10/19

148 α. «Παράξενα, που υποδανλίζουν το σκεπτικό! Φυσικά, είναι η δουλειά του Υποσυνειδήτου, για την απελευθέρωση πιέσεων του Νου...
Με λίγα λόγια ο άνθρωπος ξε-τρελαίνεται με ετούτη την διαδικασία. Οι ψυχασθενείς δεν βλέπουν όνειρα...»
Πιπίνα Δ. Έλλη»

Σχόλιό μου για τα όνειρα, σε ανάρτηση του Γ.
Σταυράκη: «την είδα σήμερα το πρωί...» 24/10/19

Στην συνέχεια έγραφα μερικούς σχετικούς στίχους με τον τίτλο: «**Ο ΟΝΕΙΡΟΣ, ως είθισται**», πίνοντας έναν ελληνικό καφέ και σας τους αφιερώνω, με τις ευχές μου για ένα όμορφο ξημέρωμα!

148 β. Ο ΟΝΕΙΡΟΣ, ως είθισται
δεν αλλάζει των επισκέψεών του την ρουτίνα!
Αλλάζει όμως την μορφή του ανελλιπώς!
Κοιμόμαστε παρέα γινόμαστε το ΕΝΑ...
το αδιαίρετο... το αχώριστο...
Και αν φαίνεται ολονύκτια ετούτη
η συντροφιά μας
δεν ξεπερνά τα δεύτερα του χρόνου, τα λεπτά!

Δεν με φοβίζει ως είναι γέννημα του Νου.
Κι όμως, κατά καιρούς μου έδωσε λαχτάρες φοβερές!
Άλλοτε που με τρέλαιναν πολλές ανησυχίες
στης ημέρας μου το φως!
Κάποιες φορές με ξύπνησε μ' ασύλληπτες εικόνες
που πλήγωναν, που πόναγαν... ήτανε λες αληθινές!

Ω! Μα ήταν τόσο μα τόσο φοβερές...
Ήταν οι μύριοι φόβοι μου για τα μικρά παιδιά μου...
για τους αγαπημένους μου... πολύ μακριά από εμένα!

Φορές που ψάχνω κάτι για να βρω στον ύπνο μου,
εις μάτην
είναι τα αδιέξοδα που ημερήσια μαστίζουν την
γαλήνη μου!

Αφήνοντας τις λεπτομέρειες σπουδαίων ψυχολόγων
είναι εξίσου σπουδαίο να τονίσουμε εδώ,
πως Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Ο ΚΤΙΣΤΗΣ ΜΑΣ και
ΠΑΝΣΟΦΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ απάντων όσων
βλέπουμε και όσων μαρτυρούμε,
έπλασε και μας δώρισε το τέλειο μυαλό
(με ικανότητες που όσο περισσότερες δέχεται
δυνατότητες,
τόσο περισσότερο διευρύνεται... αναπτύσσεται!)
Ανάμεσα στους θαυμαστούς μηχανισμούς του
ο ΟΝΕΙΡΟΣ αποτελεί την Σωτηρίας, βαλβίδα!
Με κατανόηση, που ο Νους μου χάρισε,
με επίπονη παιδεία τρέφοντάς τον,
δέχομαι τα παιδιά του που εργάζονται κατά Νου
για να μας ανακουφίσουν, να μας προστατεύσουν...

Θαρρώ πως είναι νοητό πως όντως
Ο ΟΝΕΙΡΟΣ, είναι παιδί και λυτρωτής του Νου!
24/10/19

149. Με κοιτάζεις με περιέργεια

μικρό μου!

Δεν μοιάζουμε πολύ, άγγελέ μου!

Είσαι το νήπιο και είμαι η γιαγιά!

Το κρίνο πού' σκασε, και

το μαραμένο τριαντάφυλλο!

Όμως υπάρχουν τόσα πολλά

κοινά ανάμεσά μας!

Είσαι του παιδιού μου το παιδί

και σε αγαπώ διπλά...

Τα μάτια σου που μοιάζουν

τα δικά μου...

Λάμπει η χαρά και η φυσική ορμή

να ρθεις στην αγκαλιά μου!

Ω! Τι ευλογία να νιώθεις

πως του παιδιού σου το παιδί

είναι κιόλας τόσο κοντά σου!

24/10/19

150. Μου αρέσουν τα συνήθη...

όπως ένα σπάνιο λουλούδι!

Πόση φαντασία Κτίστη μου

πόση ευαισθησία...

Τα μάτια μου υγραίνονται

στην τέτοια ομορφιά!

Τι τύχη τα ασύγκριτα

δημιουργήματά σου,

ν' ακούω ή να θωρώ!

Του καναρινιού

το ασύγκριτο τραγούδι
να μαγεύει,
και τα ποικίλα χρώματα
όμορφου παπαγάλου
το μάτι να θαμπώνει!
Την θάλασσα, τον ουρανό
τον κάμπο και τα όρη!

Το σκέφτηκα πολλές φορές...
Είναι ατυχία, τα Χέρια σου
να μην μπορώ σφίξω
ή να εκφράσω την τόση
ευγνωμοσύνη μου!
Όμως... γεννήθηκα και ζω
Κτίστη μου στον καμβά σου,
κουκκίδα απειροελάχιστη!
Δικό σου έργο είμαι!
Θα ήτανε ασέβεια, εγώ,
η ταπεινή κουκκίδα σου,
για χάρη να ζητήσω;
Νιώθω πως με ακούς!
Διψά ο Πλανήτης Κτίστη μου
για δώρο χωριστό...
Ειρήνη την βαπτίσαμε
μα ως πρέπει δεν την ζήσαμε!
Κάθε που την πλησιάζουμε...
και που την αγκαλιάζουμε
γλιστράει μακριά μας!

Βοήθησέ μας Κτίστη μου
ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ ΩΣ ΕΙΣΑΙ...

Είναι μια λεπτομέρεια κι ετούτη
στον καμβά σου
ξέρω πως σου διαφεύγει!
Βοήθησέ μας Κτίστη μας γενναιόδωρε,
να την αγκαλιάσουμε
στον αιώνα!
ΜΕΓΑΛΗ Η ΧΑΡΗ ΣΟΥ
25/10/19

151. Ελλάδα μου...

Όμορφος πού 'ναι ο ουρανός
Σου,
η Θάλασσα η πλατειά Σου...
τα όρη Σου και οι κάμποι Σου
τα γάργαρα νερά Σου!
Όμορφος και ο λεβεντινός
που ξέρει την σειρά του
που ξέρει τι θα πει Θεός
και τι αξίζει ο γονιός!
Ποια είναι η Πατρίδα του
μυήθηκε στην Ιστορία της
ποιον ήρωα αγάπησε
ή ίσως τον μιμήθηκε...
Αν έρθει εκείνη η στιγμή
που ίσως να του ζητηθεί
τα χρώματα που ασπάζεται
να υπερασπιστεί...
τότε θα δείξει αληθινά
τον τόπο του αν σέβεται

αν αγαπάει την γη του
αν είναι αλήθεια Έλληνας
αν είναι παλικάρι!

25/10/19

Εν όψει της Μεγάλης Επετείου του ΟΧΙ της 28ης
Οκτωβρίου του 1940. Αθάνατος ο Ιωάννης Μεταξάς!

152. Μου έκλεψες τα δώρα τα πολύτιμα

της ακριβής, της μιας ζωής!

Την ηρεμία, την χαρά, την ικανοποίηση!

Τα αντικατέστησες χωρίς τις κάποιες τύψεις,
με την ανησυχία, την μιζέρια, την αβεβαιότητα!

Ψάχνω για λύσεις που δεν υπάρχουν,
για απαντήσεις στις μύριες ερωτήσεις!

Πατρίδα μου... όσο κι αν προσπαθώ
με διώχνεις με σκληρότητα μακριά σου!

Κι αν σε αγαπώ, την προδοσία γεύτηκα!

Τ' αδέρφια μου άλλους δρόμους χαράξανε!

25/10/19

153. Τα θαύματα του αιώνα μας

μοιάζουν των περασμένων...

Τι κι αν οι υπολογιστές

μας πείθουν ότι αλλάξαμε!

Ω! Ναι αλλάξαμε κομμάτι

ως προς τα συναισθήματα,

την ανάγκη σωστής παιδείας

για να μη μας βγει το μάτι!
Την αγάπη στον συνάνθρωπο...
Κι αυτή την «στραπατσάρανε»
όταν μας επιβάλλουν
το κατά τα άλλα χριστιανικό
«Αγάπα τον πλησίον σου»!
Ποιος επιτέλους είναι
«ο... του πλησίον»;
Η μείξη των Φυλών καταστρέφει
την ομορφιά που δώρισε στον
ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ο Κτίστης μας!..

ΑΝΘΡΩΠΟΙ,
ας μείνουν έτσι οι φυλές,
στον άπαντα αιώνα!
Γιατί άραγε ετούτη η παράλογη
ανακατωσούρα των ανθρώπων;
Ω! Μα βέβαια ίσταται μια μόνη λέξη
πρωτοπόρα...
«η παγκοσμιοποίηση»!
Όρος καταπληκτικός και λίαν
καταστρεπτικός
τον εφεύραν οι γνωστοί, για το
περίφημο... «CONTROL»!
Όμως και πάλι κρούοντας τον
Κώδωνα Κινδύνου
επαναλαμβάνουμε τα ίδια και τα ίδια...
Σε ποιους αλήθεια απευθυνόμαστε;
Στους ενεργούς ιθύνοντες
που εφαρμόζουν ακριβώς αυτό;
ΟΝΤΩΣ....

Άλλο ο Ανθρωπισμός και άλλο
η παγκοσμιοποίηση...

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ... (επί του θέματος)
ΞΕΡΟΥΝ ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΓΝΩΣΤΟΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ
ΔΟΥΛΕΥΑΝ ΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ!

The bastardization is a necessity for the so called
Globalization!

Wake up people...

They already put the chains in your body....

and they lead you wherever they want you to be! AT

“THE ANIMAL FARM!”

26/10/19

154. ΣΤΟΝ ΗΡΩΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΤΣΙΦΑ!
ΠΑΙΔΙ ΜΑΣ, ΑΞΙΟΛΑΤΡΕΥΤΟ!
ΚΛΑΨΑΜΕ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ!
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΕ ΦΕΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ!
ΘΡΗΝΗΣΑΜΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΟΥ
ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙ ΜΑΣ
ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΩΣ
ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥΣ!
ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΕΓΙΝΑΝ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΣΟΥ
ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΕ ΠΡΟΣΒΑΛΛΕ...
ΟΥΤΕ ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΓΗ!
Ω! ΑΘΛΙΟΤΕΡΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ!
ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΣΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΕ!
ΕΙΣΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ

ΤΟΥΣ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΟΥΣ ΠΟΥ ΣΕ ΠΡΟΔΩΣΑΝ!
ΑΘΑΝΑΤΟΣ!

27/10/19

155. Εν συντομία...

1. Κάκισσε μαζί μου η παπαρούνα
σαν μύρισα το χαμομήλι!
Ακόμα αναρωτιέμαι, γιατί δεν μπορώ
ν' αναπνεύσω ελεύθερα!

2. Πανήγυρης ήταν
και ο χορός των νέων, περιβόλι!
Κι εγώ καμαρώνω τον ξάστερο ουρανό
που μοιράζεται μαζί μας ετούτα τα καλούδια!

3. Έφτασε είτε από μακριά
πως είναι διψασμένος
και η νια φιλεύει με καρδιά
τον ξένο οδοιπόρο!

4. Και όλα γινήκαν στάχτη!
Τ' αποκαΐδια ορκίστηκαν εκδίκηση!
Δεν πρόλαβε καν την ευλογία ο ουρανός!
Τα όμορφα σποράκια τους σήκωσαν το κεφάλι!

5. Όταν δεν είσαι περήφανος
για την καταγωγή σου
είσαι ΔΟΥΛΟΣ!

6. Μη με φιλάς στα χείλη!
Ασπάσου μου το μέτωπο,
αισθάνομαι πιο ασφαλής!

7. Ο ουρανός κοιτάζει,
μα δεν ξεχωρίζει στην απεραντοσύνη του
τις ανθρώπινες αδυναμίες
την χαρά, τον πόνο, τον θάνατο!

8. -Πες μου πως μ' αγαπάς
και θα γίνω σκλάβος σου!
-Αδύνατον!
Δεν μπορώ ν' αγαπώ έναν σκλάβο!

9. Στην σκέψη της κακίας του ανθρώπου
καταφεύγω στην
αγνή και γενναιόδωρη φύση,
ενόσω μας αντέχει τελικά!

10. Έφτασε το Σαββατοκύριακο
- αν έχει σημασία!
Οι περισσότεροι από εμάς

τ' ακούν με αδιαφορία!

11. Ήταν ημέρα όμορφη! Στα περασμένα ανάτρεξα...
Σε χάρες... σε χαρές που με ανύψωσαν,
λύπες που με προδώσανε!
ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΤΩ ΘΕΩ!

12. Πλημμύρισε στο άρωμα η Άνοιξη!
Στου κήπου την πασαρέλα
φουντώνει των ανθέων, διττή η ομορφιά!
Τι να πρωτοδιαλέξω!

13. Μονάκριβη της ξενιτιάς
η Νοσταλγία η βαθειά!
Μοιράζεται Νους και καρδιά
και δεν υπάρχει γιατρεία!

14. Η εμπιστοσύνη ενός
στην υπεροψία,
οδηγεί στον μηδενισμό...

14. «Όλα δύσκολα στην πατρίδα μας...
Ποια μοίρα μας μοίρανε;»

156. «Ποια μοίρα μας εμοίρανε!»

συχνά αναρωτιέμαι!

Η απάντηση διαφαίνεται

κοιτώντας ένα γύρω...

Αιχμάλωτοι αποβήκαμε

-λυπάμαι-, εθελοντικά

αφήσαμε τα πάτρια

-πάλαι δυναμικά-

την μέση μας διπλώνοντας

ή κλείνοντας την κεφαλή

στους άθλιους αυτής της γης

που δεν διστάσανε ποτέ

στην όποια υποταγή!

28/10/19

157. Ψάχνομαι κάθε πρωινό...

Διαβάζω ανυπόμονα τους

αγγελιοφόρους των δεινών

ελπίζοντας, κάποια στιγμή

η διάκριση που φούντωσε

στο σπίτι της Ελλάδας

θα σταματήσει τελικά

και θα απαλειφθεί!

Οι Έλληνες κακοπερνούν

αδέλφια

στην Πατρίδα μας

και οι παράνομοι ειδικοί

σπίτια γεμίζουνε ή και ξενοδοχεία!

Στα νοσοκομεία τους άνομους

φιλοξενούν
και κλίνες τους παραχωρούν
κάνοντας τεμενάδες
κι εκείνοι στα δικά τους επιμένουν
ή αντιδρούν
με μια απαίτηση χυδαία.
Όμως, στον τόπο οπού γεννήθηκαν
είναι το μόνο βέβαιο, σίγουρα
δεν τολμούν!

29/10/19

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΕΦΕΤΑΙ ΕΠΙΦΑΝΩΣ ΣΤΗΝ
ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,
ΩΣ ΝΑ ΗΤΑΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΥ ΕΚΑΨΑΝ, ΣΚΟΤΩΣΑΝΕ,
ΠΟΥ ΔΙΩΞΑΝΕ ΚΑΙ ΣΚΟΡΠΙΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΣΤΑ
ΠΕΡΑΤΑ ΤΗΣ ΓΗΣ!

29/10/19

158. Νοέμβρη Κυδωνάτε μου

Ροδιά μου πανσπερμίας
μέρα την πρώτη δέχομαι,
γεμάτη ευφορία!

Όμορφος είσαι, ευγενικός
δώρα του ήλιου οι λάμπεις σου,
εύχαρις νια χαμογελά
στην προσφορά των δώρων σου!
Είσαι ο τελευταίος γιος
Φθινοπώρου... χρυσίζοντος
κι εύχεται νά 'σαι ατέλειωτος
γλυκός και γενναιόδωρος!

Να λάμπουν έτσι φωτεινά
των καρποφόρων δέντρων σου
τ' αμέτρητα παιδιά,
χαρά να μας φορτίζουν!

Κι όπου τα φρούτα λείπουνε
τ' άνθη αναπληρώνουν...
Κρίνα λευκά ή κόκκινα,
τριαντάφυλλα ποικίλα.

Και τόσα άλλα εξωτικά
αδιάκοπα φυτρώνουν
χρώματα κι αρώματα
στον κήπο μας απλώνουν!
1/11/'19

159. Haiku

Μίλα στον Πλάστη!
Κοίταξε στον ουρανό
Ζήτα συγγνώμη!

Σκληρή η ζωή
Μποδίζει τους δρόμους μας
Πάλεψε σκληρά!

Μαζί σου πάντα
Η πίστη στον Δυνατό!
Στον Εαυτό σου!

160 α. Μία εισαγωγή εδώ...

Σε σχόλιό μου στο δίστιχο που ακολουθεί:

«Σε ιστό αράχνης αιωρούμαι
στο Δάκρυ σου ισορροπώ»

του Γιώργου Σταυράκη, γράφω και την φράση:

«Ταξιδεύω στις γραμμές σου!»

Αυτή η φράση αποτελεί επιγραφή
ακέφαλου, άλλως, ποιήματός μου, όπως
ακολουθεί στην συνέχεια εδώ και αφιερώνεται
στον αγαπητό φίλο Γιώργο Σταυράκη
(f/b 28/1/'17)

160 β. Ταξιδεύω στις γραμμές σου!

και αισθάνομαι την άκρως
επικίνδυνη αιώρηση
ευαισθησίας, όντος εμπλεκόμενου
σε υφασμένο, κολλώδες... ιστό!
Χωρίς την χρήση του ιστού
η Αράχνη έχει την δύναμη
να κατασπαράζει τον πατέρα
των παιδιών της
ευθύς μετά την συνουσία
-επιβαλλόμενη ισορροπία!
Η εδώ αιώρηση, απαλύνεται
στο βάλαμο δακρύου
προσώπου αγαπημένου.
Κι αν είναι από έρωτα,
η ακαταστασία,
τι θαύμα ο ρομαντισμός!
Το δάκρυ που από αγάπη
αναβλύζει... είν' ευλογία!

Μάρτυρας πόνου αγκυλωμένου
στα σπήλαια της καρδιάς,
αναβλύζει ακούσια,
ανασασμός βάλαμο – «ξέσπασμα»
βαθέως, ήρεμου, γλυκού
αντανακλαστικού,
στην όποια δύστυχη αιώρηση!
Τι δύναμη εγκλείει ένα δάκρυ...
τι μπορεί!..
Τα κάστρα που δέσμιο τον πόνο
ενός,
βαστούν μες την καρδιά,
γκρεμίζει,
τις στρόφιγγες κρουρών
της διεξόδου, ανοίγει,
εκείθεν προτρέποντας
την άγια-Μελλομένη
να δέσει την μπαλάντα
του φτερωτού τοξότη!

Η εν αιωρήσει, πολύπαθη ψυχή
ν' αναπαυθεί, τείνει
και ποθητή ανάταση
αίρει την στους κόλπους
μιας ΕΔΕΜ!
Τώρα... νέος μελίρρυτος ιστός
ήχους στην άρπα της μείξης
συνθέτει...
σε μπλάβα συμφωνία...
σε ξάστερες... σε αίσιες αμμουδιές...
Τι δύναμη ο έρωτας-crescendo...

στον κόσμο της αγάπης!
Υφαντής ο Μέγας και
Μέντωρ της Ζωής!

161. Πόσο πολύ σ' αγάπησαν...

Στην πολυαγαπημένη μας Σαπφώ!

Καλή μας,
τον στίχο σου αγάπησαν πολλοί.
Τον είπανε ερωτικό και ήταν.
Όχι όμως έτσι, κακόβουλα
που και τ' όμορφο νησί σου, ακόμα
κηλίδωσαν οι καλοθελητές...
Κανείς, κι εναντίον κανενός,
δεν τρέφει αέναα
φθόνου ή μίσους συναισθήματα.
Πειράζει όμως, που έτσι πρόχειρα
η Δύση των 'ελληνιστών'
φυλάκισε σε σύνορα αμφίβολα,
από όλες, εσένα,
την πολυαγαπημένη γυναίκα
της διανόησης!
Σε σκεφτόμαστε όμορφη ψυχή...
Κι αν φαίνεσαι εγκαταλελειμμένη
στον κόσμο σου, *Κυρία*, ξέρε το,
μνημόσυνα οι ευλογίες μας!

Στίχοι Σαπφούς / Μετάφραση Π. Δ. Έλλη
Δέδυκε μὲν ἅ σελάννα / *Έχει δύσει η σελήνη*
καὶ Πληιάδες· / *και οι Πλειάδες·*

μέσαι δὲ νύκτες, / μεσάνυχτα ἔρχονται
παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα, / οἱ ὥρες φεύγουν
ἔγω δὲ μόνα κατεῦδω. / και ἐγὼ κοιμάμαι μόνη.]

Από το Βιβλίο μου ποίησης,
Ο Ερμαφρόδιτος, Σύδνεϋ, 2015.

5. ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

ΕΝΑ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΘΕΜΙΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΣΤΗΝ ΓΗ ΤΩΝ
ΘΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ!

Γιατί στα Γιάννινα δεν εφαρμόζονται οι οδικοί κανόνες; Χωρίς να επιδιώκω να θεωρηθώ απαισιόδοξη, και έχοντας υποφέρει ως πεζός της πόλης μας, στη διάρκεια της παραμονής μου τους τελευταίους ἔξι μήνες, θεωρώ ότι είναι καθήκον μου, ὅπως ἄλλωστε και καθήκον ὄλων των πολιτῶν, να υποβάλω το ερώτημα, γιατί επιτέλους δεν εφαρμόζονται στην Ελλάδα εν γένει, οι οδικοί κανόνες. Και δεν περιμένω απαντήσεις, γιατί ὄλοι γνωρίζουμε ὅτι αυτό ερώτημα κάθε ἄλλο παρά ἀπλό είναι. Επιπλέον επειδή δεν θέλω να κατανέμω τις ευθύνες, αφοῦ οὔτε νομικό πρόσωπο εἶμαι, οὔτε εἰδική ἐπὶ των θεμάτων που αφοροῦν την πολυπλοκότητα του θέματος, ερωτῶ σαν ἀπλή παθούσα. Εἶμαι ἐπίσης βέβαια ὅτι οι ἀναγνώστες συνηθισμένοι στα παρόμοια, θα ἀναρωτηθοῦν: «γιατί το δράμα;»

Ὅπως ἄλλες γιαγιάδες ἢ μητέρες που υποχρεώνονται να παίρνουν τα μωρά σε ἀμαξάκια, κάθε φορά που ἀναγκάζονται να κυκλοφορήσουν, ἔτσι και ἡ ἀδερφή μου. Αυτό ὁμως ἀποβαίνει κάποτε μία οδύσσεια καθῶς

αντιμετωπίζει την κυνικότητα των οδηγών, με ελάχιστες εξαιρέσεις. Οι «πανίσχυροι» οδηγοί, αρνούνται να της επιτρέψουν τη διάβαση μέσα από τις γραμμές zebra –που οφείλω να ομολογήσω ότι η κρατική ευθύνη απαξιοί να ανανεώσει. Με τη σειρά της λοιπόν και αυτή παρουσιάζεται γαλαντόμα προς τους ανεύθυνους οδηγούς, επικροτώντας την οδική παρανομία και συμβάλλουσα, τολμώ να πω, τα μέγιστα σε αυτήν. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να υπογραμμίσω την αγανάκτηση των οδηγών, όταν η αδερφή μου κατεβαίνει στο πεζοδρόμιο και ζητάει υψώνοντας το χέρι της να της επιτρέψουν να περάσει ανάμεσα από τα αυτοκίνητά τους, που τα στριμώνχουν το ένα πίσω από το άλλο και περιμένουν να καθαρίσει ο δρόμος ώστε να ορμήσουν εκ νέου.

Όχι, δεν έχει δίκιο ο πεζός της Ελλάδας, και αυτό φαίνεται συχνά, όταν παραβιάζεται ακόμη και ο «ταλαιπώρος Σταμάτης». Συνέπεια αυτού είναι να βλέπει κανείς τους πεζούς να τρέχουν πάνω στις γραμμές zebra, και όχι να βαδίζουν όπως γίνεται σε όλες τις πολιτισμένες χώρες της εποχής μας. Και δε θα δεχτώ εδώ το σχόλιο «εμένα μου λες;» γιατί το βιώνω στο εξωτερικό και επομένως δεν το σχολιάζω περεταίρω. Άλλωστε δεν υπάρχουν δικαιολογίες για μία τέτοια οδική συμπεριφορά, καθώς δεν είναι λίγοι οι Έλληνες που πεθαίνουν στο δρόμο από παρόμοια οδική παρανομία. Γιατί, αν αναστατώνει, πικραίνει και αγανακτεί ένα ατύχημα μεγέθους, όπως του πρόσφατου τραγικού δυστυχήματος στην Εθνική οδό Λαμίας Αθηνών -στις 27 /9- όπου επτά ανήλικοι μαθητές έχασαν τη ζωή τους βουτώντας στο πένθος τις οικογένειές τους, για να μην

πούμε και για τους άλλους που τραυματίστηκαν σοβαρά ή ελαφρά και κυρίως ψυχικά, εξίσου φοβερό είναι και ένα δυστύχημα όπου θα χάσει τη ζωή του ο όποιος πεζός χωρίς αιτιατό, παρά μόνο την αλαζονεία ενός οδηγού. Θα ήθελα ακόμη να πω ότι η παρανομία δε σταματάει στη οδήγηση, αλλά και στη γενική συμπεριφορά του οδηγού. Το «καβαλίκεμα» των στενών ως επί το πλείστον πεζοδρομίων, ή το παρκάρισμα οχημάτων σε μονή ή και και διπλή σειρά, κολλητά μεταξύ τους, εμποδίζουν το πέρασμα του πεζού ανάμεσά τους, που παγιδευμένος σκέφτεται από πού επιτέλους θα μπορούσε να περάσει στο απέναντι πεζοδρόμιο. Και εδώ, έτσι παρενθετικά, θα ήθελα να θυμίσω την αιώνια ακαταστασία της πεζοδρομιακής επιφάνειας σε πολλά μέρη της πόλης μας. Ο πεζός που κάποτε τρέχει για να γλυτώσει από το επερχόμενο «θηρίο-αυτοκίνητο», κινδυνεύει να προσγειωθεί ύπτια στο χαλασμένο πεζοδρόμιο –εδώ να πούμε ότι ακούγεται συχνά και το συνηθισμένο: τι να πρωτοκάνει η πολιτεία;- και να σπάσει κάποια κόκκαλά του, ή -στη χειρότερη περίπτωση- και να σκοτωθεί, αν κάποιος ιδιοκτήτης κάτω από τα «στραβά μάτια» του νόμου, φύτεψε κάποια σκαλοπάτια αδιαφορώντας για τη στενότητα του πεζοδρομίου, και τους συνανθρώπους του. Σε καθημερινή βάση λοιπόν, διαδραματίζεται ένας πόλεμος με αντιπάλους τους πεζούς και τους οδηγούς αυτοκινήτων. Έλεος πια Έλληνες οδηγοί. Έλεος υπεύθυνοι της ειρήνης των δρόμων! Σκεφτείτε επιτέλους όλοι, ότι κι εσείς ο ίδιοι κάποτε είστε πεζοί και οι γυναίκες σας και τα παιδιά σας, οι γέροι γονείς σας και οι ανάπηροι. Και ας μη αφεθούν φωνές διαμαρτυρίας όπως αυτή εδώ, να αποβαίνουν **«φωνές βωόντων** εν τη

ερήμω». Η παιδεία που απουσιάζει φανερά και κραυγαλέα, φέρνει την πρόληψη που είναι το φάρμακο που συνίσταται σε όλες τις περιπτώσεις, και κυρίως την ποιότητα και τη διατήρηση της ανθρώπινης ζωής. Γιάννινα, σωτήριο έτος, 2004!

ΤΕΛΟΣ

Βασικό βιογραφικό σημείωμα της συγγραφέα

Δρ Πιπίνα Δ. Ιωσηφίδου -Έλλη (Dr P.D. ELLES)

Γεννήθηκε στα Γιάννινα

Ζει στο Σύδνεϋ.

Εκπαίδευση-Ιωάννινα, Ζ.Π.Α., Γ.Θ.Ι., Φιλοσοφική (B.A.).

1968, υπανδρεύεται, τον Γ. Π. Ελευθεριάδη (G. Elles).

1974-79, οργανώτρια και καθηγήτρια, στο 1^ο Ελληνόγλωσσο Γυμνάσιο - Σύδνεϋ, Αγίου Ιωάννη, Parramatta NSW.

1992, μέλος του Ελληνικού Συμβουλίου –

1993, έρευνα: ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ

1997, B.A. - Νεοελληνική Λογοτεχνία, UNE-NSW. **1997**, M.A. Sydney Uni. (Διατριβή 1997: *Η Ελληνική Ορθόδοξη Κοινότητα του Σύδνεϋ και των περιχώρων και το Παροικιακό Θέατρο*).

2008-2009, ερευνήτρια – Uni. Wollongong NSW.

2015, Κηρύσσετα Διδάκτωρ-Flinders Uni. (Διατριβή: *Η Γυναίκα στα Θεατρικά Έργα του Ν. Καζαντζάκη*).

Εκδόσεις, **44**, Ποίηση στην Ελληνική και Αγγλική, Μυθιστόρημα, Παιδικό μυθιστόρημα και παιδικές

ιστορίες (Ελληνική και Αγγλική), Νουβέλα, Θέατρο
Ελληνική και Αγγλική, Μελέτες (4 Vol.), PhD Thesis.

Ζωγραφική, ποικίλη θεματογραφία-media.

Εκθέσεις, ατομικές-ομαδικές. Δωρεές.

Δημοσιεύσεις, Εφημερίδες, *Αναγνώστη*, *Διασπορική Στοά*, *Αντίποδες*, *Λόγο*.

Διακρίσεις, Σύννεϋ - Ελλάδα.

Βιβλία της απαντούν, Βιβλιοθήκες: Σύννεϋ, Εθνική (Καμπέρα), ΕΗΜ, Πανεπιστήμια: Ιωαννίνων, Κέρκυρας, Θεσσαλονίκης, Εθνική-Αθηνών, Ε. Ε.Λ. - Αθήνα (επίτιμο μέλος, 2017).

pipinaelles@hotmail.com

pipinaelles.com

Περιεχόμενα

- ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ Η ΕΛΛΑΔΑ / ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΩΝ ΑΘΛΙΩΝ / Μία
Εισαγωγή σ. 7
- ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ... / ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η
ΑΝΑΣΤΑΣΗ -ΑΝΑΤΑΣΗ ΑΥΤΟΥ; σ. 14
1. Ο όχλος - οι αμαρτίες των βροτών... σ. 14
 2. Και είτε ο θεός να διαζευχθούν σ. 16
 3. Σαν αποφάσισε ο Κτίστης σ. 16
 4. Ανάμεσα σε πολλές και παρόμοιες σ. 18
 5. Άνθρωπε... πρόσεχε λοιπόν σ. 20
 6. Δεν τον συγχώρησε μαθές, ο Δίας σ. 21
 7. Μιαν άλλη στιγμή στην διάρκεια των αιώνων σ. 23
 8. Από την πλευρά των Εβραίων ακούμε σ. 23
 9. Μιλώντας για ζεύγη και ζευγάριμα σ. 24
 10. «Κατά πως φαίνεται», ως άνθρωποι σ. 26
 11. Αγαπητοί συνάνθρωποι, παράδεισος σ. 27
 12. Επαναπαυόμαστε στις γνώσεις μας λοιπόν
σ. 28
 13. Έτσι λοιπόν οι άνθρωποι των Σηλαιών,
σ. 29
 14. Ας μην αυτοκολακευόμαστε, συνάνθρωποι!.. σ. 30
 15. Τελικά, ο άνθρωπος, είναι δύσκολο Όν! σ. 32
 16. Και τι σας λέει η παμπάλαια ιστορία σ. 32
 17. Και τι να σκεφτεί κανείς για τον μάρτυρα σ. 33
 18. Ο Διδάσκαλος : ο αίρων τας αμαρτίας σ. 35
 19. Το μίσος καταστρέφει ολοσχερώς! σ. 36
 20. Γεννήθηκε στην Βηθλεέμ... σ. 37
 21. Γιατί ο Γάμος της Κανά! σ. 41
 22. "Κύριε! Μπήκες στην επιχείρηση σ. 41
 23. Είτε λοιπόν η Πόρνη εκλιπαρώντας σ. 43

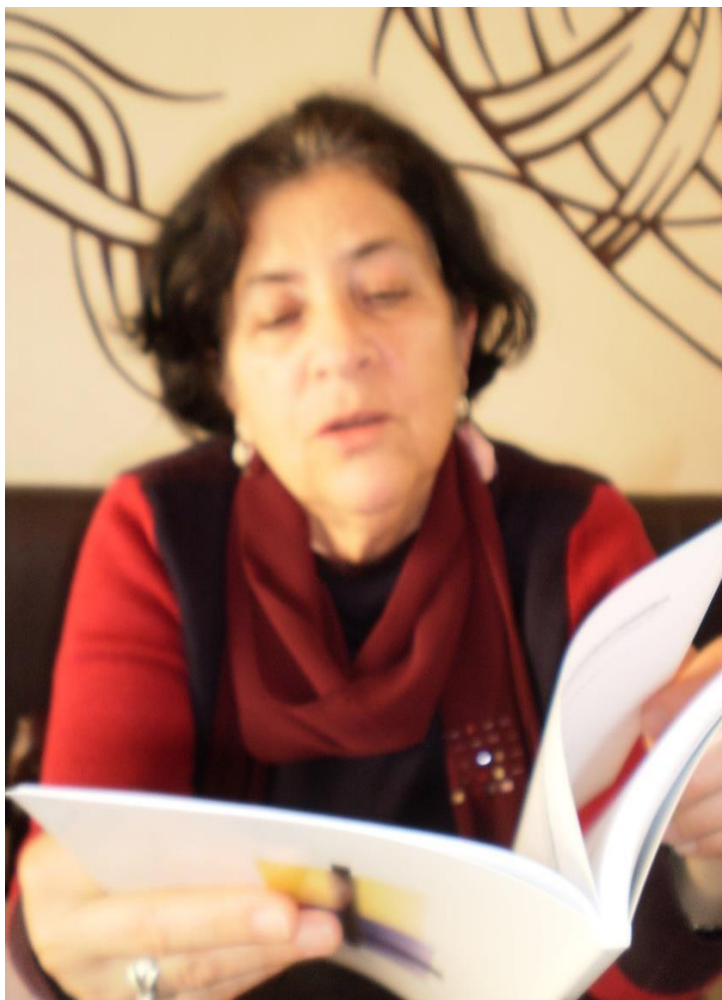
24. Και αφού ο Ιησούς τιμωρήθηκε, σ. 45
25. Οποία εξέλιξη! σ. 46
26. Εδώ λοιπόν σημειώνεται νέο σ. 47
27. Κάποιοι αναρωτήθηκαν σ. 47
28. Άνθρωποι! Πού άραγε κρύβονται; σ. 49
29. Τα σχολεία λειτουργούν ημέρες σ. 51
30. Who really cares! σ. 52
31. Θεέ μου... ελέησον ημάς! σ. 52
32. Σε τέρατα της Οικουμένης εξελίχθησαν σ. 52
33. Ελάχιστες χώρες έχουν εναπομείνει... σ. 53
34. Η άβυσσος της Μνήμης σ. 55
35. Και να η ζωοφόρος επανάσταση του '21, σ. 57
36. Και είπε ο Ηγέτης των κοιμισμένων... σ. 60
37. Από τον ατομισμό στον πλουραλισμό... σ. 61
38. Διανύομε το «πάλαι», σ. 62
39. Αξιοσημείωτο παραμένει το γεγονός, σ. 66
40. Αχ! παλικάρι του ΔΙΚΑΙΟΥ, Για του σ. 66
41. Ξέρω πως αντιδράς... μη με κοιτάζεις... σ. 67
42. Λυπάμαι που οι μέλισσες όλο και λιγοστεύουν σ. 69
43. Αφού κλάψαμε για τους αδίκως σ. 70
1. INTERMEDIΟ... σ. 71
44. Η Ανάσταση του Ιησού, για την σ. 76
45. Θα ήθελα να ξαναφορέσω το πανέμορφο, σ. 77
46. «Και τώρα που κλάψαμε σ. 79
47. Όμορφε άνθρωπε, σ. 80
48. Έφτασε η «του τυφλού», σ. 80
49. Όπως ήδη είπαμε, σ. 81
50. Έγινε η Ελλάδα νέα ΒΑΒΕΛ... σ. 82
51. Και είπα ετούτο το πρωί σ. 86
52. «Λυπήθηκα» είπες, σ. 87
53. Τίποτε το ιδιαίτερο... σ. 88

54. Γέλασε η Σκύλα άγρια... σ. 90
55. «Γίδια μου Αγαπημένα... σ. 91
56. Παιδί μου κοίταξε σ. 97
57. Το συναίσθημα της Ανευθυνότητας! σ. 97
58. Όσο για τον Θωμά... σ. 99
59. Ασυγχώρητα Λάθη! σ. 100
60. Η άβυσσος της Μνήμης σ. 101
61. Τελικά, είπε ο γάιδαρος του πετεινού σ. 103
62. Ιδεολογία του η ατομική δύναμη, αίγλη
σ. 105
63. Ας το ελπίζουμε! σ. 108
64. Ακούτε το «Άλληλούια!» σ. 110
65. Σήμερα υπάρχει κάτι στον αέρα... σ. 110
66. Τελικά... η ζωή δεν θα είχε την αξία σ. 112
2.ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ σ. 114
67. Οποία ερημία εδώ στην Αυστραλία... σ. 116
68. Μια αθλητική ΜΑΜΑ! σ. 119
69.ΕΪΜΑΣΤΕ ΑΛΗΘΕΙΑ ΜΑΚΡΙΑ σ. 120
70. Οι άμεσοι πόνοι σου, ΕΛΛΑΣ!
Και πάλι για το ΜΑΤΙ... σ. 121
71. Αχ! να γινότανε παρηγοριάς βοτάνι, σ. 121
72. Νύχτωσε... σ. 122
73. Αγαπητοί μου Συμπατριώτες... σ. 122
74. Κάποιος επιτέλους σ. 123
3. ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ σ. 124
75. ...καλή μου σ. 125
76. Άσε να σου πω σ. 126
77. Η ημέρα είναι κατά δύναμη φιλική! σ. 126
78. Μα νομίσσαμε... σ. 127
79. Το χρώμα σου ΕΛΛΑΔΑ σ. 127
80. ΖΩΗ! σ. 128

81. Κάθε ημέρα, ποια από όλες; σ. 129
82. Η αγάπη μου σ. 129
83. Καλημερούδια... σ. 130
84. Ακόμη μια φορά... σ.130
85. Βρε μάτια μου... σ. 131
86. Μιλήσαμε... σ. 133
87. Απόρρητα! Όχι... δα! σ. 134
88. Αγαπημένο... σ. 136
89. Παπαγαλάκι! σ. 136
90. I really... σ. 137
91. Στην καρδιά... σ. 137
92. Δεν θα είχα... σ. 138
93. Της «...Μεσογείου» σ. 139
94. Σκέφτομαι πολύ σ. 140
95. Παιδί... σ. 140
96. Οι γάτες μου! σ. 141
97. Τα τραγούδια μου! σ. 142
98. Οι φλέβες σ. 143
99. Καλοκαιράκι! σ. 143
100. Σκέφτηκα πολύ σ. 144
101. Ημέρα γιορτής σ. 145
102. Είπα να πω... σ. 146
103. Τα χέρια... σ. 146
104. Απόφθεγμα σ. 148
105. Τα δειλινά... σ. 148
106. Μη με κοιτάτε... σ. 149
107. Μιλάμε για ώρες σ. 150
108. Μην κλαις... σ. 151
109. Άνεμοι χτυπούν σ. 152
110. Την σκέφτηκα πολλές φορές την άδικη σ. 152

111. Οι ορχιδέες άνθισαν και πάλι... σ. 155
112. Ποιος είπε πως η θάλασσα σ. 156
113. Αποφθέγματα σ. 156
114. Μην φεύγεις ακόμα... σ. 157
115. Σήμερα ο ήλιος διέφερε! σ. 159
116. «Ο Ήλιος του θανάτου..» σ. 160
117. ΑΓΑΠΗ... σ. 166
118. Άνθη αγάπης σ. 167
119. Οι σειρήνες ακούγονταν όλο και πιο κοντά. σ. 167
120. Μην με κοιτάς παράξενα σ. 168
121. Οφείλω να συνθηκολογήσω σ. 169
122. Ο άρτος της ζωής σ. 170
123. Ξέρω... σ. 170
124. Γιατί αλήθεια γράφω! σ. 171
125. Όμορφη νά 'ναι η νύχτα σας σ. 172
126. Σιωπή! σ. 173
127. Ο Ηνίοχος ενώπιόν μου! σ. 173
128. Πες μου αλήθεια, σ. 175
129. Η απουσία του ρήματος σ. 176
130. Μου άρεσε αυτός ο άνθρωπος. σ. 178
131. Μου άρεσαν ανέκαθεν οι πεταλούδες! σ. 179
132. Όμορφη νά 'ναι η Κυριακή, σ. 179
133. Σκέφτηκα να σ' επισκεφθώ, σ. 180
134. Είσαι η άνοιξη κι εγώ σ. 181
135. Τι φρούτο παραδείσιο σ. 182
136. Πώς καίει η άμμος! σ. 182
4. ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ σ. 183
137. Στης Μαγεύτρας Κνωσσού τα παλάτια σ. 185
138. «Μόνιμο δυστύχημα στην Ζωή μας σ. 186
139. Δέρνονται της Φύσης τα στοιχεία! σ. 187
140. Το πιάνο της σιωπής! σ. 188

141. Σε είδα ξανά... σ. 189
142. Φουρτούνιασε το πέλαγο σ. 190
143. Θα σας πω ένα τραγούδι σ. 191
144. Διασκεδάσεις με τις ανησυχίες μας σ. 192
145. Πηγάδι απύθμενο, ο του ανθρώπου σ. 194
146. Βράδιασε! σ. 194
147. Μίλα στον Πλάστη! σ. 195
148 α. «Παράξενα, που υποδαυλίζουν το σ. 196
148 β. Ο ΟΝΕΙΡΟΣ, ως είθισται σ. 196
149. Με κοιτάζεις με περιέργεια σ. 198
150. Μου αρέσουν τα συνήθη... σ. 198
151. Ελλάδα μου... σ. 200
152. Μου έκλεψες τα δώρα τα πολύτιμα σ. 201
153. Τα θαύματα του αιώνα μας σ. 201
154. ΣΤΟΝ ΗΡΩΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΤΣΙΦΑ! σ. 203
155. Εν συντομία... σ. 204
156. Ποια μοίρα μας εμοίρανε σ. 207
157. Ψάχνομαι κάθε πρωινό... σ. 207
158. Νοέμβρη Κυδωνάτε μου σ. 208
159. Haiku σ. 209
160 α. Μία εισαγωγή εδώ... σ. 210
160 β. Ταξιδεύω στις γραμμές σου! σ. 210
161. Πόσο πολύ σ' αγάπησαν... σ. 212
5. ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ σ. 213
Βασικό βιογραφικό σημείωμα της συγγραφέα σ. 216
Περιεχόμενα σ. 218

**Η συγγραφέας Πιπίνα Δ. Ιωσηφίδου-Έλλη
(Dr Pipina D. Elles of Flinders University,
Adelaide, S.A.)
pipinaelles.com**

